

- 16-6-2026 ΠΡΟΧΕΙΡΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ
- Καλημέρα σε όλους.
- Συνεχίζεται η διακοπείσα συνεδρίαση. Βασίλειος Σαμαράς;
- Εκπροσωπείται δια Στεφάνου Πατζαρτζίδη ΑΜ 468 ΔΣ Λάρισας.
- Για τον κύριο Νικολάου;
- Εκπροσωπείται, παρίσταται δια Θεμιστοκλή Σοφού ΑΜ 18770 ΔΣ Αθηνών.
- Για τον κύριο Παυλόπουλο και τον κύριο Χαμηλό;
- Παρίσταται δια του συνηγόρου του Νίκου Νάνου ΑΜ 727 ΔΣ Λάρισας, όπως και ο 16ος κύριος Κατάκος Γεώργιος.
- Για τον κύριο Μουρουδέλη;
- Εκπροσωπείται από το δικηγόρο Λάρισας Νασιάρα Ιωάννη ΑΜ 1697.
- Για τον κύριο Ιωάννη Παληοθόδωρο;
- Απών.
- Για τον κύριο Ιωάννη Κυριαζόπουλου;
- Εκπροσωπείται από τον δικηγόρο Αθηνών Στυλιανό Κατσέλη, τον οποίο αναπληρώνω Νασιάρας Ιωάννης ΑΜ 1697 ΔΣ Λάρισας. Σας προσκομίζω και την σχετική εξουσιοδότηση του συναδέλφου.
- Για τον κύριο Πέτρο Πανόπουλο;
- Παρίσταται δια του δικηγόρου Λάρισας Χατζηστάμου Ανδρέα ΑΜ 1619.
- Για τον κύριο Γρηγόριο Σαμπατακάκη;
- Απών.
- Για τον κύριο Παναγιώτη Θεοχάρη;
- Απών.
- Για τον κύριο Κωνσταντίνο Σπηλιόπουλο;
- Απών.
- Για τον κύριο Ζαχαρία Στουρνάρα;
- Απών.
- Για τον κύριο Σπυρίδων Κλέαρχο Πατέρα;
- Παρών.
- Ο κύριος Αθανάσιος Κοτταράς;
- Παρίσταται δια Κοσμά Γιακουμάτο ΑΜ 17024 ΔΣ Αθηνών.
- Για τον κύριο Διονύσιο Ράππο;
- Απών.
- Για τον κύριο Γεώργιο Κατάκο το είπαμε. Για τον κύριο Βασίλειο Παππά;
- Για τον κύριο Παππά, τον κύριο Δένη, τον κύριο Χρονάκη και τον κύριο Τσοτσορό Δημήτριος Παπαδέλης ΑΜ 11188 ΔΣ Αθηνών.
- Ο κύριος Βενετσενάκος;
- Εκπροσωπείται από τον κύριο Τερεζάκη, τον οποίο αναπληρώνω εγώ για σήμερα Γκαραγκάνης Φώτης ΑΜ 1683 ΔΣ Λάρισας.
- Ο κύριος Απόστολος Τσακίρης;
- Απών.
- Ο κύριος Εμμανουήλ Γεωργιλάκης;
- Εκπροσωπείται κυρία Πρόεδρε από Ευριπίδη Κωνσταντίνου ΑΜ 633 ΔΣ Λάρισας.
- Ο κύριος Άνθιμος Αμανατίδης;
- Εκπροσωπείται κυρία Πρόεδρε Βιτώρος Νικόλαος ΑΜ 26698 ΔΣ Αθηνών.
- Ο κύριος Παύλος Κουζής;
- Παρών.
- Η κυρία Λουκία Τουμπανάκη;
- Απούσα.
- Ο κύριος Σταμάτιος Ελευθερίου;
- Εκπροσωπείται Μπαλατσούκας Δημήτριος ΔΣ Λάρισας.
- Ο κύριος Αθανάσιος Βούρδας;

- Εκπροσωπείται δια Γεωργίου Κακουλάκη ΑΜ 19303 ΔΣ Αθηνών.
- Ο κύριος Χρήστος Διονέλης;
- Παρών.
- Είναι παρών και εκπροσωπείται από Νικόλαο Δημητράτο ΑΜ 9739 ΔΣ Αθηνών.
- Ο κύριος Χρήστος Βίνης;
- Εκπροσωπείται από τον κύριο Χρήστο Μυλωνόπουλο και Ιωάννη Ηρειώτη δικηγόρο Πειραιώς.
- Η κυρία Ιωάννα Τσιαπαρίκου;
- Εκπροσωπείται δια Κωνσταντίνου Τσιούτρα ΑΜ 268 ΔΣ Λάρισας.
- Ο κύριος Γεώργιος Πατσιαβός;
- Εκπροσωπείται από το δικηγόρο Αθηνών Γεώργιο Μανιάτη, τον οποίο και αναπληρώνω Δημήτριος Κοτύλιας δικηγόρος Αθηνών.
- Η κυρία Αικατερίνη Δεμερτζή;
- Εκπροσωπείται από τον ομιλούντα Δημήτριος Κοτύλιας δικηγόρος Αθηνών.
- Για τον κύριο Maurizio Carotorto;
- Εκπροσωπείται από το δικηγόρο Αθηνών κύριο Γιαννίδη και το δικηγόρο Βόλου κύριο Πίσπα.
- Για τον κύριο Luigi Bussoletti;
- Εκπροσωπείται από το δικηγόρο Αθηνών Τζεβελέκο Γεώργιο.
- Η κυρία Στυλιανή Κολιοπούλου;
- Απούσα.
- Σας έχει ενημερώσει ο συνάδελφος σας αν θα έρθει ο κύριος Ιωαννίδης;
- Έρχεται κυρία Πρόεδρε, είναι καθ' οδόν...
- Σας είχα υποσχεθεί κάποια νομολογία κυρία Πρόεδρε για το άρθρο 63 ενδεικτική νομολογία, που είχα κάνει χρήση των αποφάσεων και των συγγραμμάτων έφερα...
- Κυρία Πρόεδρε έχω ενημερώσει μέσω email είναι η υπ' αριθμόν 6/2026 απόφαση της ...Ολομελείας του Αρείου Πάγου σχετική με την νομιμοποίηση για την παράσταση των Δικηγορικών Συλλόγων.
- Κυρία Πρόεδρε ομοίως επιφυλάχθηκα, Παπαδημητρίου Μιχαήλ Ιάσοντας για την Πανελλήνια Ένωση Προσωπικού Έλξης επιφυλάχθηκα να προσκομίσω την υπ' αριθμόν 966/2024 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.
- Πριν πάμε στο Σαμαρά να αφήσουμε αυτούς που είναι για το δημόσιο στο τέλος. Ας έρθει για τον κύριο Βίνη που έχετε πει.
- Η δήλωση παράστασης προς υποστήριξη της κατηγορίας εκ μέρους των Δικηγορικών Συλλόγων έχει υπέρ αυτής ένα ακατάλυτο επιχείρημα ότι...
- Είστε ο κύριος Μυλωνόπουλος.
- Μυλωνόπουλος Χρήστος ναι για τον κύριο Βίνη. Έχει υπέρ αυτής ένα ακατάλυτο επιχείρημα ότι η συμμετοχή της στην παρούσα δίκη ουδεμία έννομη συνέπεια μπορεί να έχει ως προς την έκβαση αυτής, διότι το εάν είναι νόμιμη ή όχι η παράσταση θα κριθεί στο δεύτερο βαθμό και τελικά από τον Άρειο Πάγο. Επομένως, ακινδύνως μπορούν να συμμετάσχουν. Το θέμα λοιπόν που υπάρχει ως προς την υπεράσπιση του εντολέως μου είναι ότι η συμμετοχή μόνον θετική μπορεί να είναι για μας, διότι δημιουργεί έναν σαφέστατο λόγο αναιρέσεως. Και αν όχι λόγο αναιρέσεως ακυρότητας στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, πράγμα το οποίο ουδόλως θα πλήξει την παρούσα διαδικασία. Όμως από πλευράς συστημικής εμπιστοσύνης είμαι υποχρεωμένος να επικαλεστώ για την σοβαρότητα και την ιερότητα της διαδικασίας όσα είχα επικαλεστεί και στην προηγούμενη αγόρευση μου, ότι δηλαδή η διατύπωση του άρθρου 588 είναι αδιάσθηκτη, η ρύθμιση την οποία επικαλείται δεν καλύπτεται και δεν αναιρείται από καμία άλλη διάταξη. Η διάταξη του άρθρου 588 είναι οριζόντια και αναφέρεται σε όλους τους ειδικούς νόμους που αναφέρονταν στα θέματα πολιτικής αγωγής και παράστασης προς υποστήριξη της κατηγορίας υπό το προηγούμενο νομοθετικό καθεστώς, καταλαμβάνει επομένως και την παράσταση πολιτικής αγωγής του άρθρου 90 Κώδικα περί Δικηγόρων η

οποία είναι επίσης σαφέστατη και μιλάει για πολιτική αγωγή. Όταν λοιπόν υπάρχει διάταξη η οποία περιορίζει τα δικαιώματα του κατηγορουμένου και κυρίως το δικαίωμα υπεράσπισης και ισότητας των όπλων με την δυνατότητα παράστασης προς υποστήριξη της κατηγορίας αυτή δεν μπορεί να ερμηνευτεί κατά τρόπο ο οποίος διασπά το γραμματικό του νόημα. Διαφορετικά έχουμε, όπως είχα πει και στην προηγούμενη αγόρευση μου, μια δικαστηριακή διάσπαση του γράμματος, μια δικαστηριακή περαιτέρω διάπλαση δικαίου που εις βάρος του κατηγορουμένου απαγορεύεται και δεν θα μπορέσει να σταθεί με τίποτα στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Είναι η ηθική ευθύνη του δικαστηρίου σας πολύ σημαντική. Η αγόρευση της κυρίας Εισαγγελέως έχει προσδώσει στους Δικηγορικούς Συλλόγους αρμοδιότητες οι οποίες από την έννομη τάξη μας μόνο στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου προσιδεάζουν προς τήρησην της νομιμότητας γενικά. Ζητώ λοιπόν την απόρριψη της παράστασης των Δικηγορικών Συλλόγων.

- Ευχαριστώ.
- Για τον Χρήστο Βίνη κυρία Πρόεδρε, κυρίες Πρόεδροι, κυρίες και κύριοι Εφέται, μου μεταφέρθηκε η τοποθέτηση της αξιοτίμου κυρίας Εισαγγελέως στις αντιρρήσεις τις οποίες προβάλαμε κατά της παραστάσεως των Δικηγορικών Συλλόγων και του Σωματίου Έλξης και θέλουμε να δευτερολογήσουμε. Αναφερομένοι βέβαια στα όσα μέχρι τώρα έχουν ειπωθεί και ακουστεί και στα όσα αναφέρονται στο σημείωμα το οποίο σας καταθέσαμε κατά την προβολή των αντιρρήσεων.
- Ο κύριος Ηρειώτης.
- ...
- Πως είπατε;
- Συνεχίστε.
- Εκ των συντακτών της είπατε. Αν άκουσα καλά; Ναι απλώς γραπτώς διατυπώσαμε, ο κύριος Μυλωνόπουλος μίλησε εξ ονόματος μας στην ως την πούμε πρωτολογία. Σύμφωνα λοιπόν με την τοποθέτηση της κυρίας Εισαγγελέως και για να μην την αδικήσω έχω απομαγνητοφωνημένη την αγόρευση της, υποστήριξη την άποψη ότι στην προκειμένη περίπτωση υπερισχύει η παράγραφος Ζ του άρθρου 90 Κώδικα περί δικηγόρων και υποχωρούν οι διατάξεις του άρθρου 63, 66 υποστηρίζασα την άποψη ότι αυτές οι διατάξεις στην προκειμένη περίπτωση δεν εφαρμόζονται. Επίσης, ότι οι αποφάσεις της Ολομελείας του Συμβουλίου Επικρατείας είναι άσχετες με την παρούσα υπόθεση, που δεν είναι, ότι δεν τίθεται θέμα λαϊκής αγωγής και ότι οι Δικηγορικοί Σύλλογοι νομιμοποιούνται λόγω της ειδικής διατάξεως της περιπτώσεως ζ του άρθρου 90, η οποία είναι ειδική διάταξη, προκειμένου να εκπροσωπήσουν το κοινωνικό σύνολο για ένα πληγέν προστατευόμενο υπερατομικό έννομο αγαθό, για το οποίο όταν πλήττεται το συγκεκριμένο υπερατομικό κοινωνικό έννομο αγαθό οι επιμέρους κοινωνοί δεν έχουν δικαίωμα να παραστούν προς υποστήριξη της κατηγορίας. Υποστηρίζεται, κατά την άποψη μας, προδήλως εσφαλμένη και καινοφανής άποψη, ότι ενώ οι μονάδες όταν προσβάλλεται υπερατομικό έννομο αγαθό δεν μπορούν να παραστούν αυτοί οι οποίοι, κατά την άποψη της κυρίας Εισαγγελέως, είναι οι Δικηγορικοί Σύλλογοι παρακαλώ με βάση την περίπτωση Ζ του άρθρου 90 εκπροσωπούντες τον κοινωνικό σύνολο νομιμοποιούνται να παραστούν. Αυτό θεωρώ ότι είναι προδήλως εσφαλμένο ως άποψη, παντελώς αβάσιμη άποψη και δεν θα πρέπει να γίνει δεκτή. Διότι ποια είναι η διάταξη εκείνη η οποία αναθέτει στους Δικηγορικούς Συλλόγους και όχι στο δημόσιο, γιατί *a contrario* είπατε το δημόσιο δεν νομιμοποιείται να παραστεί επειδή δεν υπάρχει ειδική διάταξη. Θυμίζω λοιπόν ότι όταν έχουμε προσβολή υπερατομικού εννόμου αγαθού κανείς δεν νομιμοποιείται με βάση το 63 και το 66 που η δήλωση υποστήριξης κατηγορίας είναι κατά των κατηγορουμένων να παραστεί. Από κανέναν δεν έχει απονεμηθεί αυτό το ιδιαίτερο προνόμιο και δικαίωμα στο δημόσιο και δεν υπάρχει διάταξη νόμου που να λέει ότι με βάση αυτή την διάταξη οι Δικηγορικοί Σύλλογοι εκπροσωπούν το κοινωνικό σύνολο. Και άρα δύναται ως εκπροσωπούντες το κοινωνικό σύνολο να παραστούν προς υποστήριξη της κατηγορίας. Εάν συνέβαινε κάτι τέτοιο τότε θα είχαμε τον ορισμό της λαϊκής αγωγής, της *actio popularis* η οποία δεν προβλέπεται από το

Σύνταγμα, θυμίζω ως μη έδει το άρθρο 20 §1 του Συντάγματος που δικαίωμα παροχής εννόμου προστασίας έχουν οι θιγόμενοι στα ατομικά του δίκαια, δηλαδή αυτοί οι οποίοι έχουν υποστεί άμεσο ενεστώσα και ενεργό βλάβη και έχουν πληγεί αμέσως τα συμφέροντα του, οπότε και έχουν δικαίωμα ατομικής προστασίας. Δηλαδή θεωρώ ότι η άποψη της κυρίας Εισαγγελέως ευθέως παραβιάζει το άρθρο 20 του Συντάγματος, θεωρεί ότι η περίπτωση Ζ του άρθρου 90 συνιστά μια υπερνομοθετικής ισχύος διάταξη και βασίζεται πάνω στην συγκεκριμένη. Το σημαντικότερο όμως για μένα δικονομικό ατόπημα έγκειται στο εξής: Υποστηρίζει η κυρία Εισαγγελέας στην πρόταση της ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 63 και 66 ΚΠΔ. Διερωτώμαι ποιος το λέει αυτό; Υπάρχει κάποια συγκεκριμένη διάταξη η οποία λέει ότι υπερισχύει η περίπτωση Ζ του 90 Κώδικα περί Δικηγόρων, η διάταξη αυτή παρακαλώ δεν είναι δικονομική διάταξη, μη εφαρμοζομένης της διατάξεως του άρθρου 63, που θα δούμε ακριβώς τι λέει, γιατί ο αείμνηστος καθηγητής μας ο Μανωλεδάκης έλεγε εν αρχή είναι ο νόμος και θα δούμε τι λέει το άρθρο 63. Ποιος το λέει ότι δεν εφαρμόζεται; Από που προκύπτει ότι δεν απαιτείται στην συγκεκριμένη περίπτωση η συνδρομή των συγκεκριμένων προϋποθέσεων, όπως και το Συμβούλιο Επικρατείας σε σχέση με το συγκεκριμένο Προεδρικό Διάταγμα το άρθρο 47 λέει ότι πρέπει να συντρέχουν οι συγκεκριμένες προϋποθέσεις για να δούμε μεταταύτα συντρεχουσών των προϋποθέσεων εάν νομιμοποιούνται οι σύλλογοι να παραστούν. Βέβαια για Διοικητικές δίκες. Στην προκειμένη περίπτωση έχουμε μια ποινική δίκη. Και λέει η κυρία Εισαγγελέας, έτσι αν θέλετε αξιωματικά, ότι το άρθρο 63 και 66 δεν εφαρμόζεται. Μάλιστα. Τότε ποιο άρθρο δικονομικό εφαρμόζεται; Γιατί το άρθρο 90 περίπτωση Ζ δεν είναι δικονομικό άρθρο. Υπό ποιες προϋποθέσεις μπορούν οι Δικηγορικοί Σύλλογοι να παρίστανται και μάλιστα εκπροσωπώντας το κοινωνικό σύνολο, ουσιαστικά ασκούντες επαναλαμβάνω λαϊκή αγωγή, χωρίς οι ίδιοι αμέσως να έχουν βλαβεί κατά παράβαση 20 του Συντάγματος. Βλέπουμε λοιπόν ότι οι παραδοχές αυτές οδηγούν και σε άλλα άτοπα. Ποια είναι τα άλλα άτοπα. Ακριβώς επειδή αντιλαμβάνεται ότι αν στηριχθούμε στο άρθρο 63 και στο άρθρο 66 το οποίο λέει ότι οι υποστηρίζοντες την κατηγορία παρίστανται εναντίον του κατηγορουμένου, περιορίζει τα δικονομικά δικαιώματα, θα έρθουμε και θα ερευνήσουμε ποια ιδιότητα αποδίδει στους Δικηγορικούς Συλλόγους, όπως εγώ τα αντιλαμβάνομαι, με βάση αυτά τα οποία έχω διαβάσει. Και αν υπάρχει αντίρρηση διαβάσω και επί λέξει αυτά τα οποία ελέχθησαν. Επαναλαμβάνω λοιπόν ότι περιορίζει τα δικονομικά τους δικαιώματα και στην αγόρευση της πρότεινε στο Δικαστήριό σας να γίνει δεκτή η παράσταση μη εφαρμοζομένων των 63, 66 άρθρων με περιορισμένα δικονομικά δικαιώματα. Ποια παρακαλώ είναι αυτά; Δεν έχουν δικαίωμα να ζητήσουν την καταδίκη των κατηγορουμένων, η συνδρομή των Συλλόγων και η παράσταση θα γίνεται με περιορισμένα δικαιώματα, ποια; Της ανευρέσεως της αληθείας. Αλήθεια ο υποστηρίζων την κατηγορία δεν είναι διάδικος; Ο υποστηρίζων την κατηγορία δεν έχει συγκεκριμένα δικαιώματα τα οποία ο Κώδικας Δικονομίας ορίζει; Ποια διάταξη νόμου, ποια απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου είναι εκείνη η οποία λέει ότι κατ' εφαρμογήν του 90 Ζ δεν εφαρμόζονται δικονομικές διατάξεις, αλλά εφαρμόζονται συγκεκριμένη, μπορεί να χαρακτηριστεί υπερνομοθετικής ισχύος και υπερδικονομικής ισχύος διάταξη, συγχρόνως δε αφού δεν εφαρμόζω το 63 και το 66 περιορίζω τα δικαιώματα και την συμμετοχή των Δικηγορικών Συλλόγων, που τυπικώς παρίστανται προς υποστήριξη κατηγορίας ως συμμετεχόντων στην δίκη υπό ποιαν ιδιότητα παρακαλώ; Αφού δεν είναι διάδικοι τυπικώς είναι υποστηρίζων την κατηγορία τότε είναι τρίτα μέρη. Αφού λοιπόν είναι τρίτα μέρη δεν προβλέπεται από την δικονομία η ύπαρξη τους σε μια ποινική δίκη. Το άρθρο 36 της ΕΣΔΑ προβλέπει με συγκεκριμένες, επαναλαμβάνω, όμως δυνατότητες και συγκεκριμένα καθήκοντα και υποχρεώσεις των τρίτων μερών. Ο Κώδικας Ελληνικής Ποινικής Δικονομίας δεν προβλέπει την ύπαρξη και παράσταση τρίτων μερών μη διαδίκων. Και για να ακριβώς γνωρίζουσα το άτοπον, κατά την άποψη μου, της προτάσεως λέει ότι η συμμετοχής τους θα είναι στην αποκάλυψη της αληθείας. Αλήθεια ποια δικονομική ιδιότητα είναι αυτή που επιτρέπει σε κάποιον να είναι παρά τον Εισαγγελέα, να είναι παραεισαγγελέας, να είναι βοηθός

Εισαγγελέα και να ασκεί καθήκοντα δικά σας, καθήκοντα του Εισαγγελέα τα οποία έχουν να κάνουν με την αποκάλυψη της αληθείας; Δηλαδή οι Δικηγορικοί Σύλλογοι θα μετέχουν ως υποστηρίζοντες την κατηγορία, οι Δικηγορικοί Σύλλογοι θα μετέχουν μη εφαρμοζομένων των 63, 66 με περιορισμένα δικονομικά δικαιώματα, μόνο για ένα συγκεκριμένο θέμα και μπορούν να συμμετάσχουν μόνο στην αποδεικτική διαδικασία από την έναρξη μέχρι το πέρας αυτής. Αγόρευση θα κάνουν; Και εν τέλει παρακαλώ, κάνω ένα ρητορικό ερώτημα, ποια είναι ουσιαστικά η ιδιότητα των Δικηγορικών Συλλόγων; Ποια είναι η ιδιότητα; Αφού δεν είναι διάδικοι, γιατί αν ήσαν διάδικοι θα είχαν τα δικαιώματα των διαδίκων, ποια είναι η ιδιότητα τους η οποία προβλέπεται παρακαλώ από το νόμο και τους νομιμοποιεί; Ερωτάται εάν είναι έτσι πράγματα γιατί όχι το Δημόσιο να μην μπορεί να παραστεί; Για το ανάλογο αδίκημα του 291, δεν σας λέω για τα υπόλοιπα δεν θέλω να επεκταθώ στα υπόλοιπα, επειδή δεν υπάρχει ειδική διάταξη επαναλαμβάνω; Η κοινωνία εκπροσωπείται από τους Δικηγορικούς Συλλόγους; Αλήθεια μόνο για αυτές τις περιπτώσεις; Δηλαδή το Δημόσιο δεν εκπροσωπεί την Ελληνική κοινωνία, εσάς, εμένα, τον οποιονδήποτε, αλλά τους εκπροσωπούν οι Δικηγορικοί Σύλλογοι σε συγκεκριμένες περιπτώσεις μείζονος κοινωνικού ενδιαφέροντος; Γιατί τα άλλα τρία δεν συντρέχουν στην προκειμένη περίπτωση εθνικού, πολιτιστικού, οικονομικού μείζονος κοινωνικού ενδιαφέροντος. Θεωρώ λοιπόν ότι η πρόταση της κυρίας Εισαγγελέως είναι εξ ολοκλήρου αβάσιμη, δεν στηρίζεται σε συγκεκριμένη διάταξη νόμου, παραβιάζει συγκεκριμένες δικονομικές διατάξεις, παραβιάζει το άρθρο 20 του Συντάγματος. Και σαν τέτοια δεν πρέπει να γίνει δεκτή. Για να είμαι συνεπής λοιπόν στην τοποθέτηση μου, θεωρώ ότι οι αποφάσεις 1639, 1640 της Ολομέλειας του Συμβουλίου Επικρατείας και η απόφαση του 2018 που αφορά στους 8 Τούρκους αξιωματικούς δεν είναι άσχετες με την παρούσα υπόθεση γιατί γίνονται συγκεκριμένες παραδοχές τις οποίες θα τις δούμε. Εκεί γίνονται παραδοχές ότι προϋπόθεση για να μπορούν να παραστούν οι Δικηγορικοί Σύλλογοι σε Διοικητική διαδικασία κατά ατομικής διοικητικής πράξεως είναι να συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 47 του οικείου Προεδρικού Διατάγματος της Διοικητικής Δικονομίας, η οποία εφαρμόζεται. Να έχουν έννομο συμφέρον και εφόσον κριθεί ότι έχουν έννομο συμφέρον τότε θα δούμε αν και κατά πόσον, γιατί το είπε και αυτό η κυρία Εισαγγελέας, συντρέχουν προϋποθέσεις ότι η υπόθεση είναι μείζονος, εν προκειμένω, κοινωνικού ενδιαφέροντος, εκεί λέγαν εθνικού ενδιαφέροντος και άρα να κάνουνε παρέμβαση, εάν και κατά πόσον μπορούν να παραστούν. Συγχρόνως όμως η Ολομέλεια του Συμβουλίου Επικρατείας για Διοικητική υπόθεση, γιατί δεν μπορούσε να κρίνει για άλλη υπόθεση, έκρινε ότι υπό τις προϋποθέσεις που απειρόνται να παραστούν προς υποστήριξη της ατομικής διοικητικής πράξεως συνιστούν λαϊκή αγωγή. Η οποία λαϊκή αγωγή δεν προβλέπεται από το Σύνταγμα, όπως άλλωστε δεν προβλέπεται και από την ΕΣΔΑ και υπάρχουν αποφάσεις των δικαστηρίων. Εδώ ειρήσθω εν παρόδω θέλω να πω ότι είναι ατυχής η προσκόμιση τριών αποφάσεων του Συμβουλίου, ...νόμου του ΕΔΔΑ λέγοντας ότι οι Δικηγορικοί Σύλλογοι μπόρεσαν να παραστούν σε ανάλογες δίκες, γιατί οι δίκες οι τρεις, τις οποίες έχουν

- αναφέρει και έχουν προσκομίσει τις αποφάσεις οι συνάδελφοι των Δικηγορικών Συλλόγων, αφορούν σε προβολή δικαιωμάτων των δικηγόρων και των Δικηγορικών Συλλόγων. Η μια είναι στο δικαίωμα κριτικής των δικηγόρων δικαστικών αποφάσεων, η άλλη είναι στις σχέσεις με τους πελάτες τους όσον αφορά στα θέματα ξεπλύματος βρώμικου χρήματος, νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και η τρίτη στην εκπροσώπηση των κατηγορουμένων. Άρα λοιπόν αλυσιτελώς υποστηρίζεται ότι η ΕΔΔΑ έχει επιτρέψει. Έχει επιτρέψει σε περιπτώσεις κατά τις οποίες βλάπτονται συμφέροντα των Δικηγορικών Συλλόγων και των δικηγόρων. Εδώ όμως έχουμε παραδοχές Ανωτάτου Δικαστηρίου που λέει, ότι υπό αυτές τις προϋποθέσεις, εάν επιτραπεί χωρίς να έχει έννομο συμφέρον έχουμε λαϊκή αγωγή, η οποία δεν προβλέπεται από το Σύνταγμα μας, δεν προβλέπεται από την ΕΣΔΑ και δεν νομιμοποιείται. Και επαναλαμβάνω, αυτή η παραδοχή την οποία έχει κάνει η κυρία Εισαγγελέας ότι τα μεμονωμένα άτομα δεν

μπορούν να παραστούν για προσβολή υπερατομικού εννόμου αγαθού, αλλά ως σύνολο μπορεί να εκπροσωπηθούν από τους Δικηγορικούς Συλλόγους και άρα έτσι μπορούν να εκπροσωπηθούν, τούτο αποδεικνύει άνευ άλλου τινός και τεκμηριώνει επαναλαμβάνω ότι συνιστά λαϊκή αγωγή η οποία δεν επιτρέπεται από το Σύνταγμα. Ποιες λοιπόν είναι οι προϋποθέσεις κατά την δική μας την άποψη, θα κοιτάξω κυρία Πρόεδρε να συντημήσω την επιχειρηματολογία μου, αφού ούτως ή άλλως είναι και συμπληρωματική, ποιες είναι οι προϋποθέσεις οι οποίες σε κάθε περίπτωση πρέπει να συντρέχουν, προκειμένου να πάμε μετά στο επόμενο στάδιο να δούμε αν συντρέχουν και οι προϋποθέσεις του Z αφού όμως περάσουν από το φίλτρο της οικείας δικονομικής διατάξεως. Παράκαμψη της οποίας δεν νοείται, δεν συγχωρείται. Για αυτό λοιπόν ερχόμενος σε ευθεία και πλήρη αντίθεση με την τοποθέτηση της κυρίας Εισαγγελέως, χωρίς τεκμηρίωση, ότι το άρθρο 63, 66 δεν εφαρμόζεται του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας μη υποστηρίζουσες την ύπαρξη μιας άλλης δικονομική διατάξεως πάνω στην οποία εδράζεται η άποψη ότι λόγω του 90 Z μπορούν να παραστούν οι σύλλογοι λέμε λοιπόν τα εξής: Λέω αυτό που είπα και το Συμβούλιο Επικρατείας, εδώ έχουμε μια ποινική δίκη. Οι Δικηγορικοί Σύλλογοι δικαίωμα τους, απόλυτα σεβαστό αυτό το οποίο κάνουν, είμαι μέλος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, σέβομαι την απόφαση του Συλλόγου, αλλά βεβαίως δεν συμφωνώ δικονομικώς με την συγκεκριμένη τοποθέτηση, έχουν δικαίωμα να κάνουν την οποιαδήποτε παρέμβαση εντός όμως των πλαισίων του νόμου. Για να κάνουν την παρέμβαση θα πρέπει να υπάρχει το δικονομικό φίλτρο, η δικονομική βάση. Εν προκειμένω δεν υπάρχει. Και με αν θέλετε αυθαίρετες τοποθετήσεις, ατεκμηρίωτες, ανατιολόγητες και αστήρικτες ακόμα σε διάταξη νόμου ή σε απόφαση δικαστηρίου, που βεβαίως αφού δεν υπάρχει διάταξη νόμου δεν μπορεί να υπάρχει και απόφαση δικαστηρίου, δεν μπορούμε να λέμε δεν εφαρμόζονται οι δικονομικές διατάξεις που συνιστούν την βάση. Πάμε λοιπόν στο άρθρο 63 ενεργητική νομιμοποίηση. ...ο Μανωλεδάκης εν αρχή είναι ο νόμος. Και να το ξέρετε ανοίξετε και διαβάστε το άρθρο του Κώδικα, οι δικαιούμενοι κατά τον Αστικό Κώδικα σε αποζημίωση ή αποκατάσταση από το έγκλημα ή σε χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης, ακόμα και από διάταξη νόμου ή υποχρέωση αποκατάστασης και τα σχετικά μπορούν να παραστούν στο Ποινικό Δικαστήριο για την υποστήριξη της κατηγορίας. Αυτό λέει δεν εφαρμόζεται. Ωραία αφού δεν εφαρμόζεται αυτό, ποιο εφαρμόζεται; Η αόριστη μη δικονομική διάταξη; Στην συνέχεια λοιπόν πάμε στο άρθρο 66, η παθητική νομιμοποίηση. Η παράσταση προς υποστήριξη της κατηγορίας ασκείται εναντίον του κατηγορουμένου. Έρχεται λοιπόν η κυρία Εισαγγελέας και λέει να παραμείνουν ως υποστηρίζοντες της κατηγορίας με κολοβά δικονομικά δικαιώματα, με περιορισμένα δικονομικά δικαιώματα, όχι λέει εναντίον του κατηγορουμένου ζητούντες την καταδίκη, αλλά για την ανεύρεση της αληθείας. Λαϊκή αγωγή, δικό της έργο, δικό σας έργο. Πουθενά στηριζόμενο σε διάταξη νόμου. Ακριβώς για να ξεπεράσουμε αυτό το αξεπέραστο εμπόδιο κάνουμε αυτή την κατασκευή, η οποία όμως είναι επικίνδυνη κατασκευή. Γιατί δεν έχει σημασία εάν αυτή θα υιοθετηθεί με αυτή ή με κάποια άλλη παραλλαγή στην παρούσα υπόθεση, ανοίγουμε Κερκόπορτα και η Κερκόπορτα έριξε την Κωνσταντινούπολη. Παραβιάζουμε κανόνες του κράτους δικαίου. Δεν το λέω προς Θεού με κακή διάθεση, το λέω καθαρά νομικά, δικονομικά έτσι; Δεν θέλω να παρεξηγηθώ. Δεν είναι δυνατόν να υποστηρίζουμε ότι εγώ δεν εφαρμόζω την δικονομία, αλλά εφαρμόζω την ειδική διάταξη και επιτρέπω να παραστεί. Αυτό το λένε, επαναλαμβάνω και οι αποφάσεις παγίως των δικαστηρίων, δεν υπάρχουν ούτε μια απόφαση η οποία να υποστηρίζει την άποψη της κυρίας Εισαγγελέως. Όπως προκύπτει λοιπόν από τις διατάξεις των άρθρων 63, 66, 67, 82, 83, 84, 87 την ιδιότητα του παρισταμένου για την υποστήριξη της κατηγορίας στην ποινική διαδικασία, αναφέρομαι και στην αιτιολογική έκδοση του 4620/2019 παρακαλώ, δηλαδή η αστική αξίωση, η ενεργώς αστική αξίωση άσχετα αν δεν μπορεί να εισαχθεί στο Ποινικό Δικαστήριο είναι η βάση πάνω στην οποία στηρίζεται το δικαίωμα για υποστήριξη της κατηγορίας. Όπως λέει και το Συμβούλιο της Επικρατείας εν Ολομελεία θα πρέπει να έχει ενεργό, ενεστώσα και άμεση σύνδεση με το αντικείμενο το οποίο δικάζεται.

Στην παρούσα υπόθεση, λοιπόν, περνάει μέσα από το φίλτρο της ενεργού, ενεστώσης και αμέσου βλάβης την οποία έχει υποστεί αστικώς και έχει δικαίωμα να ζητήσει την ικανοποίηση αυτής της βλάβης στα αρμόδια Αστικά Δικαστήρια, αλλά αυτή είναι η βάση. Η βάση είναι το 63 σε συνδυασμό με το 914, 932 ΑΚ. Όταν έχω υποστεί βλάβη άμεση και είναι ενεργός και ενεστώσα η συγκεκριμένη βλάβη, αυτή είναι η βάση για να μπορέσω να παραστώ προς υποστήριξη κατηγορίας και μάλιστα σε βάρος του κατηγορουμένου, όχι για να κάτσω δίπλα σας και δίπλα της για να συμβάλω στην αποκάλυψη της αληθείας, αλλά όχι να στραφώ εναντίον του κατηγορουμένου και δη για προσβολή υπέρατομικου εννόμου αγαθού. Συνεχίζω λοιπόν, την ιδιότητα του παρισταμένου για υποστήριξη κατηγορίας αποκτά εκείνος που δήλωσε νομότυπα παράσταση, υπό την προϋπόθεση, πάγια νομολογία και εισηγητική έκθεση, ότι δικαιούται κατά τον Αστικό Κώδικα σε αποζημίωση ή αποκατάσταση από το έγκλημα ή σε χρηματική ικανοποίηση ηθική βλάβη. Κατά τις διατάξεις των άρθρων 914, 932 δικαίωμα να ζητήσει αποζημίωση για υλική ζημία ή χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης έχει αυτός που ζημιώθηκε από την αδικοπραξία αμέσως και όχι εμμέσως. Εδώ δεν το έχει ούτε η μονάδα γι αυτό το έννομο αγαθό. Από την πρόβλεψη αυτή, όπως και η εισηγητική έκθεση του 4620 λέει, συνάγεται ότι στο Ελληνικό Ποινικό Δικονομικό Δίκαιο διατηρείται το αστικό κριτήριο, γιατί; Με την έννοια ότι ο καθορισμός των προσώπων που δικαιούνται να παρασταθούν ως υποστηρίζοντες την κατηγορία στη Ποινική Δίκη δεν πραγματοποιείται απ ευθείας μόνο από τη διάταξη του άρθρου 63 ή από κάποια άλλη διάταξη του ΚΠΔ, αλλά δια μέσου της παραπομπής στις οικείες διατάξεις του Αστικού Κώδικα, όπως ενδεικτικώς σε αυτές του 914 και 932. Εδώ παρατίθεται εκτενής παγία νομολογία και θεωρία, άπαντες αυτή την άποψη υποστηρίζουν, άλλωστε και εσείς ανάλογες αποφάσεις έχετε βγάλει. Με άλλα λόγια, η αστική αξίωση του παθόντος ουσιαστικά απουσιάζει, όπως είπαμε, από την Ποινική Δίκη και δεν εξετάζεται αυτή όμως είναι εκείνη η οποία νομιμοποιεί τον παθόντα ως διάδικο, λειτουργώντας ως μέτρο προσδιορισμού της απαιτούμενης αμεσότητας της ζημίας. Περαιτέρω, παριστάμενος προς υποστήριξη της κατηγορίας είναι το πρόσωπο που προβάλλει τις αξιώσεις του στο Ποινικό δικαστήριο σε βάρος του κατηγορουμένου. Τα λέω όλα αυτά υπό το πρίσμα και το φίλτρο της εισαγγελικής τοποθετήσεως, γνωστά είναι σε όλους, αλλά καλό θα είναι να ακούγονται στην προσπάθειά μου να αντικρούσω νομικά και μόνο, επαναλαμβάνω, την προδήλως εσφαλμένη πρόταση της κυρίας Εισαγγελέως. Κατά βάση είναι ο φορέας του εννόμου αγαθού που προστατεύεται από την ποινική διάταξη, δηλαδή ο παθών εκ του εγκλήματος, αλλά και ο αδικηθείς. Όταν δηλαδή το πρόσωπο δεν είναι παθών, καθώς δεν είναι φορέας του εννόμου αγαθού, πλην όμως απαραίτητη προϋπόθεση με παράθεση πάγιας νομολογίας. Τα ιδιωτικά τους συμφέροντα εμπίπτουν στον προστατευτικό ιστό της οικείας ποινικής διάταξης. Αυτό, έτσι όπως τοποθετήθηκε η κυρία Εισαγγελέας για το 291 για το κοινωνικό σύνολο, το οποίο δήθεν εκπροσωπούν οι Δικηγορικοί Σύλλογοι, δεν πληρούται εν προκειμένω. Οι επιβαίνοντες και οι συγγενείς των θυμάτων των συνανθρώπων μας στο τρένο βεβαίως νομιμοποιούνται γιατί επλήγησαν τα ατομικά τους δικαιώματα, εδώ επλήγη ένα υπέρατομικό έννομο αγαθό, κανένας μη έχων υποστεί άμεση βλάβη δεν νομιμοποιείται να παραστεί. Θα πρέπει να εφαρμοστεί το άρθρο 90 περίπτωση ζ της διατάξεως του Κώδικα περί Δικηγόρων, η οποία έχει ακουστεί πολλές φορές και δεν συντρέχει λόγος να την επαναλάβω, υπό το πρίσμα της εφαρμογής του Συντάγματος, γιατί η άσκηση παρεμβάσεων ενώπιον των δικαστηρίων επιτρέπεται για κάθε ζήτημα εθνικού, κοινωνικού εν προκειμένω είναι ναι, πολιτισμικού, οικονομικού ενδιαφέροντος που ενδιαφέρει τα μέλη του συλλόγου, καθώς και ότι οι σύλλογοι μπορούν να υποβάλλουν αγωγή κύρια ή πρόσθετη παρέμβαση, αναφορά, μήνυση, δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής. Και εδώ σας ανέπτυξε και την προηγούμενη φορά και τώρα ο κύριος καθηγητής ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν εφαρμόζεται η παράγραφος 2 του άρθρου 588, όπως επίσης προδήλως εσφαλμένως είπε η κυρία Εισαγγελέας, γιατί στις περιπτώσεις εκείνες αναφέρονταν στις υποθέσεις που δεν μπορούσε κάποιος να παραστεί ως πολιτικώς ενάγων όταν επιτρεπόταν κάτι τέτοιο, αλλά προς υποστήριξη κατηγορίας σε

ειδικές κατηγορίες κατηγορουμένων. Εδώ εφαρμόζεται η παράγραφος 1 του 588 που αναφέρεται στον τότε δικαιούμενο να παραστεί ως πολιτικώς ενάγων, νυν υποστηρίζω την κατηγορία. Άλλο το 588 §1, άλλο το 588 §2. κατά τα λοιπά αναφέρομαι στα όσα εκτενώς και την προηγούμενη φορά και συμπληρωματικά τώρα ανέπτυξε ο κύριος καθηγητής. Οι δυνατότητες για να παραστούν οι σύλλογοι, επαναλαμβάνω, ως υποστηρίζοντες

- την κατηγορία, αν και εδώ έχουμε μια κολοβή αν θέλετε συμμετοχή στη διαδικασία ως προτείνεται, είναι εύλογες μόνο στο βαθμό που αφορούν ζητήματα συναπτόμενα με τα συμφέροντα των μελών του αιτούντος έννομη προστασία συλλόγου, καθώς και του δικηγορικού σώματος. Δεδομένου ότι η σχετική εξουσία αποτελεί άμεση απόρροια της φύσεως των Δικηγορικών Συλλόγων.
- Μην διαβάζεις την διάταξη.
- Αναγκάζομαι να διαβάσω κάποια τμήματα, επειδή αυτά έχουν αντιγραφεί από δικαστικές αποφάσεις και από κείμενα καθηγητών, για να αποδώσω πιστά, αν θέλετε, τα διδασκόμενα και εφαρμοζόμενα από τα Ελληνικά Δικαστήρια, ως νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, τα οποία εκπροσωπούν τα επαγγελματικά συμφέροντα του κλάδου και συμβάλλουν στην διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας του θεσμού της δικαιοσύνης, υπό το πρίσμα των θεμελιωδών κανόνων δικαίου. Αλίμονο εάν η δικαιοσύνη είχε την ανάγκη της συνδρομής των Δικηγορικών Συλλόγων, το λέω με πολύ σεβασμό, απλώς δικονομικά διαφωνώ με την απόφαση των συλλόγων και του συλλόγου μας, την συνδρομή των Δικηγορικών Συλλόγων. Ερωτάται κατά κάποιον τρόπο η μη συμμετοχή των Δικηγορικών Συλλόγων, υπό την όποια ιδιότητα η κυρία Εισαγγελέας υποστηρίζει ότι πρέπει να παραστούν, δηλαδή ουσιαστικά του τρίτου μέρους που δεν προβλέπεται ούτε από ποινική δικονομία ούτε από την ΕΣΔΑ εκτός του άρθρου 36 για αυτές τις περιπτώσεις θα προσβάλλει την εύρυθμη λειτουργία του θεσμού της δικαιοσύνης υπό το πρίσμα των θεμελιωδών κανόνων του κράτους δικαίου. Αλήθεια, η Εισαγγελέας η οποία ασκεί την ποινική δίωξη στο όνομα του ελληνικού λαού, εσείς οι οποίοι αποφασίζετε στο όνομα του ελληνικού λαού, αφού γίνει μια ακροαματική διαδικασία και ενώ έχει προηγηθεί η μελέτη της δικογραφίας, η άσκηση ποινικής δίωξης, η διενέργεια κυρίας ανακρίσεως, η παραπομπή των κατηγορουμένων στο ακροατήριο, η διεξαγωγή μιας δίκαιης δίκης, εφόσον τηρούνται οι κανόνες και η έκδοση μιας σύμφωνης με το εισφερθέν αποδεικτικό υλικό στην διαδικασία αποφάσεως δεν βλάπτεται ή κινδυνεύει να βλαβεί εάν δεν συμμετέχουν οι Δικηγορικοί Σύλλογοι εκπροσωπώντας το κοινωνικό σύνολο για να είναι βοηθοί Εισαγγελέως ή βοηθοί του δικαστηρίου ή αρωγοί στο έργο το δικό σας; Σε καμία περίπτωση. Ακριβώς το γεγονός ότι όλες αυτές οι διαδικασίες έχουν κινηθεί όσο ο νόμος και το σύνταγμα προβλέπει και ορίζει στο όνομα του ελληνικού λαού από τα αρμόδια και συνταγματικώς κατοχυρωμένα όργανα, αποδεικνύει ότι το κράτος δικαίου λειτουργεί εύρυθμα και δεν διαταράσσεται και δεν έχει καμία ανάγκη συνδρομής από εξωτικό, μη νομιμοποιημένο προς τούτο τρίτο μέρος. Βεβαίως, περιττό να πω, ελέγχθη και υπό μία έποψη η κυρία Εισαγγελέως τοποθετήθηκε σε αυτό, ότι αυτό παραβιάζει το δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι υπό την αρνητική του άποψη κατά το άρθρο 12 §1 του Συντάγματος. Δηλαδή, οι δικηγόροι για να ασκήσουμε το λειτούργημα επάγγελμα μας, όπως θέλετε χαρακτηρίστε το, υποχρεωτικά θα πρέπει να το πράξουμε αφού δώσουμε εξετάσεις, κριθούμε ικανοί και εγγραφούμε σε κάποιο Δικηγορικό Σύλλογο. Κατά μόνες κανείς από εμάς δεν μπορεί να ασκήσει το επάγγελμα του δικηγόρου. Άρα λοιπόν σημαίνει ότι προϋπόθεση ασκήσεως του δικηγορικού λειτουργήματος είναι η εγγραφή σε κάποιο Δικηγορικό Σύλλογο με τις νόμιμες διαδικασίες. Από την στιγμή που οι Δικηγορικοί Σύλλογοι μας εκπροσωπούν εμάς τους δικηγόρους σημαίνει ουσιαστικά ότι έχουμε μία σαν να είναι σύμφωνη γνώμη δική μας, έχουμε μία σύμφωνη γνώμη τα διοικητικά συμβούλια κατά περίπτωση, με βάση τα κριτήρια τα οποία θα κρίνουν, δεν τα κρίνω εγώ και είναι απόλυτα σεβαστά, να παραστούν προς αποκάλυψη υποτίθεται υποστήριξη της... αποκάλυψης της αλήθειας εναντίον κατηγορουμένων. Άρα λοιπόν, εμείς οι οποίοι είμαστε συνήγοροι υπερασπίσεως και αφού μπορούμε να ασκούμε τη δικηγορία μόνο μέσω των Δικηγορικών Συλλόγων, ερχόμαστε σε μία σύγκρουση καθηκόντων. Από τη μια ο

σύλλογος μέσω του οποίου ασκούμε το λειτούργημα μας παρίσταται εναντίον των κατηγορουμένων, από την άλλη εμείς ως συνήγοροι υπερασπίσεως παριστάμεθα υποστηρίζοντας τους κατηγορούμενους και ζητώντας να μην καταδικαστούν, όπως οι Δικηγορικοί Σύλλογοι ζητούν. Γιατί αυτό που ζήτησαν και στη δήλωση παράσταση υποστήριξης κατηγορίας και στη συμπληρωματική δήλωση είναι παριστάμενοι εναντίον όλων των κατηγορουμένων για όλες τις πράξεις, ζητώντας να κηρυχθούν ένοχοι. Άρα λοιπόν, βλέπετε ότι γίνεται και μια παραβίαση του δικαιώματος του συνεταιρίζεσθαι, αυτό το λέω επειδή τοποθετήθηκε η κυρία Εισαγγελέας, υπό την αρνητική του άποψη και για το λόγο αυτό, μεταξύ των άλλων, επιβάλλεται και η συσταλτική ερμηνεία της συγκεκριμένης διατάξεως. Υποστηρίχθηκε η άποψη από την αξιότιμη κυρία Εισαγγελέα, συγγνώμη που αναφέρομαι διαρκώς, αλλά την πρότασή της αντικρούει αντιλαμβάνεστε, δεν είναι προσωπικό, είναι καθαρά νομικό και θεσμικό έτσι; Δεν θέλω, με πολύ σεβασμό το λέω, τη δέχτηκε με τη 1639 και 1640, ναι σε ατομική διοικητική πράξη η Ολομέλεια του Συμβουλίου Επικρατείας ναι, κατά πλειοψηφία, τι σημαίνει, όπως είτε ο φίλτατος Πρόεδρος της Αθήνας, ότι κατά πλειοψηφία με ισχυρή μειοψηφία; Μια δικαστική απόφαση κατά πλειοψηφία βγαίνει. Δηλαδή αν κάποιος κατηγορούμενος αθωωθεί κατά πλειοψηφία, λέμε δεν αθωώθηκε επειδή η μειοψηφία έστω με 3 -2 στο παλιό Πενταμελές επειδή η μειοψηφία είχε άλλη άποψη; Η απόφαση συγκροτείται από την πλειοψηφία. Και τι δέχεται λοιπόν εν ολομελείας σε τρεις περιπτώσεις για Διοικητικό, γιατί δεν υπάρχει καμία παράσταση Δικηγορικού Συλλόγου για αστικές υποθέσεις ναι, αλλά εκεί επιτρέπεται η συμμετοχή τρίτου μη αντλούντος ή εξαρτώντος έννομο συμφέρον από τη συγκεκριμένη διαδικασία και θα δούμε σε ποιες περιπτώσεις, τα λένε οι καθηγητές της πολιτικής δικονομίας. Ναι, σε διοικητικές δίκες. Σε καμία ποινική υπόθεση. Είναι η πρώτη υπόθεση στην οποία οι Δικηγορικοί Σύλλογοι δηλώνουν παράσταση προς υποστήριξη κατηγορίας, δικαίωμα τους με εφαρμογή του άρθρου 90 περίπτωση ζ, αλλά για να γίνει δεκτή η παρουσία τους και η παράσταση τους θα πρέπει να τηρηθούν οι δικονομικές διατάξεις, θα πρέπει για να μην παραβιάζεται το Σύνταγμα. Εν προκειμένω θεωρώ ότι και τα δύο γίνονται και γιατί γίνονται; Δεν το λέω εγώ, αν το έλεγα εγώ είμαι υπερασπιστής ως υπερασπιστής έχω δικαίωμα να πω οτιδήποτε συμβάλλει, αν θέλετε, στην υπεράσπιση του κατηγορουμένου, τα λέει το Συμβούλιο Επικρατείας. Κατά το μέρος που μας ενδιαφέρει, γιατί βεβαίως έπιασε η κυρία Εισαγγελέας στην πρόταση ...

- Είστε... που το κάνετε...
- Έπιασε η κυρία Εισαγγελέας σ την πρόταση ότι αναφέρεται σε ατομική διοικητική πράξη, δεν αξιολόγησε όμως και τα υπόλοιπα στοιχεία. Δεν αξιολόγησε..
- Τον συνάδελφό σας.
- Σας ακούμε με εμβρίθεια κύριε συνάδελφε. με εμβρίθεια σας ακούμε, τι να κάνουμε;
- Ακούγεται, δεν πειράζει, φίλος μου είναι ακούγεται, απλώς δεν χάνω τον ειρμό μου.
- Συνεχίστε είναι ενδιαφέροντα.
- Ευχαριστώ κύριε Αποστόλη, την άποψή μας λέμε νομικά.
- Συνεχίστε κύριε συνήγορε.
- ...θα μας ακούσει η έδρα...
- ...(αδύνατη καταγραφή).
- Διότι στον Κορυδαλλό για την ...
- Συνεχίστε κύριε συνήγοροι.
- Ναι κυρία Πρόεδρε, εντάξει, φίλοι ναι. Έχεις δυνατή φωνή. Με την 1639 και την 1640 απόφασή της η Ολομέλεια εξέτασε αν είναι δυνατή η κατ' εφαρμογήν του άρθρου 90 Κώδικα περί Δικηγόρων η θεμελίωση έννομου συμφέροντος του Δικηγορικού Συλλόγου προς άσκηση αιτήσεως ακυρώσεως κατά παρέκκλιση. αυτό ενδιαφέρει, αυτό και το περί λαϊκής αγωγής, της προϋπόθεσης του άρθρου 47 ΠΔ 18/1989, το παραθέτω το συγκεκριμένο άρθρο, σύμφωνα με την οποία προϋπόθεση του παραδεκτού της αίτησης αποτελεί η ύπαρξη άμεσου ενεστώτος και προσωπικού εννόμου συμφέροντος στο πρόσωπο του αιτούντος. Και το άρθρο 20 του Συντάγματος το λέει αυτό το πράγμα και το άρθρο 63

του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας το λέει, ενεργό αστική αξίωση, δεν την εισάγεις βασίζεται, πατάς πάνω σε αυτή για να το κάνεις. Άρα λοιπόν, τι κρίνει; Εάν υπό το πρίσμα συνδρομής των όρων του 47 εν προκειμένω 63 ΚΠΔ, μπορώ να έρθω να ελέγξω αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του 90 ζ. Γιατί, είπε η κυρία Εισαγγελέας στην πρότασή της, εάν θυμάμαι καλά, το δικαστήριο θα κρίνει εάν είναι υπόθεση μείζονος κοινωνικού ενδιαφέροντος. Ασφαλώς και είναι αυτή η υπόθεση, γιατί το αρνείται κανείς ότι είναι; Σαφώς και είναι. Προϋποθέσεις του 63 δεν υπάρχουν στην περίπτωση μας. Τι λέει λοιπόν; Η Ολομέλεια έκρινε κατ' ουσίαν ότι η διάταξη του άρθρου 90 του Κώδικα Δικηγόρων δεν δύναται να παρακάμψει την ανωτέρω δικονομική διάταξη και την πάγια διαμορφωμένη νομολογία και άλλες αποφάσεις Ολομελείας που δέχονται τα ίδια, πρώτα το 47 μετά το 90. Με το εξής ειδικότερο σκεπτικό: η ως άνω διάταξη του Κώδικα περί Δικηγόρων, η οποία νομιμοποιεί τους εκπροσωπούντες Δικηγορικούς Συλλόγους στην ανάληψη δράσεων αναγομένων σε ζητήματα γενικότερου ενδιαφέροντος, συμπεριλαμβανομένων και των δικαστικών ενεργειών, δεν αρκεί μόνον αυτή για τη νομιμοποίηση των Δικηγορικών Συλλόγων ως διαδίκων σε δίκες αφορώσες τέτοια ζητήματα ενώπιον όλων των δικαστηρίων που αναφέρονται σε αυτήν και ειδικότερα ενώπιον του Συμβουλίου Επικρατείας, για την άσκηση αιτήσεως ακυρώσεως και δη αιτήσεως ακυρώσεως κατά ατομικών διοικητικών πράξεων που αφορούν συγκεκριμένα πρόσωπα, καθόσον, υπό τις περιστάσεις αυτές, εάν δηλαδή ... συντρέχουν οι προϋποθέσεις της νομιμοποιήσεως του 47 για αυτές τις πράξεις, η αίτηση θα προσελάμβανε το χαρακτήρα λαϊκής αγωγής, όπως δεν έχει θεσμοθετηθεί από το Σύνταγμα και την οικεία νομοθεσία. και παραπέμπει σε μία ακόμη απόφαση, την 1906/ 2014, της ολομέλειας του Συμβουλίου Επικρατείας. Συνεπώς, ενόψει των ανωτέρω, δεν συντρέχουν οι περιστάσεις του 47, ως εν προκειμένω του 63, γι αυτό λέει να μην εφαρμοστεί το 63, άρα ποιο να εφαρμοστεί και να αποτελέσει τη βάση του 90; Δηλαδή είμαστε στον αέρα, 90 χωρίς πάτημα δικονομική διάταξη, δεν ασκείται ενόψει των ανωτέρω δεν ασκείται παραδεκτώς η κρινόμενη αίτηση εξ' επόψεως εννόμου συμφέροντος και πρέπει να απορριφθεί. Ναι ατομική διοικητική πράξη. Υπάρχει πιο ατομικό από την ατομική ελευθερία του ατόμου; Στην προκειμένη περίπτωση τι διακυβεύεται; Η ατομική ελευθερία ενός ατόμου. Και τι έρχονται οι Σύλλογοι; Με βάση, κατά την άποψή μου, εάν γίνει δεκτή και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας να ζητήσουν την καταδίκη των κατηγορουμένων, να προσβάλλουν δηλαδή τα ατομικά του δικαιώματα. Γι' αυτό ακριβώς η κυρία Εισαγγελέας είπε δεν εφαρμόζονται χωρίς αιτιολογία. Η υπόθεση 8 Τούρκων αξιωματικών 1694/2018 Ολομέλεια του Συμβουλίου Επικρατείας, άλλη απόφαση έκρινε ότι ο Δικηγορικός Σύλλογος η Ολομέλεια δεν νομιμοποιείται ενεργητικά, κατά το άρθρο 90, να ασκήσει την εν λόγω παρέμβαση, καθόσον με δεδομένα αυτά ο Δικηγορικός Σύλλογος δεν έχει έννομο συμφέρον προς άσκηση της υπό κρίση παρεμβάσεως, με βάση τη διάταξη του άρθρου 90, καθόσον η προσβαλλόμενη, η οποία είναι ατομική διοικητική πράξη, δεν θίγει τα συμφέροντα των μελών του ως επαγγελματικής τάξεως, ενώ η χορήγηση καθεστώτος διεθνούς προστασίας, υπέρ των Τούρκων ήταν τότε παρέμβαση, δεν δύναται να θεωρηθεί ότι συνδέεται με την βασική αρχή του κράτους δικαίου ή με ζήτημα γενικότερου εθνικού ενδιαφέροντος, ως εν προκειμένω, κοινωνικό ενδιαφέρον υπάρχει οι άλλες προϋποθέσεις δεν υπάρχουν. Συμπερασματικά, η Ολομέλεια του Συμβουλίου Επικρατείας έχει οριοθετήσει τις εξής αρχές παραδοχές: το άρθρο 90 δεν δύναται να κατισχύσει θεμελιώδους δικονομικής αρχής του άρθρου 47 ΠΔ 18/1989 περί ύπαρξης αμέσου ενεστώτος και προσωπικού εννόμου συμφέροντος, ως προϋπόθεση του παραδεκτού της αίτησης ακύρωσης, καθότι αντίθετη ερμηνεία θα οδηγούσε στο να προσλάβει το ένδικο αυτό βοήθημα τον χαρακτήρα λαϊκής αγωγής, σε αντίθεση με τη θεσμοθέτηση του από το Σύνταγμα και την οικεία νομοθεσία. Και δεν συνδέεται με την εφαρμογή κανόνων περί λειτουργίας του κράτους δικαίου, για τους λόγους που αμέσως προηγουμένως σας ανέφερα. Δηλαδή το γεγονός ότι η υπόθεση αυτή δικονομικά εξελίχθηκε ομαλά, φυσιολογικά, όπως όλες οι υποθέσεις με άσκηση διώξεως, διενέργεια κυρίας ανακρίσεως, σύνταξη κλητήριου, παραπομπή, εκδίκαση υποθέσεως, δείχνει ότι το κράτος δικαίου λειτουργεί και δεν έχει την

ανάγκη και την συνδρομή κανενός τρίτου μέρους μη δικαιούμενου κατά τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Και βεβαίως, επειδή καμία άλλη υπόθεση δεν έχει εισαχθεί προς κρίση ενώπιον αρμοδίου ποινικού δικαστηρίου για την ταυτότητα των λόγων και των επιχειρημάτων και στην προκείμενη περίπτωση, επαναλαμβάνω και λόγω ειδικά του πλαισίου προστασίας και σεβασμού της θέσεως της θέσεως του κατηγορουμένου στην ποινική δίκη που περιβάλλουν, ακόμα περισσότερο, να μην μετατραπεί η παράσταση προς υποστήριξη κατηγορίας σε *actio popularis*, συντρέχουν οι προϋποθέσεις περί αποβολής των Δικηγορικών Συλλόγων και στην παρούσα πρώτη και μοναδική μέχρι τώρα υπόθεση. Υπάρχουν οι συγκεκριμένες διατάξεις που επιτρέπουν στα νομικά πρόσωπα κατ' εξαίρεση να παραστούν ως υποστηρίζοντες την κατηγορία και όχι ως τρίτα μέρη που δεν προβλέπεται στον Κώδικα περί Δικηγόρων το άρθρο 9, όταν έχουμε αντιποίηση δικηγορικού λειτουργήματος στον Ν.1650 /1986. Αλλά εκεί σε αυτές τις περιπτώσεις το Συμβούλιο της Επικρατείας, προκειμένου να νομιμοποιήσει τους παριστάμενους προς υποστήριξη της κατηγορίας πολιτιστικούς συλλόγους, συλλόγους για το περιβάλλον, Δικηγορικούς Συλλόγους, αν θέλετε, στηρίχτηκε πάνω στις συνταγματικές διατάξεις της προσωπικότητας, της αναπτύξεως της προσωπικότητας του κάθε πολίτη της χώρας και του πολιτιστικού περιβάλλοντος. Και διεύρυνε την ηθική βλάβη την οποία μπορεί να υποστεί ένας πολίτης, ο οποίος εκπροσωπείται από τους συγκεκριμένους συλλόγους για τα συγκεκριμένα αδικήματα, διότι όταν βλάπτεται το περιβάλλον, προσβάλλει την ανάπτυξη της προσωπικότητας τους και την απολαβή ενός καθαρού περιβάλλοντος. Δηλαδή, προκειμένου να οδηγηθεί σε παραδοχή ακόμα και με την ειδική διάταξη για τις συγκεκριμένες περιπτώσεις, έκρινε, διευρύνθηκε η έννοια της άμεσης προσβολής σε επίπεδο ηθικό, δηλαδή το γεγονός ότι ρυπαίνεις το περιβάλλον αυτό σημαίνει ότι παραβιάζεται η Συνταγματική διάταξη που έχει τεθεί για την προστασία των πολιτών αυτής της χώρας, αυτό συνιστά ηθική σου βλάβη και αυτό σε νομιμοποιεί προκειμένου να παραστείς για τα συγκεκριμένα αδικήματα που επιτρέπεται ειδικά. Και μάλιστα έχει κριθεί ότι όταν προσβάλλεται ένα τοπικά περιορισμένο τμήμα του πολιτιστικού και του περιβάλλοντος, νομιμοποιούνται να παραστούν αυτοί οι οποίοι είναι όμοροι και έχουν έννομο συμφέρον προς τούτο, γιατί το περιβάλλον αυτούς βλάπτει. Δηλαδή, όταν γινόταν η αποψίλωση του δάσους της Πεντέλης νομιμοποιήθηκαν να παραστούν οι κάτοικοι του νομού Αττικής λόγω της εγγύτητας του περιβάλλοντος το οποίο προσβάλλεται και όχι οι κάτοικοι άλλων περιοχών, γιατί η προσβολή αυτού του περιβαλλοντικού στοιχείου δεν συνδέεται αμέσως με τους συγκεκριμένους. Και εκρίθη, επαναλαμβάνω, μετά τη διεύρυνση, ο περιορισμός αυτής της δυνατότητας, προκειμένου να κριθεί ότι συντρέχει η άμεση ηθική βλάβη, η οποία απαιτείται προκειμένου να γίνει κάτι τέτοιο κατά το άρθρο 63. Βεβαίως, πολύς λόγος έχει γίνει για την υπόθεση Perez και Σιγάλας κατά Ελλάδος και μια πιο πρόσφατη απόφαση, την οποία σας ανέφερε ο κύριος Δημάκης και στην πρωτολογία και στην δευτερολογία του στις οποίες αναφέρομαι και έχει κριθεί και από το Συμβούλιο Επικρατείας ότι το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ συγγνώμη του ΕΔΔΑ, το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ από το ΕΔΔΑ ότι πρέπει να υπάρχει, επαναλαμβάνω, ενεργός αστική αξίωση για να νομιμοποιείται κάποιος, όπως ήταν η κυρία Perez στην υπόθεση η οποία εκρίθη, για να νομιμοποιείται κάποιος σε παράσταση προς υποστήριξη κατηγορίας. Εάν δεν υπάρχει ενεργός αξίωση, όπως εκρίθη στην περίπτωση Σιγάλας, αλλά το κάνει προσχηματικά μόνο και μόνο για να παραστεί προκειμένου να εκδικηθεί τον δράστη αξιοποιίνου πράξεως, τότε δεν νομιμοποιείται. Σε κάθε περίπτωση το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ προστατεύει τον κατηγορούμενο και όχι τον πολιτικώς ενάγοντα. Τον πολιτικώς ενάγοντα τον προστατεύει στα πλαίσια συνδρομής της αμέσου βλάβης την οποία έχει υποστεί, μόνον εάν έχει ενεργό, ενεστώσα και άμεση ζημία, τότε νομιμοποιείται ο πολιτικώς ενάγων, ο νυν υποστηρίζον την κατηγορία να παραστεί. Εάν δεν προβάλει τέτοια αξίωση, βλέπουμε ότι ούτε από την ΕΣΔΑ προστατεύεται, ούτε το ΕΔΔΑ υποστηρίζει κάτι τέτοιο. Και επαναλαμβάνω, οι αποφάσεις οι οποίες προσκομίστηκαν αφορούν σε βλάβη των συμφερόντων των δικηγόρων και των Δικηγορικών Συλλόγων. Προσκομίζεται δηλαδή διοικητική νομολογία και πολιτική

νομολογία, δεν διαφωνούμε. Στην πολιτική νομολογία έχουμε παραθέσει πάρα πολλές αποφάσεις και του κυρίου Νίκα το σύγγραμμα, σύμφωνα με την οποία φαίνονται νομικά αβάσιμες οι αιτιάσεις των συλλόγων, λόγω της συνδρομής στοιχείων και νομολογίας της πολιτικής δίκης, για τον εξής λόγο: Υπάρχει στην Πολιτική Δικονομία στο Αστικό Δίκαιο ευρέως διαδεδομένος ο θεσμός της ξενοδικίας, ο οποίος ουδόλως συσχετίζεται με την παράσταση προς υποστήριξη της κατηγορίας. Με παραπομπή στο εγχειρίδιο του Νίκα και σε αποφάσεις της νομολογίας, εφόσον η έννοια του διαδίκου προσδιορίζεται με καθαρώς τυπικά κριτήρια θα μπορούσε, το λέω γιατί προσκόμισε και τώρα ο συνάδελφος την 6/2006 την απόφαση της Ολομέλειας, κάθε τρίτος αμέτοχος της ουσιαστικής

- σχέσεως, αυτό προβλέπεται στην πολιτική δίκη, να κινήσει την δίκη προκειμένου να προασπίσει συμφέροντα του που δεν τον αφορούν. Η διεξαγωγή βεβαία μιας δίκης από έναν τρίτο δεν θα έβλαπτε τον φορέα του ουσιαστικού δικαιώματος, αφού η σχετική απόφαση έτσι και αλλιώς δεν θα τον δεσμεύει, ακριβώς η τελευταία αυτή διαπίστωση δείχνει καθαρά πόσο αδικαιολόγητη και παντελώς άσκοπη με τρίτους, άσκοπη από πλευράς απασχόλησης των δικαστηρίων θα ήταν η διεξαγωγή δίκης με τρίτους, που δεν ισχυρίζονται αυτοί οι ίδιοι είναι φορείς της έννομης σχέσης του ουσιαστικού δικαίου. Και αναπόφευκτα ότι ο κύκλος των προσώπων που θα μπορούν να ζητήσουν δικαστική προστασία θα πρέπει να περιοριστεί. Την λειτουργία αυτή την επιτελεί ο θεσμός της νομιμοποίησης, ο οποίος καθορίζει ακριβώς τα πρόσωπα που δικαιούνται, στη συγκεκριμένη περίπτωση να διεξάγουν την ορισμένη δίκη. Ποια λοιπόν είναι η ξενοδικία, ποιες είναι οι περιπτώσεις που τρίτος μη δικαιούχος διάδικος μπορεί να προσφύγει ζητώντας έννομη προστασία από τα δικαστήρια. Οι περιπτώσεις των μη δικαιούχων ή μη υπόχρεων διαδίκων που είναι, είναι μεταξύ άλλων, πολλές. Ποιες είναι αυτές; Ο πλαγιαστικός ενάγων, ο διάδικος που διέθεσε το επίδικο αντικείμενο κατά τη διάρκεια της δίκης, ο σύνδικος πτωχεύσεως, η μητέρα όταν επιδιώκει τη δικαστική αναγνώριση της πατρότητας του τέκνου, ο εκκαθαριστής κληρονομίας, ο εκτελεστής διαθήκης, ο Εισαγγελέας στη δίκη ακυρώσεως του γάμου, ο συγκύριος στο θέμα του άρθρου 1116, ο διαχειριστής στην αναγκαστική διαχείριση, τα αναγνωρισμένα επαγγελματικά σωματεία των εργαζομένων ή εργοδοτών, πολιτική δίκη ναι, άρθρο 622 ΚΠολΔ, όλα αυτά με παραπομπή στα οικεία άρθρα, ο πλοίαρχος εφοπλιστής ή πλοιοκτήτης σε περίπτωση επί θαλάσσιας αρωγής, οι εταιρίες διαχείρισεως απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις που χορηγούνται ή έχουν χορηγηθεί από πιστωτικά ή χρηματοδοτικά ιδρύματα άρθρο 2 Ν.4354/2015, το ΤΕΕ ως προς την αμοιβή μελών των μηχανικών, καμία απολύτως, επαναλαμβάνω, ποινική απόφαση, καμία ποινική απόφαση. Οι ποινικές αποφάσεις τελούν και ελέγχονται για τη νομιμοποίηση των επιθυμούντων να παραστούν προς υποστήριξη κατηγορίας υπό το πρίσμα που αμέσως ανωτέρω σας εξέθεσα. Προηγούμενως σας εξέθεσα, δεν μπορεί λοιπόν με τσιτάτα του τύπου, συγχωρείστε την έκφραση την παίρνω πίσω, με αναιτιολόγητα επιχειρήματα, δεν εφαρμόζεται και εφαρμόζεται αυτή να λέμε έτσι νομιμοποιείται γι αυτό που προτείνει να νομιμοποιηθούν με περιορισμένα δικονομικά δικαιώματα, επαναλαμβάνω, ως τρίτο μέρος, ως εκπροσωπούντες το κοινωνικό σύνολο, ως ασκούντες ουσιαστικά λαϊκή αγωγή. Τι άλλο να πούμε, δηλαδή, για να γίνει κατανοητό; Βεβαίως, το γεγονός ότι κάποιος είναι χρήστης του σιδηροδρομικού δικτύου έχει κριθεί και σας έχουμε προσκομίσει απόφαση και στην υπόθεση της Siemens και είναι παγία νομολογία δεν τον νομιμοποιεί προκειμένου να παραστεί όπως ο σύλλογός μου είπε και τους το είπα λέω συνάδελφοι μου, αν ρωτάγατε την άποψή μου, θα σας έλεγα ότι υπάρχει παγία νομολογία, η οποία δεν νομιμοποιεί κάποιον να παραστεί, επειδή δυνητικά ή αφηρημένα είναι χρήστης του σιδηροδρομικού δικτύου στην προκειμένη περίπτωση. Τα δε επιχειρήματα, για να ολοκληρώσω ως προς αυτήν την επιχειρηματολογία τα επιχειρήματά μου, περί προάσπισης του κράτους δικαίου στερούνται νομικής βασιμότητας έτσι; Συγχέουν την έννοια της Συνταγματικής Αρχής του κράτους δικαίου με την τέλεση μεμονωμένων αξιόποινων πράξεων. Το κράτος δικαίου πλήττεται ποτέ; Όταν οι ίδιοι οι κρατικοί θεσμοί παρακάμπτουν ή αναστέλλουν την ισχύ του Συντάγματος ή εγκαθιδρύουν καθεστώς ατιμωρησίας και όχι από την τέλεση ενός

αδικήματος το οποίο αποτελεί αντικείμενο κρίσεως της Ποινικής Δικαιοσύνης. Και όπως είπαμε αμέσως προηγουμένως, στην περίπτωση μας ασκήθηκε ποινική δίωξη, διενεργήθηκε η κύρια ανάκριση, συγκροτήθηκε δικαστήριο, δημόσια εκδίκηση υποθέσεων, όλα αυτά συνιστούν εκδηλώσεις της εύρυθμης λειτουργίας του κράτους δικαίου. Οι επικλήσεις λοιπόν των άρθρων 106 § 1, 17 και 120 του Συντάγματος είναι προδήλως αόριστες, νόμω αβάσιμες και ως εκ τούτου μη δυνάμενοι να θεμελιώσουν ειδική ενεργητική νομιμοποίηση προς παράσταση για υποστήριξη της κατηγορίας. Ad hoc είναι η 1226 παρεμπίπτουσα απόφαση του 2017 της Siemens όπου ένας σύλλογος, ένα υπό σύσταση σωματείο με την επωνυμία Ένωση Προσώπων Πολιτών Δικαιοσύνη για όλους και τα μέλη του υπό σύσταση σωματείου αποπειράθηκαν να παραστούν προς υποστήριξη της κατηγορίας στην υπόθεση της Siemens με κατηγορούμενους για δωροδοκία και νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και με εκτενή επιχειρηματολογία, το σκεπτικό της οποίας και σας έχουμε δώσει την απόφαση και παρατίθεται στις αρχικές αντιρρήσεις, τις όποιες καταθέσεις έκρινε το δικαστήριο ότι αυτό ουσιαστικώς συνιστά λαϊκή αγωγή, η οποία δεν προβλέπεται από το Σύνταγμα και επίσης ότι το γεγονός ότι οι πολίτες είναι εν δυνάμει χρήστες του τηλεφωνικού δικτύου δε σημαίνει ότι βλάπτονται άμεσα στα συμφέροντά τους και νομιμοποιούνται να παραστούν. Γιατί με το σκεπτικό αυτό ο οποιοσδήποτε, ως εν προκειμένω, όπως λέει ο σύλλογός μου, δηλαδή όποιος χρησιμοποιεί το σιδηροδρομικό δίκτυο, τότε εν δυνάμει θα είναι δικαιούμενος να παραστεί προς υποστήριξη κατηγορίας. Έχει κριθεί, έχει λυθεί το θέμα νομολογιακά. Ως προς και τελειώνω κυρία Πρόεδρε, ως προς την δήλωση υποστήριξης κατηγορίας σωματείου Πανελλήνια Ένωση Προσωπικού Έλξης έχει παγίως συνομολογηθεί ότι συνδικαλιστικές οργανώσεις, όπως το εν λόγω σωματείο, δεν νομιμοποιούνται να παρίστανται προς υποστήριξη της κατηγορίας σε ποινικές δίκες για εγκλήματα τελούμενα σε βάρος των μελών τους. Και σύμφωνα με την πάγια ερμηνεία του άρθρου 4 §3 του Ν.1264/1982 από την νομολογία οι συνδικαλιστικές οργανώσεις δύναται να παρασταθούν προς υποστήριξη της κατηγορίας μόνο σε περιπτώσεις αξιόποινων πράξεων που παραβιάζουν την λειτουργία ή θίγουν αμέσως δικαιώματα ή συμφέροντα τους και δεν έχουν δικαίωμα υποστήριξης της κατηγορίας, όταν παραβιάζονται ποινικές διατάξεις προστατευτικές των μελών τους. Στην προκείμενη περίπτωση, τα παθόντα μέλη αυτού του σωματείου έχουν δηλώσει παράσταση προς υποστήριξη της κατηγορίας, καλώς και δικαιωματικά το κάνουν αυτό, το σωματείο λοιπόν δεν νομιμοποιείται. Με όλες αυτές τις σκέψεις, που μου επιτρέψατε να εκθέσω ενώπιον του δικαστηρίου σας, θεωρώ ότι θα πρέπει να γίνουν δεκτές οι αντιρρήσεις μας, να μη επιτραπεί στους Δικηγορικούς Συλλόγους να παραστούν ως υποστηρίζοντες την κατηγορία για κανένα εκ των αδικημάτων και όχι μόνο για το 291, εκφράζοντας τις αντιρρήσεις που αμέσως προηγουμένως θεωρώ τεκμηριωμένα διατυπώθηκαν για την αντίθετη πρόταση ως προς το 291 με πολύ σεβασμό της κυρίας Εισαγγελέως και νομίζω ότι θα πρέπει να κάνετε δεκτές τις αντιρρήσεις και να αποβάλετε τους Δικηγόρους, Συλλόγους και το σωματείο Έλξης. Σας ευχαριστώ.

- Ο κύριος Ιωαννίδης έχει μείνει πριν περάσουμε στους τέσσερις πρώτους.
- Θα επιχειρήσω να είμαι...
- Για ποιους κατηγορούμενους;
- Για τον 6ο, τον 12ο και την 36η.
- Μάλιστα, ο κύριος Ιωαννίδης
- Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε. Θα επιχειρήσω να είμαι σύντομος, όσο περισσότερο το επιτρέπει οι δυνατότητες μου περιεκτικός και παράλληλα με πλήρη σεβασμό στις απόψεις οι οποίες ακούστηκαν. Τα χαρακτηριστικά της υποστήριξης της κατηγορίας της προηγούμενης πολιτικής αγωγής ουσιαστικά ανήκουν σε τρεις φάσεις. Μπορούμε δηλαδή να τα συστηματοποιήσουμε με τρεις φράσεις. Το ένα αφορά τον παθόντα, το δεύτερο αφορά τον αδικηθέντα, το τρίτο αφορά τον νομοθέτη, ο οποίος χορηγεί το νομοθετικό δικαίωμα. Και εξηγώ, παθών αυτός ο οποίος έχει πρόδηλη ύπαρξη ενεργού αξίωσης, ο φορέας το απόλυτου εννόμου αγαθού, επομένως αυτός νομιμοποιείται ενεργητικά να

δηλώσει την παράσταση προς υποστήριξη. Ο αδικηθείς και εδώ μπαίνουμε στην έννοια αυτή που αφορά το Δικαστήριο σας και εδώ συντασσόμαστε και με την πρόταση της κυρίας Εισαγγελέως, όσον αφορά το θέμα της αποβολής πάντων σε σχέση με την παράβαση καθήκοντος. Διότι το έννομο αγαθό που προσβλήθηκε και ο φορέας του δεν εμπίπτουν στον προστατευτικό σκοπό του δικαιώματος του 259. Επομένως, συντασσόμαστε πλήρως με την άποψη της κυρίας Εισαγγελέως. Το Δικαστήριο όμως εκτός από τον παθόντα και τον αδικηθέντα έχει και ένα τρίτο, το νομοθέτη. Και εδώ μπαίνει το ζήτημα των Δικηγορικών Συλλόγων. Διότι ο νομοθέτης είναι αυτός που έρχεται με ρητή νομοθετική πρόβλεψη να καθορίσει εκείνος το δικαίωμα ή μη και εκεί πλέον αποκτά το Δικαστήριο σας, έχει μάλλον την υποχρέωση είτε να ερμηνεύσει, είτε να εφαρμόσει, είτε να αρνηθεί την εφαρμογή. Εξ' αρχής είπαμε ότι, πριν μπω στο θέμα των Δικηγορικών Συλλόγων, να κάνω δύο παρατηρήσεις. Η μια έχει να κάνει και θα αναπτυχθεί στους αυτοτελείς και αρνητικούς της κατηγορίας ισχυρισμούς για την παράβαση καθήκοντος, όσον αφορά την πρόσληψη και αυτή είναι και η αντίκρουση στην πρόταση της κυρίας Εισαγγελέως ότι δεν πρόκειται για διοικητική πράξη. Θα το αποδείξουμε αυτό γιατί δεν είναι διοικητική πράξη, γιατί δεν είναι ουσιαστικά οργανική η σχέση η οποία αναπτύχθηκε, αλλά αυτό στο κατάλληλο σημείο. Και ένα δεύτερο κομμάτι, ένα δεύτερο τμήμα το οποίο είναι αρκετά σημαντικό και με αυτό μπαίνω, στο βασικό κομμάτι σχετικά με την ανάγκη αποβολής των Δικηγορικών Συλλόγων. Ανάγκη αποβολής η οποία θα αποδειχθεί γιατί; Γιατί, συγχωρείστε με για αυτό που θα πω, είναι ζήτημα συνταγματικής περιωπής η συμμετοχή τους θα αλλάξει το ποινικό παράδειγμα και σε κάθε περίπτωση η διάταξη του 90 §1 Z είναι προδήλως αντισυνταγματική. Λυπούμαι ειλικρινά που αυτό γίνεται σε ένα ποινικό δικαστήριο και συνήθως ο Δικαστής είτε ο αστικός, είτε ο διοικητικός, ο διοικητικός βέβαια είναι συμφιλιωμένος, είναι εξοικειωμένος μάλλον με τα ζητήματα και θα μπορούσε να προχωρήσει, εδώ έχουμε ένα πρόδηλο ζήτημα αντισυνταγματικότητας. Και είναι πρόδηλο ζήτημα αντισυνταγματικότητας και θα το θέσω ξεκάθαρα, διότι κάποιος από τους συναδέλφους ζήτησε ποιες είναι εν τέλει αυτές οι διατάξεις του Συντάγματος πέρα από την προσβολή του τεκμηρίου αθωότητας, οι οποίες προσβάλλονται από την δήλωση προς υποστήριξη των Δικηγορικών Συλλόγων. Και θα τις αναφέρω ξεχωριστά. Είναι το άρθρο 2, είναι το άρθρο 20 §1, είναι το άρθρο 26 §3, είναι το άρθρο 93 και τα άρθρα 94 του Συντάγματος. Είναι προδήλως αντισυνταγματική διάταξη και ήταν η πρόχειρη η νομοθέτηση. Ακόμα και αυτό το οποίο εισφέρθηκε ως αιτιολογία κατά την ψήφιση το 2013 του σχετικού νομοθετήματος ήταν τόσο γενικό και τόσο αόριστο που επέτρεψε απλώς σε κάποιους να επιβάλλουν, την τότε περίοδο, δικαιώματα, τα οποία όμως στην πράξη ουδέποτε ασκήθηκαν. Δεν είναι τυχαίο που από το 2013 μέχρι το 2026, αλλά και πριν το 2013 με βάση τον προηγούμενο Κώδικα περί Δικηγόρων, αν δεν κάνω λάθος, ήταν το 199, ουδέποτε έγινε αποδεκτή δήλωση παράστασης προς υποστήριξη της κατηγορίας, πολιτική αγωγή τότε. Εξηγώ λοιπόν το γιατί. Το άρθρο 90 §1 Z δεν προσδιορίζει και εδώ εδράζεται η αντισυνταγματικότητα ποια είναι η έννομη σχέση μεταξύ του Δικηγορικού Συλλόγου και της αξιόποινης πράξης για την οποία δηλώνει παράσταση προς υποστήριξη. Η κοινωνική σημασία ενός εγκλήματος, διότι μόνο αυτή αναφέρεται στην σχετική παράγραφο, δεν αποτελεί νομικό δεσμό. Επομένως, η διάταξη δεν θεμελιώνει η ίδια την νομιμοποίηση, αλλά αναθέτει στον Δικαστή να την κατασκευάσει κατά περίπτωση. Η νομιμοποίηση όμως δεν είναι πραγματικό γεγονός προς διαπίστωση, αλλά νομική ιδιότητα που πρέπει να καθορίζεται εκ των προτέρων από το νόμο. Δεν νομίζω ότι χρειάζεται να πούμε κάτι περισσότερο. Οφείλετε να μην την εφαρμόσετε ως προδήλως αντισυνταγματική την διάταξη. Και εξηγώ τώρα αναλυτικότερα κάθε ένα από τα στοιχεία αυτής. Στην πραγματικότητα σας ζητούν να πείτε ότι επιτρέπετε σε ένα νομικό πρόσωπο, σε ένα επαγγελματικό φορέα, με τα χαρακτηριστικά του Δικηγορικού Συλλόγου και με την ιστορία του, ότι μπορεί να λάβει μέρος, να συμμετάσχει σε μια δίκη ...δεν φτάνω στην πρόταση της κυρίας Εισαγγελέως ότι μιλάει μόνο για την αποκάλυψη της αλήθειας, δεν υπάρχει δίκη τέτοια. Ο υποστηρίζων την κατηγορία υποστηρίζει την ενοχή. Επομένως από την στιγμή

που υποστηρίζει την ενοχή είναι υποχρεωμένος ως διάδικος να ασκήσει το πλήρες των δικαιωμάτων, διαφορετικά υπάρχει και ζήτημα για τους λόγους για τους οποίους παρίσταται σε αυτή την δίκη. Η αποκάλυψη της αλήθειας θα γίνει από το δικαστήριο με την απόφαση του και η διασφάλιση των δικαιωμάτων θα γίνει από την κυρία Εισαγγελέα. Επανέρχομαι όμως στο Συνταγματικής περιωπής ζήτημα, το οποίο οφείλει το Δικαστήριο σας να θεωρήσει την διάταξη και αυτό θα ήταν πραγματικά σημαντικό, εξαιρετικά σημαντικό, ώστε στο μέλλον να μην αποτολμηθεί κατά παράβαση του τεκμηρίου αθωότητας και των δικαιωμάτων του κατηγορουμένου του κράτους δικαίου και όλων αυτών που διασφάλισε ο Δικηγορικός Σύλλογος 100 χρόνια να τρωθεί αυτό το πράγμα με την παράσταση του προς υποστήριξη της κατηγορίας σε μια δίκη εξαιτίας τίνος πράγματος; Της προβολής, της δημοσιότητας και των χαρακτηριστικών που απέκτησε μέχρι να φτάσει στο ακροατήριο. Αυτός είναι και ο λόγος που βρίσκεται σήμερα ο Δικηγορικός Σύλλογος. Αν ήταν μια δίκη σιωπής ή αν δεν είχε τα πολιτικά χαρακτηριστικά, όπως είτε ο κύριος Γιαννίδης, δεν θα ήταν παρόντες οι συνάδελφοι από κανένα Δικηγορικό Σύλλογο της Ελλάδος, ανεξάρτητα από τα πληττόμενα έννομα αγαθά και ανεξάρτητα από το σοκ το οποίο έχει προκαλέσει στο σύνολο της κοινωνίας ένα τέτοιο τραγικό δυστύχημα. Αυτό στην πραγματικότητα εξετάζουμε και προσπαθούμε τώρα να ανακαλύψουμε τα νομικά εργαλεία που θα μας πουν γιατί δεν πρέπει. Γιατί όλοι γνωρίζουμε ότι δεν πρέπει. Αυτό λοιπόν το δεν πρέπει είναι το προδήλως αντισυνταγματικό. Και εξηγώ, θα είμαι πολύ σύντομος, η νομιμοποίηση στην ποινική δίκη είναι αυστηρά δικονομικό ζήτημα. Γιατί; Η ιδιότητα του υποστηρίζοντος την κατηγορία δεν μπορεί να εξαρτάται από γενικές αξιολογήσεις κοινωνικής σκοπιμότητας, αλλά από σαφώς προκαθορισμένα νομικά κριτήρια τα οποία θέτει ο ίδιος ο νομοθέτης. Δεύτερον, η οικεία διάταξη δεν προσδιορίζει το νομικό γεγονός που γεννά την νομιμοποίηση. Το άρθρο 90 §1 περίπτωση Ζ αναφέρεται σε υποθέσεις εθνικού, κοινωνικού, πολιτισμικού ή οικονομικού ενδιαφέροντος, χωρίς όμως να ορίζει, αυτό που είναι αναγκαίο στο ποινικό δικαστήριο, ποια αδικήματα καλύπτονται, ποια έννομα αγαθά πρέπει να έχουν προσβληθεί ή προβλήθηκαν, ποια σύνδεση υπάρχει μεταξύ της πράξης και του Δικηγορικού Συλλόγου, ποια πραγματικά περιστατικά εν τέλει θεμελιώνουν την νομιμοποίηση. Γιατί η έννοια του αν είναι κοινωνικού ενδιαφέροντος ή κοινωνικής σημασίας δεν είναι πραγματικό περιστατικό που θα ενταχθεί σε συγκεκριμένη διάταξη και θα εφαρμοστεί στο πλαίσιο προστασίας συγκεκριμένου εννόμου αγαθού, για να κριθεί η ενοχή ή η αθωότητα των προσώπων. Αυτά είναι αδιανόητα. Τρίτον, μεταβιβάζεται στον Δικαστή η ουσιαστική διαμόρφωση του κανόνα και αυτό πραγματικά δεν περιποιεί τιμή σε κανέναν μας. Γιατί ζητάμε από εσάς να αποφασίσετε για ένα ανύπαρκτο έννομο αγαθό, ενώψει μιας κοινωνικής σημασίας που έχει αυτό, για να μπορεί ο Δικηγορικός Σύλλογος να παραστεί και να κάτι τι; Αυτό το οποίο πρότείνει η κυρία Εισαγγελέας, τίποτε. Να έχει δικαίωμα να υποβάλλει ερωτήσεις, να έχει δικαίωμα να εξετάσει μάρτυρες, να μην έχει δικαίωμα να αγορεύσει, να μην έχει δικαίωμα να ζητήσει την ενοχή, αλλά την ίδια στιγμή να έχει προσβάλλει την Εισαγγελική αρχή με την παράσταση του, αφού θα εμφανίζεται ότι υπηρετεί και εκείνος την αλήθεια, την οποία όμως ο Συνταγματικός νομοθέτης την έχει δώσει μόνον στον Εισαγγελέα. Και σε κανέναν άλλον. Τέταρτο, ο Δικαστής δηλαδή δεν καλείται, για να το εξειδικεύσουμε αυτό, να εξειδικεύσει μια αόριστη νομική έννοια, αλλά να καθορίσει ο ίδιος, εσείς δηλαδή, τότε μια υπόθεση είναι αρκετά κοινωνικά σημαντική ώστε να δημιουργείται δικονομικά νομιμοποίηση στο Δικηγορικό Σύλλογο και στους υπόλοιπους Δικηγορικούς Συλλόγους. Έτσι όμως δεν ερμηνεύετε έναν κανόνα, όπως θα μπορούσε να κάνει το Δικαστήριο σας, αλλά καθορίζεται εσείς το πεδίο εφαρμογής του. Για σκεφτείτε, έχει κοινωνική σημασία; Όχι, δεν έχει κοινωνική σημασία. Και αύριο γίνεται μια έκτακτη σύγκληση του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, του μεγαλύτερου της χώρας και αποφασίζει η Γενική Συνέλευση ότι δεν έχει τόσο μεγάλη σημασία σήμερα αυτό που είχε τότε. Όχι θα πούνε κάποιοι άλλοι, θα ξανακάνουμε μια άλλη Γενική Συνέλευση και έχει μεγάλη κοινωνική σημασία να το πάμε στα δικαστήρια. Και θα συγκληθεί το Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων να αποφασίσει

για ένα τέτοιο θέμα. Τέταρτον, ζήτημα ασφάλειας δικαίου 25 §1, αρχή της αναλογικότητας η κορυφαία. Οι μαχητές της δικαιοσύνης του τεκμηρίου αθωότητας και του κράτους δικαίου από εκεί όφειλαν να ξεκινήσουν και να μην αποτολμήσουν να εμφανιστούν σε ποινικό δικαστήριο δηλώνοντας παράσταση προς υποστήριξη της κατηγορίας. Γιατί αυτή είναι η αρχή και η βάση μετά το άρθρο 21, το άρθρο 25 και η αναλογικότητα. Και εξηγώ, η προβλεψιμότητα του νόμου απαιτεί ο κατηγορούμενος να γνωρίζει εκ των προτέρων ποιοι μπορούν να αποκτήσουν θέση διαδίκου στην δίκη. Όταν η νομιμοποίηση λοιπόν εξαρτάται από αξιολογικές κρίσεις περί κοινωνικού ενδιαφέροντος η προβλεψιμότητα αυτή αποδυναμώνεται πλήρως,

- δεν υφίσταται, καταργείται. Ευθεία παραβίαση του 25 § 1. Αφήστε το τεκμήριο αθωότητας και το 2 §1, αφήστε και το γενικό το χαρακτηριστικό του 2 §1 για την αξιοπρέπεια. Δεύτερο ζήτημα αναλογικότητας, η διεύρυνση του κύκλου των υποστηριζόντων την κατηγορία επιβαρύνει την θέση του κατηγορουμένου και επηρεάζει την ίδια την νομή της ποινικής δίκης, την δομή της. Τέτοια επιβάρυνση πρέπει να στηρίζεται σε σαφή νομοθετικά κριτήρια και όχι σε αόριστες αξιολογικές έννοιες. Αυτό που είπε προηγουμένως ο κύριος Ηρειώτης και όλοι οι συνάδελφοι όταν το έπραξε ο νομοθέτης το έπραξε στο άρθρο 9 στον Κωδικά περί Δικηγόρων για συγκεκριμένο έννομο αγαθό, για την αντιποίηση του δικηγορικού λειτουργήματος και έδωσε το σχετικό δικαίωμα. Οποτεδήποτε το έκανε υπήρχε πάντοτε ενεργό δικαίωμα. Εδώ ποιο είναι το δικαίωμα; Η κοινωνική σημασία; Και η απόφαση μιας γενικής συνέλευσης ενός συλλόγου; Ποιο; Τίποτα άλλο.
- (εκτός μικροφώνου).
- Σας παρακαλώ, τουλάχιστον να εννοούμε, να ακούμε μάλλον, να καταλαβαίνουμε και μετά να αντιλέγουμε. Αλλά να καταλαβαίνουμε πρώτα. Τρίτο στοιχείο, σύνδεση με το τεκμήριο αθωότητας και την δίκαιη δίκη. Το τεκμήριο αθωότητας προϋποθέτει ότι η ποινική διαδικασία διεξάγεται με προκαθαρισμένους και προβλέψιμους κανόνες. Η δυνατότητα συμμετοχής φορέων με βάση την κοινωνική απήχηση μιας υποθέσης δημιουργεί κίνδυνο αλλοίωσης όχι μόνο της δικονομικής ισορροπίας, αλλά και του δημοκρατικού κεκτημένου που έρχεται να υπηρετήσει. Αυτό είναι το ζήτημα. Όλα τα υπόλοιπα ζητήματα περί του αν θα εφαρμοστούν ή όχι συγκεκριμένες αρχές αποτελούν απόρροιες αυτού του ίδιου ζητήματος. Και τελειώνω, ο ποινικός Δικαστής κρίνει αξιόποινες πράξεις. Όχι την κοινωνική σπουδαιότητα. Για φαναστείτε; Δηλαδή, αν αποδεχθείτε την παράσταση είναι κοινωνικά σπουδαία μια τέτοια υπόθεση και χρήζει να παρίσταται ο Σύλλογος, αν εσείς θεωρήσετε ότι δεν είναι κοινωνικά σπουδαία με αξία κριτηρίων τότε δεν είναι αυτό αναγκαίο. Και μιλάμε για ποινική δίκη στην Ελλάδα του 2026; Και ο Δικηγορικός Σύλλογος αντί να το διασφαλίσει έρχεται αυτό να το τρώσει; Στην πραγματικότητα, για να είμαστε και λίγο αυστηροί, γιατί η γλώσσα πρέπει να είναι εκεί που πρέπει και σε κάποιους οπωσδήποτε αυστηρή είναι ένας χλευασμός της λειτουργίας του θεσμού. Γιατί αν ο καθένας, γιατί ακούστηκε και αυτό, ότι θα μπορεί ο καθένας να εισφέρει...
- Έλεος κυρία Πρόεδρε, να ανακαλέσει το χλευασμός...
- Πάψτε, πάψτε.
- Όχι χλευασμός τώρα κυρία Πρόεδρε.
- Πάψτε, μην με διακόπτετε. Όταν λοιπόν ο καθένας μπορεί να ...
- Κυρία Πρόεδρε να ανακαλέσει την λέξη χλευασμός.
- Ακούστηκε μέχρι και η άποψη ότι στην ποινική δίκη...
- Κύριε συνήγορε...
- Παρακαλώ κυρία Πρόεδρε.
- Να ανακληθεί η λέξη χλευασμός κυρία Πρόεδρε.
- Ανακαλέστε, να συνεχίσουμε.
- Δεν έχω λόγο να προσβάλω κυρία Πρόεδρε.
- Αλλά το κάνετε.

- Θέλω όμως να ακούνε και αντιλαμβάνομαι ότι αυτή η αίσθηση σημαίνει ότι αντιλαμβάνονται ή τουλάχιστον δείχνουν ότι αντιλαμβάνονται. Ο ποινικός Δικαστής λοιπόν κρίνει αξιόποινες πράξεις...
- Αυτό σημαίνει ότι...
- Κυρία συνήγορε.
- Εντάξει τώρα. Η αποστολή λοιπόν του ποινικού Δικαστή είναι να κρίνει την πράξη, τον άδικο χαρακτήρα της, τον καταλογισμό και τις δικονομικές προϋποθέσεις. Δεν είναι θεσμικά προορισμένος ο Δικαστής να αποφασίζει ποια υπόθεση είναι εθνικού ή κοινωνικού ενδιαφέροντος ώστε να αποκτούν τρίτοι δικονομική θέση. Αυτά όταν κάποτε συνέβαιναν στην συνταγματική ιστορία του τόπου μας ουσιαστικά προκαλούσαν ταραχές. Αυτή η έννοια της κοινωνικά σημαίνουσας υπόθεσης του κοινωνικού ενδιαφέροντος δεν είναι στίγμα από το νομοθέτη για να μπορέσει ο τρίτος να εμφανιστεί στην δίκη και να ασκήσει τόσο κρίσιμα δικαιώματα και τόσο ευαίσθητα σε βάρος του κατηγορουμένου. Τελειώνω, γιατί και αυτό το θεωρώ σημαντικό κλείνοντας κυρία Πρόεδρε, σε περίπτωση που γίνει δεκτό το αίτημα των Δικηγορικών Συλλόγων στην πραγματικότητα οι ίδιοι οι Δικηγορικοί Σύλλογοι θα έχουν απεμπολήσει αυτό που οι ίδιοι εμφανίζονται ότι υποστηρίζουν, την προστασία του κράτους δικαίου. Οπωσδήποτε την αποβολή τους κυρία Πρόεδρε. Επιβάλλεται, απαιτείται και λόγω της αντισυνταγματικότητας της διατάξεως. Γιατί κοιτάξετε; Θα είναι και ένα σαφές μήνυμα στον εκάστοτε νομοθέτη να μην προχειρολογεί και όταν θέλει να αναθέτει τόσο κρίσιμα δικαιώματα να τα ορίζει, να τα ξεκαθαρίζει για να μπορούν να ασκηθούν.
- Ευχαριστούμε. Τώρα για τον κύριο Σαμαρά.
- Στέφανος Παντζαρτζίδης για τον κύριο Σαμαρά. Επειδή είχαμε εκφράσει αντιρρήσεις μόνο για τις παραστάσεις του Ελληνικού δημοσίου θεωρώ ότι έχει τελειώσει για εμάς το θέμα, τα έχουμε πει, δεν χρειάζεται επανάληψη.
- Ευχαριστώ. Για τον κύριο Νικολάου.
- Θεμιστοκλής Σοφός για τον κύριο Δημήτριο Νικολάου. Επιτρέψτε μου να αναπτύξω κάποιες σκέψεις ως προς το ζήτημα της νομότυπης ή μη παράστασης της δηλώσεως υποστήριξης της κατηγορίας από τους Δικηγορικούς Συλλόγους. Και εν συνεχεία, με την άδεια σας, να αναφερθώ στις σκέψεις και συλλογισμούς που έχει να εισφέρει ο εντολέας μου προς το Δικαστήριο σας για την μη νομότυπη παράσταση της δήλωσης υποστήριξης κατηγορίας του Ελληνικού δημοσίου. Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Εφέτες, κύριοι Εισαγγελείς, κυρία και κύριε Εισαγγελέα, προβληματίστηκα πάρα πολύ ως προς το θέμα της τοποθέτησης της αξιότιμης κυρίας Εισαγγελέως, διότι η παράσταση αυτή ουσιαστικά στηρίζεται σε ένα *ex lege* δικαίωμα πράγματι. Το οποίο, το λέω με όλο το σεβασμό, διότι έχουμε υπηρετήσει στο σώμα αυτό και όλοι μας υπό μια έννοια υπηρετούμε ως μέλη του Δικηγορικού Συλλόγου και ως πρώτη μέριμνα θα ήθελα να διατυπώσω την απόλυτη προσήλωση μας στην φύση του Δικηγορικού Συλλόγου ως του οργάνου που είναι συλλειτουργός της ίδιας της δημοκρατίας. Πράγματι, δεν πρέπει να υποβαθμίσουν την σημασία του άρθρου 90 §Ζ Ν.4194/2013, όπως αυτό διατυπώνεται από το 2013 και όπως αυτό διατυπώθηκε ήδη πρώτη φορά ως προς το δικαίωμα του Δικηγορικού Συλλόγου να παρεμβαίνει το 1954. Πράγματι η διατύπωση του ίδιου του άρθρου δημιουργεί σοβαρά ερμηνευτικά προβλήματα. Και στα οποία αναφερθήκαμε στην ένσταση την οποία υποβάλαμε, στον ισχυρισμό τον οποίο υποβάλαμε προς το Δικαστήριο σας και θα αντιλέξουμε στην πρόταση της κυρίας Εισαγγελέως κατά το εξής μέρος: Ουσιαστικά αυτό το οποίο ενυπάρχει στην έννοια της παρέμβασης του Δικηγορικού Συλλόγου είναι η έννοια του ενδιαφέροντος, εισάγεται στο Κώδικα Δικηγόρων, μια έννοια η οποία είναι βαθιά ανεπτυγμένη στην φιλοσοφία και την αντίστιξης με την έννοια του συμφέροντος. Ουσιαστικά το συμφέρον, για να μιλήσουμε με όρους του Habermas, του Jürgen Habermas, δεν είναι αυτό το οποίο θεωρώ υποκειμενικά τι με ωφελεί, αλλά αυτό το οποίο αντικειμενικά κρίνεται ότι έχει συνέπειες στις αξίες, τις οποίες υπηρετώ και πρεσβεύω ως ανθρώπινη ύπαρξη. Το ενδιαφέρον είναι μια ευρύτερη έννοια, η οποία έχει το χαρακτήρα

της μέριμνας, της φροντίδας. Η μέριμνα και η φροντίδα όμως δεν διαφέρει από την έννοια της αυτής του συμφέροντος ως προς το γεγονός ότι απαιτείται το ενδιαφέρον να έχει συνέπειες, να έχει κάποιες συνέπειες. Το παράδοξο της διαφοράς αυτών των εννοιών, μεταξύ συμφέροντος και ενδιαφέροντος, συνίσταται στο εξής: Έχω συμφέρον να πράξω κάτι, αλλά δεν έχω ενδιαφέρον να το κάνω. Είναι οι περιπτώσεις εκείνες όπου κάποιος έχει ως αμέσως παθών ενεστώσα ζημία, αλλά δεν έχει το ενδιαφέρον να παραστεί σε μια δίκη. Αντίθετα, κατά το ίδιο παράδοξο στην άλλη όψη του έχω ενδιαφέρον να πράξω κάτι, έχω δηλαδή την μέριμνα, αλλά δεν έχω το συμφέρον να το πράξω. Και ο λόγος που δεν έχω συμφέρον να το πράξω είναι διότι λείπουν, ελλείπει το στοιχείο των συνεπειών. Να δούμε λίγο ποια είναι η σημασία αυτής της διαφοράς των εννοιών στην προκειμένη περίπτωση. Το άρθρο, όπως έχει διατυπωθεί, το άρθρο 90 Ζ και μάλιστα δεν σας κρύβω, κυρία Πρόεδρε, είχαμε την ευκαιρία στο Διοικητικό Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών να το συζητήσουμε, αρκετές φορές για διάφορα θέματα, το οποίο δεν σας κρύβω αφορούσαν αποκλειστικώς και μόνον μέλη του συλλόγου μας, διότι θέματα τα οποία ανάγονταν σε στοιχεία γενικότητας και ενδιαφέροντος μείζονος κοινωνικού, οικονομικού, πολιτικού ή άλλου εξέδιδε και εκδίδει ο Δικηγορικός Σύλλογος τα λεγόμενα ψηφίσματα. Κατόπιν εκλογής, ψηφοφορίας ονομαστικής. Και ανακοινώσεις, τοποθετείται δηλαδή ο Δικηγορικός Σύλλογος κάθε φορά που εγείρεται ένα ζήτημα μείζονος πολιτικού, οικονομικού ή κοινωνικού ενδιαφέροντος και όπως οφείλει και όπως πρέπει και όπως δύναται στα θέματα αυτά και ανακοινώνει τις τοποθετήσεις του με ονομαστική ψηφοφορία. Αυτό συμβαίνει στην πράξη. Και αυτό φυσικά είναι η επέκταση της δυνατότητας, του δικαιώματος που χορηγείται από το νόμο στο άρθρο 90 Ζ. Το ερώτημα είναι κατά την γραμματική και τεχνολογική ερμηνεία της διάταξης αυτής του νόμου πόσο και μέχρι που εκτείνεται η άσκηση του δικαιώματος αυτού, το οποίο θα ξαναπώ, είναι απολύτως αναγκαίο για την εύρυθμη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος, είναι ο συνήγορος ο Δικηγορικός Σύλλογος ο συνήγορος της εύρυθμης λειτουργίας του Δημοκρατικού πολιτεύματος. Διερωτάται κανείς όμως μέχρι που φτάνει η εννοιολογική οριοθέτηση της έννοιας του ενδιαφέροντος, όπως εισάγεται αυτή στο άρθρο 90 Ζ. Η μεν γραμματική ερμηνεία δεν είναι ξεκάθαρη, δεν οδηγεί σε ξεκάθαρα συμπεράσματα, διότι αναγιγνώσκοντας κανείς την διάταξη ότι στους Δικηγορικούς Συλλόγους ανήκει, μεταξύ άλλων, πάω κατευθείαν στο Ζ η άσκηση παρεμβάσεων ενώπιον δικαστηρίων και κάθε αρχής για κάθε ζήτημα εθνικού, κοινωνικού, πολιτισμικού ενδιαφέροντος και περιεχομένου που ενδιαφέρει τα μέλη του συλλόγου ή επομένως ενδιαφέρει και πάλι το Δικηγορικό σώμα γενικότερα καθώς και ενδιαφέρει, θα πει κανείς εδώ στην γραμματική ερμηνεία, κάθε ζήτημα εθνικού, κοινωνικού πολιτισμικού, οικονομικού ενδιαφέροντος. Αν δει κανείς τον τρόπο με τον οποίο ερμηνεύει την διάταξη αυτή το Συμβούλιο της Επικρατείας και η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, στην οποία είχα την χαρά να εμβαθύνω με βάση τουλάχιστον αυτές κατ' αρχάς που εισφέρει ο δηλών Δικηγορικός Σύλλογος, αυτές οι αποφάσεις έχουν όλες ένα κοινό χαρακτηριστικό, το αποτέλεσμα τους έχει άμεσες συνέπειες κατά την έννοια που είναι προαπαιτούμενο τόσο μεν του συμφέροντος όσο και του ενδιαφέροντος, έχουν άμεσες συνέπειες στο κοινωνικό σύνολο. Και αυτό είναι ακριβώς ο χαρακτήρας της *actio popularis* όπου αυτή ειδικώς προβλέπεται στο νόμο. Που ακριβώς την συναντάμε; Την συναντάμε στο περιβαλλοντικό δίκαιο, όπου εκεί υπάρχει πράγματι μια διεύρυνση της έννοιας του συμφέροντος, στις διατάξεις περί προστασίας καταναλωτή, τα *class actions* που υπάρχουν εκεί όπου οι ενώσεις καταναλωτών έχουν δικαίωμα να ασκήσουν πρόσθετες παρεμβάσεις, επίσης στο δίκαιο της Τοπικής αυτοδιοίκησης βλέπει κανείς δικαιώματα των δημοτών του οικείου δήμου, για θέματα τα οποία έχουν οι ίδιοι συμφέρον να θίξουν προς το δικαστήριο, στις εκλογικές διαφορές επίσης, ενώπιον του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου ή των Διοικητικών Δικαστηρίων, όπου κάθε εκλογέας δικαιούται να προσβάλλει το κύρος των εκλογών της οικείας Περιφέρειας. Σε όλα αυτά όμως ποια είναι η συνέπεια; Η συνέπεια είναι ότι η απόφαση που θα εκδοθεί αγγίζει την ολότητα του κοινωνικού γενικού ή ειδικού συνόλου. Επίσης, που αλλού βλέπουμε το

χαρακτηρά αυτού του είδους της άσκησης ενδιαφέροντος που προσιδιάζει, δεν είναι, προσιδιάζει στην λαϊκή αγωγή; Στο Διεθνές Δίκαιο όπου βλέπει κανείς την άσκηση παρεμβάσεων σε περιπτώσεις παραβίασης του Jus cogens, σε περιπτώσεις παραβίασης κανόνων αναγκαστικού δικαίου, όπου κράτη δικαιούνται να ασκήσουν παρέμβαση, ακόμα και αν οι πολίτες δεν θίγονται από αδικήματα όμως τα οποία προσδιορίζονται συγκεκριμένα, τα οποία είναι τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, η γενοκτονία και άλλα. Εκεί βλέπει κανείς πράγματι, χωρίς να έχει θιγεί άμεσα το κράτος, οι πολίτες του κράτους που παρεμβαίνει στο δικαστήριο της Χάγης να γίνεται δεκτή ως παραδεκτως ασκουμένη η παρέμβαση κάποιου κράτους της Διεθνούς Κοινότητας. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, υπάρχει ένας κοινός παρανομαστής, υπάρχει μια προϋπόθεση. Να έχει συνέπειες στην ολότητα, στο κοινωνικό σύνολο η απόφαση που θα εκδοθεί. Και για αυτό είναι μείζονος κοινωνικού, πολιτικού ή οικονομικού ενδιαφέροντος. Όχι διότι είναι απλά ενδιαφέρουσα η απόφαση για το κοινωνικό σύνολο, δεν είναι η προϋπόθεση αυτή που ήθελε ο νομοθέτης να πει το κοινωνικό σύνολο ας δούμε την απόφαση τι γράφει, να έχουμε ενδιαφέρον, να εκδηλώσουμε το ενδιαφέρον μας. Νοηματικά ο νομοθέτης αυτού του περίφημου κατακτήματος της ελληνικής έννομης τάξης που είναι το άρθρο 90 Ζ είναι η εκδήλωση του ενδιαφέροντος του κοινωνικού συνόλου επειδή έχει συνέπειες σε κάθε πολίτη. Θίγεται δηλαδή ή ωφελείται ή προσβάλλεται ή βλάπτεται κάθε πολίτης. Είτε είναι στο δίκαιο της τοπικής αυτοδιοίκησης κάθε δημότης της οικείας περιφέρειας είτε είναι στο ζήτημα του περιβάλλοντος ή της προστασίας του καταναλωτή, πάντως όλες αυτές οι περιπτώσεις έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό προαπαιτούμενο, το οποίο είναι η άμεση συνέπεια στην ολότητα. Έχει δηλαδή στοιχεία γενικότητας. Η 1/2023 της Ολομελείας του Αρείου Πάγου, η οποία εθίγει από την δήλωση του υποστηρίζοντος την κατηγορίας, του δηλούντος μάλλον την υποστήριξη της κατηγορίας Δικηγορικού Συλλόγου, λέει ότι άμεσο συμφέρον για την άσκηση παρέμβασης υφίσταται όταν με την πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να προστατευτεί δικαίωμα του παρεμβαίνοντος ή να αποτραπεί η δημιουργία σε βάρος του νομικής υποχρέωσης. Να η συνέπεια. Δεν είναι έχει άμεσο έννομο συμφέρον επειδή τον ενδιαφέρει το περιεχόμενο της απόφασης που θα εκδώσουμε ως αναμφιβόλως προστάτης και αρωγός της εύρυθμης λειτουργίας του Δημοκρατικού Πολιτεύματος. Έχει τεράστια νοηματική διαφορά να έχω ένα ειλικρινές έντιμο, επιβεβλημένο, νομοθετικά κατοχυρωμένο ενδιαφέρον να παραστώ ή να τοποθετηθώ ή να ανακοινώσω και να ψηφίσω, από το να έχω ένα ενδιαφέρον το οποίο αφορά σε μια δίκη η οποία έχει έννομες συνέπειες στην ολότητα του κοινωνικού συνόλου, άρα και σε μένα. Το Ανώτατο λοιπόν στην Ολομέλεια 1/2023 το λέει ρητά ότι απαιτείται να συντρέχει η προϋπόθεση αυτή, δηλαδή να μπορεί να προστατευθεί δικαίωμα το παρεμβαίνοντος, δικαίωμα ή να αποτραπεί η δημιουργία σε βάρος του νομικής υποχρέωσης που είτε απειλούνται, εδώ είναι επίσης η τρίτη προϋπόθεση του ακυρωτικού, είτε απειλούνται από την δεσμευτικότητα και την εκτελεστικότητα της απόφασης που θα εκδοθεί, είτε υπάρχει κίνδυνος προσβολής τους από τις αντανakλαστικές συνέπειες της. Ποιος είναι ο κίνδυνος προσβολής του κοινωνικού συνόλου από τις συνέπειες της απόφασης που θα εκδώσει το σεβαστό δικαστήριο; Από τι απειλείται το κοινωνικό σύνολο; Ποιο είναι το ενεστώ με συνέπειες ενδιαφέρον που εκφράζει εδώ στην εν λόγω δήλωση; Είναι , θα έλεγα, ένα ειλικρινές έντιμο, ουσιαστικό, δίκαιο ενδιαφέρον, αλλά παραμένει

— στο πλαίσιο του ενδιαφέροντος, όπως ορίστηκε και επικρατεί νομίζω στην φιλοσοφική συζήτηση κατά το νόημα της. Επίσης, στην ενεργητική νομιμοποίηση τα ίδια ακριβώς δέχθηκε η Συμβούλιο της Επικρατείας 668/2012, μια πολύ σπουδαία απόφαση, στην υπόθεση δηλαδή της έγκρισης του προγράμματος οικονομικής προσαρμογής, που συμφωνήθηκε, κυρία Πρόεδρε, μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και των πιστωτών μας, την λεγόμενη απόφαση του μνημονίου. Εκεί η απόφαση που θα εκδιδόταν είχε άμεσες, ενεστώσες, σοβαρές και ουσιαστικές συνέπειες για την ολότητα του κοινωνικού συνόλου. Και για αυτό το Συμβούλιο της Επικρατείας είτε ότι έχει ενεργητική νομιμοποίηση προς άσκηση αιτήσεως ακυρώσεως ο Δικηγορικός Σύλλογος. Το ίδιο ακριβώς είτε η 806/2018

στην υπόθεση του περιορισμού της ελεύθερης κυκλοφορίας αιτούντων άσυλο σε ελληνικά νησιά. Γιατί; Διαβάζω μόνο το συγκεκριμένο απόσπασμα, διότι λέει το ΣτΕ τμήμα Δ 806/2018 επηρεάζει δυσμενώς τις τοπικές κοινωνίες τόσο σε οικονομικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο δημόσιας τάξης και ασφάλειας. Το ΣτΕ εδώ εκφράζει δικαιοδοτικό ενδιαφέρον, για να μιλήσουμε με την φιλοσοφική έννοια, δικαιοδοτικό ενδιαφέρον για το ασκηθέν ενδιαφέρον των Δικηγορικών Συλλόγων, των οικείων Δικηγορικών Συλλόγων Χίου, Μυτιλήνης, Κω και Σάμου. Δεν παρέστησαν εκεί 48 Δικηγορικοί Σύλλογοι από όλη την Ελλάδα για να εκφράσουν την αγωνία των τοπικών κοινωνιών. Παρέστησαν οι Δικηγορικοί Σύλλογοι οι οποίοι είχαν ουσιαστικά εκφράσει το ενεστώς και ενεργό, ουσιαστικό, έντιμο και ειλικρινές ενδιαφέρον τους για μια κατάσταση η οποία θα κρινόταν από το δικαστήριο του Συμβουλίου της Επικρατείας και θα είχε άμεσες συνέπειες στις τοπικές τους κοινωνίες, άμεσες. Και ορθά παρέστησαν. Και παραδεκτώς παρέστησαν. Ποιες είναι αυτές οι συνέπειες από τις οποίες απειλείται η Ελληνική κοινωνία από την απόφαση σας; Για τις οποίες και την αποτροπή των οποίων απαιτείται η δήλωση υποστήριξης της κατηγορίας; Επίσης, το Συμβούλιο της Επικρατείας εξέφερε το ίδιο το δηλών, το λέει στην 1639/2024 και 1640/2024, την υπόθεση της αντικατάστασης μελών της ΑΔΑΕ, της Αρχής Διασφάλισης Απορρήτου Επικοινωνιών και του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, χωρίς την απαιτούμενη κατά το Σύνταγμα πλειοψηφία όπου αντίστοιχη κρίση εξέφερε το δικαστήριο. Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, θα αναφερθώ σε κάτι το οποίο, επί του οποίου έγινε λόγος από τον έντιμο, εντιμότατο συνάδελφο μου και αξιολογότατο εκπρόσωπο της Ολομέλειας, όπως έχει οριστεί, κυρίου Θεόδωρο Μαντά και φίλο μου επί πολλά έτη, ως προς την παράσταση μας στο δικαστήριο της Σηλυβρίας, προ διετίας περίπου, όπου εκεί και στο πλαίσιο της ψήφισης και από την χώρα μας της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία του δικηγορικού λειτουργήματος, όπου αποτελεί Διεθνής Συνθήκη από τις ιστορικότερες ίσως μετά την ΕΣΔΑ, όπου εκεί τέθηκε το ζήτημα από τον Ευρωπαϊκό Δικηγορικό Σύλλογο της CCEB της εκπροσώπησης Ευρωπαϊκών Δικηγορικών Συλλόγων ή Δικηγορικών Συλλόγων Ευρωπαϊκών Κρατών στο πλευρό Τούρκων συναδέλφων του κυρίου Ibrahim Kaboglu και ... του Δικηγορικού Συλλόγου της Κωνσταντινούπολης, όπου εκεί εξέδωσαν ένα δελτίο τύπου με το οποίο ζήτησαν από την Τουρκική κυβέρνηση να διερευνήσει την δολοφονία δύο δημοσιογράφων. Και αμέσως μετά η Εισαγγελία της Κωνσταντινούπολης άσκησε αυτεπαγγέλτως δίωξη, ποινική δίωξη σε βάρος του κυρίου Προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου Κωνσταντινούπολης του κυρίου Kaboglu και των μελών του Δικηγορικού Συλλόγου της Κωνσταντινούπολης για διασπορά ψευδών ειδήσεων και συνέργεια σε τρομοκρατία. Εκεί λοιπόν το ζήτημα απασχόλησε φυσικά όλους τους Δικηγορικούς Συλλόγους της Ευρωπαϊκής δικαιοταξίας και αποφασίστηκε η παράσταση εκπροσωπήσεων αντιπροσωπειών των Δικηγορικών Συλλόγων στην Κωνσταντινούπολη. Όπου και μετέβημεν εκπροσωπώντας το σύλλογο μας, το σώμα από όλα τα Ευρωπαϊκά κράτη, από μερικά ήταν και από πολλούς συλλόγους. Η Γαλλία είχε 9 συλλόγους εκεί, Λιόν, Μπορντώ, Παρίσι και λοιπά, Γερμανία 3. Και εκεί μεταβήκαμε στην αίθουσα του δικαστηρίου της Σηλυβρίας, όπου δικάζονταν οι συνάδελφοι μας. Ένας δε εξ αυτών ήταν και προσωρινά κρατούμενος, η διαφορά ήταν ότι είχε δημοσιοποιήσει τις θέσεις του μέσω του Twitter. Και είχε εκδοθεί ένταλμα σύλληψης. Εκεί δηλώσαμε την παράσταση μας, υπό την έννοια της έκφρασης συμπαράστασης. Το διευκρινίζω απλώς, διότι είναι ακριβώς η έννοια του έντιμου, ειλικρινούς, ουσιαστικού, δίκαιου ενδιαφέροντος, το οποίο τότε ως Πρόεδρος της Ολομέλειας ο κύριος Βερβεσός τίμησε όλο το σώμα με το να μεριμνήσει για την αντιπροσωπεία της Ελλάδας στην Τουρκία, όπου και εμείς μιλήσαμε ενωμένοι οι Έλληνες και οι Τούρκοι δικηγόροι για τα ανθρώπινα δικαιώματα και για την εφαρμογή της Ευρωπαϊκής σύμβαση για την προστασία του δικηγορικού λειτουργήματος και στην γείτονα χώρα. Κατόπιον αυτών και όπως ακριβώς εισφέραμε στο Δικαστήριο σας σε γραπτή τοποθέτηση, δεν θα το πω ένσταση γιατί δεν μου βγαίνει να κάνω ένσταση στο Δικηγορικό μου Σύλλογο, τον οποίο έχω υπηρετήσει και σας το λέω με μεγάλη συγκίνηση γιατί τον υπηρέτησα ευσυνείδητα, αλλά η νομική σκέψη και η συνείδηση είναι πάνω από

το ενδιαφέρον που έχουμε. Γιατί το ενδιαφέρον που έχω για το Δικηγορικό Σύλλογο και το δικηγορικό σώμα είναι ενεστώ, ουσιαστικό, έντιμο, δίκαιο, αλλά δεν μου φτάνει μέχρι του σημείου εκείνου να υπερβώ την συνείδηση του υπερασπιστή του κυρίου Νικολάου. Όπου ο κύριος Νικολάου εδώ υφίσταται το εξής double hatting, όπως λέγεται, το φαινόμενο του διπλού καπέλου του Δικηγορικού Συλλόγου. Το οποίο έθεσα και στην αρχική μου τοποθέτηση. Ως υπερασπιστής του κράτους δικαίου, των ατομικών ελευθεριών, των διεθνών συμβάσεων, της εύρυθμης λειτουργίας του Δημοκρατικού Πολιτεύματος, το Α μέχρι το ΣΤ του 90, πως μπορεί ο Δικηγορικός Σύλλογος ταυτόχρονα να έρθει σε αντιδικία με τον υπερασπιστή και να του περιορίσει το χώρο ενάσκηση των ατομικών του δικαιωμάτων; Όχι επειδή το θέλει, αλλά επειδή η θέση αυτή το επιβάλλει. Έχει δηλαδή μια κουόζι σύγκρουση καθηκόντων εκείνη την ώρα. Που ταυτόχρονα εκφράζει ένα εντιμότατο ενδιαφέρον, αλλά ουσιαστικά καθίσταται υπαίτιος και δέσμιος να τοποθετηθεί, όχι υπέρ της αλήθειας γιατί αυτό είναι μια θεωρητική υπεκφυγή για να δικαιολογήσουμε, γιατί αυτό το επιχείρημα χρησιμοποίησε και η αξιότιμη κυρία Εισαγγελέας, δεν είναι ο ρόλος της υποστήριξης της κατηγορίας η αναζήτηση της αλήθειας. Είναι ο δικός σας και της κυρίας Εισαγγελέως. Ως εκ τούτου, θα έλεγα επίσης ότι υπάρχει και μια παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας εδώ, γιατί νομίζω ότι όλοι οι θεσμικοί παράγοντες που διέπουν την συγκρότηση αυτής της δίκης, οι διάδικοι, μπορούν να εκπροσωπήσουν άριστα το ενδιαφέρον για την απόδοση πρώτων της μνήμης των θυμάτων, σε μια δυστυχώς ιστορική δίκη που αφορά ένα τεράστιο έγκλημα, επί του οποίου θα αναφερθώ στα επόμενα που αφορούν στην, επιτρέψτε μου την έκφραση με πολύ σεβασμό το λέω, φαιδρή δήλωση υποστήριξης της κατηγορίας του Ελληνικού Δημοσίου. Και του τρόπου με τον οποίον υπεδείχθη από τον προπαγανδιστή της κυβέρνησης κύριο Κυρανάκη. Και να αναφερθώ στο μόνον καταληκτικός ότι δεν ενυπάρχει στην ίδια την έννοια του Ζ άρθρου 90 το προαπαιτούμενο που η ίδια η διάταξη θέτει, να έχει δηλαδή η νομότυπη και παραδεκτή δήλωση υποστήριξης της κατηγορίας το χαρακτήρα της όχι μόνο της μέριμνας, της φροντίδας του απλού ενδιαφέροντος που είναι ειλικρινές, αλλά του ενδιαφέροντος για την αποτροπή συνεπειών στην ολότητα, στην γενικότητα, στο κοινωνικό σύνολο ως γενικότητα. Για τους λόγους αυτούς ζητούμε από το Δικαστήριο σας να μην γίνει δεκτή, ως μη νόμιμη, η δήλωση υποστήριξης της κατηγορίας. Τελευταίο αλλά όχι έσχατο, αν συμμετείχα σε αυτή την συζήτηση ποτέ θα είχα διερωτηθεί στο Διοικητικό Συμβούλιο του οργάνου, μας απασχολεί καθόλου η περίπτωση ένα δικαστήριο στο μέλλον να κρίνει τελικώς μη νόμιμη την δήλωση υποστήριξης της κατηγορίας και να αναιρεθεί η υπόθεση με όποιες συνέπειες μπορεί να έχει αυτό καθώς 171 §2 είναι απόλυτη ακυρότητα η μη νόμιμη παράσταση υποστήριξης κατηγορίας; Αυτά ως προς το θέμα της δήλωσης υποστήριξης κατηγορίας. Τώρα επιτρέψτε μου να αναφερθώ στο Ελληνικό δημόσιο. Το Ελληνικό δημόσιο ήρθε με μεγάλη αγωνία να στηρίξει την θέση του. Μάλιστα. Και συμπληρώνει από τα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά διαβάζω όπως όπως, με σεβασμό το λέω προς τους συναδέλφους γιατί υπάρχει σχέση ιεραρχίας εκεί στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, δεν είναι in personam η επιχειρηματολογία, in personam είναι κατά του κυρίου Κυρανάκη που υπηρέτησε για λίγους μήνες ως Υπουργός Υποδομών και έδωσε με μια σύντομη έτσι εντολή, όπως παραγγέλνει ενδεχομένως στο e-food, φτιάξε μια δήλωση να παραστείς κατά του Νικολάου, κατά του Παυλόπουλου, κατά του Σαμαρά και κατά του Χαμηλού. Πως διάλεξε αυτούς τους τέσσερις άραγε; Και τι σχέση έχει η επιλογή αυτών των τεσσάρων με το αν είναι κύριος το Ελληνικό δημόσιο ή όχι; Επειδή όμως τέθηκε λείει αυτό το ζήτημα της κυριότητας εμείς θα σας προσκομίσουμε μια κατάσταση στοιχείων που είναι συνοδευτικά του βασικού εγγράφου, προέρχεται από τους Σιδηροδρόμους Ελλάδος μονοπρόσωπη ΑΕ η οποία από το 2025 έχει την διαχείριση του τροχαίου υλικού. Δεν μίλησε για την κυριότητα. Δεν τεκμηρίωσε καν με αυτό που έκανε την κυριότητα. Από τις 9 Οκτωβρίου, λέει, του 2025 μετά το έγκλημα οι Σιδηρόδρομοι Ελλάδος μονοπρόσωπη ΑΕ ασκεί την δραστηριότητα της διαχείρισης του σιδηροδρομικού τροχαίου υλικού κυριότητας του Ελληνικού δημοσίου λέει μετά, σύμφωνα με τις διατάξεις του 3891/2010. Η επιβατική 62

28-2ου περιλαμβάνονταν, λέει, ελκτική μηχανή και επιβατάμαξες σήμερα διαχείριση της εταιρίας μας. Της εταιρίας μας. Δεν δήλωσε υποστήριξη κατηγορίας βέβαια η μονοπρόσωπη ΑΕ. Πιθανώς εκεί πάλι εμφοχώνει το σφάλμα ως μόνος ή μόνη μέτοχος το Ελληνικό δημόσιο θεωρεί ότι μπορεί να παρασταθεί. *Iura novit curia* δεν θα αναφερθώ τίποτα, σε τίποτα ως προς την παγία νομολογία του Δικαστηρίου σας ότι ο μέτοχος μόνο εμμέσως ζημιωθείς κρίνεται, αλλά ανεξαρτήτως αυτού έχει κάποια ενδιαφέροντα εδώ η αναφορά του δημοσίου, επί των οποίων εμείς, κυρία Πρόεδρε, θα σας προσκομίσουμε εις διπλούν αυτό το φάκελο με έγγραφα, από τον οποίο προκύπτει

- σωρεία αλληλογραφίας της υπηρεσίας με τους δύο κατ' εξοχήν αρμοδίους ΕΡΓΟΣΕ, Hellenic train, ΕΡΓΟΣΕ, Hellenic train, πουθενά το Ελληνικό δημόσιο. Ούτε ερώτημα. Το Υπουργείο Υποδομών ενώ γίνεται αποδέκτης και γνωρίζει όλα τα θέματα τα οποία ουσιαστικά αφορούν την λειτουργία, μάλλον την μη λειτουργία ή να το πω πιο ευσεβώς την δυσλειτουργία των σιδηροδρόμων έρχεται για λόγους αποκλειστικά και μόνο πολιτικούς και δηλώνει, πολιτικής εξυπηρέτησης δηλαδή του προπαγανδιστικού αφηγήματος τα ρίχνω στους σταθμάρχες, δεν αναφέρομαι και δεν με απασχολεί καν ποια είναι η ευθύνη του κυρίου Καραμανλή, γιατί άλλωστε θέλω να σας πω ότι την ευθύνη του κυρίου Καραμανλή η Ελληνική Κυβέρνηση την οριοθέτησε και *in rem* και χρονολογικά. Η άδεια που παρέσχε η Βουλή, σας το λέω διότι θα σας υποβάλλω και την δήλωση υποστήριξης κατηγορίας - μηνυτήρια αναφορά του κυρίου Νικολάου που υπέβαλε στον κύριο Αρεοπαγίτη κύριο Γιαρένη την 8 Ιουνίου, την έχω σε αντίγραφο μέσα στα έγγραφα που θα σας δώσουμε, η Ελληνική Κυβέρνηση είχε το θράσος να δώσει την άδεια κάνοντας κατάχρηση κυβερνητικής πλειοψηφίας, να περιχαρακώσει το χρονικό διάστημα για το οποίο επιτρέπει να ελεγχθεί ο κύριος Καραμανλής μετά το Σεπτέμβριο του 2021. Από το 2019 τον Ιούνιο - Ιούλιο μέχρι το Σεπτέμβριο του 2021 δεν έδωσε την άδεια η Βουλή να ελεγχθεί. Και φυσικά ο κύριος Αρεοπαγίτης Ανακριτής ο κύριος Γιαρένης δεν έχει δικαιοδοσία εκ του νόμου να ερευνήσει τι έκανε, τι παρέλειψε ο κύριος Καραμανλής το 2019, το 2020 και σχεδόν τα 3/4 του 2021. Αν και γιατί και αν αρμοδίως ή όχι υπέγραψε την παράταση της σύμβασης 717, αν είχε ανάμειξη και διαπραγματεύσεις με τους αναδόχους και με τις εταιρίες οι οποίες είχαν αναλάβει το έργο. Αν υπήρχε δυνατότητα υλοποίησης ή όχι και αν πράγματι παρενέβη σε θέματα τα οποία είχε γνώση ως προς την μη λειτουργία του ETCS, του GSM-R και της τηλεδιοίκησης σε μεγάλο μέρος της σιδηροδρομικής τροχιάς. Το έγγραφο που προσκομίζει το δημόσιο, κυρία Πρόεδρε, προέρχεται από την εταιρία Σιδηρόδρομοι Ελλάδος μονοπρόσωπη ΑΕ, η οποία όπως ρητά αναφέρει η αξιότιμη εκπρόσωπος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους γραφείο Λάρισας, από το 2025 την διαχείριση του τροχαίου υλικού. Η διαχείριση όμως αποτελεί διοικητική και λειτουργική αρμοδιότητα και δεν συνιστά τίτλο ιδιοκτησίας ή πλήρους κυριότητας. Το δημόσιο ισχυρίζεται αορίστως ότι τα οχήματα των αμαξοστοιχιών 62 και 63503 μεταβιβάστηκαν σε αυτό, ωστόσο από την ανάγνωση των ΚΥΑ που προσκόμισε, που επικαλέστηκε γιατί τις είδαμε προκύπτει η εξής νομική ασάφεια: Συγκεκριμένα οχήματα φέρονται να δεσμεύονταν από τις συμβάσεις 2688 και 2689 με την Eurofima, οι οποίες έληξαν αντίστοιχα 22 Απριλίου 2024 και το 2007. Καμία σχέση. Για τα οχήματα επίσης των οποίων οι συμβάσεις Eurofima ήταν ενεργές κατά το χρόνο του δυστυχήματος η κυριότητα τελούσε υπό την αίρεση αποπληρωμής και διεθνών δεσμεύσεων, γεγονός που αποδεικνύει ότι το δημόσιο στερούνταν της καθαρής ελεύθερης και πλήρους κυριότητας. Την οποία δεν έλαβε τελικώς. Η εγγραφή στο Ευρωπαϊκό μητρώο οχημάτων ως ιδιοκτησία και έτσι την επικαλείται στην συμπληρωματική της τοποθέτηση δια του Υπουργείου Οικονομικών αποτελεί διοικητικό έγγραφο απογραφής και δεν παράγει εμπράγματο δικαίωμα κυριότητας. Το οποίο στην ελληνική έννομη τάξη αποδεικνύεται αποκλειστικά και μόνο με τις νόμιμες συμβάσεις μεταβίβασης και τις προβλεπόμενες διατυπώσεις δημοσιότητας των περιουσιακών στοιχείων των ΔΕΚΟ. Η ιδιοκτήτρια του ενεργού τροχαίου υλικού, κυρία Πρόεδρε, και υπεύθυνη για την συντήρηση του παρέμεινε η ΟΣΕ και η Hellenic train ως μισθώτρια/χρήστρια, οι οποίες αποτελούν διακριτικά νομικά πρόσωπα με δική τους

αυτοτελή περιουσία, εντελώς ξεχωριστή και διακριτή από αυτή του κεντρικού κράτους και της ευρύτερης διακυβέρνησης. Είναι προσχηματική και στοχευμένη η δήλωση του Ελληνικού δημόσιου αποκλειστικά και μόνο για να εξυπηρετήσει πολιτικές δηλώσεις ενός ανθρώπου που αμέσως μετά ανέλαβε Γραμματέας προπαγάνδας του κυβερνητικού κόμματος. Το Ελληνικό δημόσιο ισχυρίστηκε ότι δεν αναφέρει αποκλειστική ευθύνη των τεσσάρων κατηγορουμένων, δεν την αναφέρει, άραγε τι εννοούσε τότε; Τι εννοούσε; Μήπως το πήρε πίσω; Ερμηνευτικά είναι πολύ δυσνόητη αυτή η θέση διαβάζω από τα πρακτικά, δεν αναφέραμε, λέει, αποκλειστική ευθύνη των τεσσάρων, ξεκινήσαμε μάλλον από τους τέσσερις. Ίσως να νομίζει ότι μετά στην διάρκεια της αποδεικτικής διαδικασίας μπορεί να προσθέσει και άλλους. Εξαιρώντας προκλητικά τα πολιτικά πρόσωπα, τα στελέχη του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών, τις διοικήσεις των οργανισμών με παραλείψεις, τις οποίες ο κύριος Νικολάου εντοπίζει και διευκρινίζει, δημιούργησαν το υπέδαφος για την συστημική κατάρρευση του σιδηροδρόμου. Η στάση αυτή του Ελληνικού δημοσίου συνιστά κατάχρηση δικαιώματος και αποσκοπεί στην δημιουργία εξιλαστήριων θυμάτων, όπως ο κύριος Νικολάου, προκειμένου να αποσείσται η αστική και ποινική ευθύνη του ίδιου του κράτους, για την εγκληματική μη υλοποίηση της σύμβασης 717, την έλλειψη συστημάτων τηλεδιοίκησης, φωτισήμανσης και ETCS, το European Train Control System, το οποίο ειρήσθω εν παρόδω το ETCS αν λειτουργούσε και οι σταθμάρχες και οι μηχανοδηγοί θα είχαν ενημερωθεί σε κλάσμα δευτερολέπτου. Καθώς φυσικά και όχι έσχατον, αλλά τελευταίον την τραγική υποστελέχωση του δικτύου. Το δημόσιο δεν μπορεί να εμφανίζεται ως θύμα, κυρία Πρόεδρε, ως βλαπτόμενο φυσικά, όταν με τις πράξεις των οργάνων του είναι ο κατά νόμον αστικώς υπεύθυνος για την πρόκληση αυτή και την τέλεση του εγκλήματος. Ενσωματώνουμε την δήλωση υποστήριξης της κατηγορίας σε αυτό το υπόμνημα που υποβλήθηκε την 8 Ιουνίου από τον κύριο Νικολάου ενώπιον του κυρίου Αρεοπαγίτη Ανακριτή κυρίου Γιαρέμη κατά του πρώην Υπουργού Υποδομών και Μεταφορών Κωνσταντίνου Αχιλλέα Καραμανλή και παντός άλλου υπαιτίου πολιτικού ή διοικητικού στελέχους, Γενικού Γραμματέα, φυσικού αυτουργού ή συμμετόχου. Αναπτύσσουμε την ενεργητική νομιμοποίηση και όλους τους λόγους τους οποίους αναφέραμε στην αρχική μας τοποθέτηση και για την αποφυγή ασκόπων επαναλήψεων δεν θα επανέλθω σε αυτές. Ως εκ τούτου μη νομίμως παρίσταται το Ελληνικό δημόσιο και ζητούμε με απόφαση του Δικαστηρίου σας να γίνει δεκτή η ένστασή μας και να αποβληθεί. Σας προσκομίζω το φάκελο με το υπόμνημα και τα σχετικά μας έγγραφα. Ομοίως φάκελο για την κυρία Εισαγγελέα με τα έγγραφα αυτά.

- Για τον κύριο Χαμηλό και τον κύριο...
- Ο συνήγορος υπεράσπισης του κυρίου Παυλόπουλου και του κυρίου Χαμηλού δεν θα δευτερολογήσω στο θέμα των ενστάσεων που έχουν υποβληθεί στην πρώτη φορά.
- Υπάρχει κάποια επιφύλαξη από τους συνηγόρους; Έχουν ολοκληρώσει όλοι της υποστήριξης της κατηγορίας τις τοποθετήσεις τους και τις αντιρρήσεις τους των κατηγορουμένων η υπεράσπιση;
- Έχω το λόγο κυρία Πρόεδρε; Το μόνο θα επιβεβαιώσουμε ότι δόθηκε και καταχωρήθηκε στα πρακτικά η σημερινή...στον προβληματισμό του Δικαστηρίου σας απόφαση 6/2026 της Ολομελείας του Αρείου Πάγου.
- Ναι έχει καταχωρηθεί.
- Τότε είμαι...ότι θα καταχωρηθεί.
- Ναι μα την έχει λάβει ήδη γνώση το Δικαστήριο από καιρό, αλλά μας την στείλαν στο email, απλώς ζήτησα να έρθει ο συνάδελφος σας να την φέρει.
- Ευχαριστούμε πολύ. Άρα δεν υπάρχει τίποτα άλλο.
- Το Δικαστήριο διακόπτει, θα πούμε κατά τις 13:00 για την εκφώνηση και άμα δεν έχουμε καταλήξει θα σας ειδοποιήσουμε.
- Κυρία Πρόεδρε, επειδή είναι 11:30 η ώρα λέτε για μιάμιση ώρα, μήπως είναι καλύτερο να διακόψετε για αύριο...
- Όχι...

- Όχι. Και να πω κάτι, επειδή το Δικαστήριο μετά, εφόσον εκφωνήσει την απόφαση, θα επανέλθει στα κρατηθέντα αιτήματα που είναι της αυτοπρόσωπης εμφάνισης και των μέσων μαζικής...
- ...
- Κάποιοι συνήγοροι έχουν ζητήσει το λόγο, να είναι έτοιμοι, γιατί αν δεν γίνει σήμερα θα γίνει οπωσδήποτε αύριο. Το λέμε από τώρα.
- Κάποιες δηλώσεις...
- Ναι.
- Κυρία Πρόεδρε, με συγχωρείτε για την διακοπή, πρέπει να δηλώσω την παράσταση όσον αφορά τον κύριο Κωνσταντίνο Σπηλιόπουλο υπ' αριθμόν 12.
- Το Δικαστήριο δέχεται τις αντιρρήσεις των κατηγορουμένων κατά της δήλωσης προς υποστήριξη της κατηγορίας του Σωματείου Πανελλήνια Ένωση Προσωπικού Έλξης. Κηρύσσει απαράδεκτη ελλείψει ενεργητικής νομιμοποίησης την δήλωση υποστήριξης κατηγορίας του ανωτέρου σωματείου και διατάσσει την αποβολή του από την ποινική διαδικασία. Απορρίπτει τις αντιρρήσεις του πρώτου, δεύτερου, τρίτου και τέταρτου κατηγορουμένων κατά της δήλωσης προς υποστήριξη της κατηγορίας του Ελληνικού δημοσίου. Δέχεται κατά πλειοψηφία τις αντιρρήσεις των κατηγορουμένων κατά της δήλωσης προς υποστήριξη της κατηγορίας όλων των υποβαλλόντων δήλωση για υποστήριξη της κατηγορίας Δικηγορικών Συλλόγων της Προέδρου έχοντας την άποψη ότι έπρεπε να γίνει δεκτές για τις πράξεις της ανθρωποκτονίας από ενσυνείδητη αμέλεια, της βαριάς σωματικής βλάβης από ενσυνείδητη αμέλεια, της απλής σωματικής βλάβης από ενσυνείδητη αμέλεια και της παράβασης καθήκοντος. Ενώ έπρεπε να απορριφθούν μόνο για την πράξη του άρθρου 291 ΠΚ. Κηρύσσει κατά πλειοψηφία απαράδεκτη ελλείψει ενεργητικής νομιμοποίησης την δήλωση για υποστήριξη της κατηγορίας των αναφέρων στην προηγούμενη διάταξη Δικηγορικών Συλλόγων και διατάσσει την αποβολή τους από την ποινική διαδικασία. Απορρίπτει τις αντιρρήσεις του 13ου, 14ου και 36ης κατηγορουμένης κατά των δηλώσεων προς υποστήριξη της κατηγορίας για την πράξη της παράβασης καθήκοντος. Περιληπτικά λοιπόν, αποβάλλεται η Πανελλήνια Ένωση, αποβάλλονται κατά πλειοψηφία οι Δικηγορικοί Σύλλογοι, γίνεται δεκτή η παράσταση του Ελληνικού δημοσίου, απορρίπτονται οι αντιρρήσεις σε ότι αφορά την πράξη της παράβασης καθήκοντος. Και κατά τα λοιπά ότι αφορά τα φυσικά πρόσωπα υπάρχουν κάποιες μικρές διευκρινίσεις τις οποίες όμως το Δικαστήριο θα τις διαβάσει αναλυτικά, προκειμένου να καταχωρηθούν στα πρακτικά και οι συνήγοροι να κάνουν τον έλεγχο όταν θα τους αποσταλούν τα πρακτικά. Για αυτό το λόγο, διαφορετικά θα ήταν πιο συνοπτικό. Λοιπόν, δέχεται τις δηλώσεις υποστήριξης της κατηγορίας για τις πράξεις της επικίνδυνης παρέμβασης στην συγκοινωνία μέσω σταθερής τροχιάς με ενδεχόμενο δόλο, στο μέρος που αφορά τους κατηγορούμενους από τον 1ο έως την 33η, της ανθρωποκτονίας από ενσυνείδητη αμέλεια κατά συρροή από τον 1ο έως τον 35ο, της παράβασης καθήκοντος κατά μόνas από κοινού για τον 13ο, 14ο και 36η των κατηγορουμένων, απορριπτομένων ως μη νομίμων ελλείψει ενεργητικής νομιμοποίησης σε ότι αφορά τις αξιόποινες πράξεις βαριάς σωματικής βλάβης και απλής σωματικής βλάβης. Γίνεται ο διαχωρισμός γιατί πολλοί συνήγοροι στην δήλωση τους δεν είχαν προβεί στο σχετικό διαχωρισμό. Λοιπόν και τώρα θα εκφωνήσω τα ονόματα των φυσικών προσώπων, δεν χρειάζεται το κάνω όμως προς διευκόλυνση σας. Αγνή Μπαλή, Αθανασία Κουτσούμπα, Χριστίνα Κουτσούμπα, Ιωάννα Κουτσούμπα, Άγγελος Μασσαλής, Σταυρούλα Καρύδη, Αριστείδης Μασσαλής, Ευδοκία Μασσαλή, Κατερίνα Βλαχοπούλου, Παναγιώτης Βούλγαρης, Ιωάννα Σταμούλη, Δημήτριος Ναλμπάντης, Σόνια Αρνή, Αγορή Τζοβάρα, Ευθύμιος Οικούς, Σμαρώ Οικού, Νικόλαος Οικού, Χρήστος Βλάχος, Μαρία Θεοδωρή, Ευάγγελος Βλάχος, Σαμάνθα Κωνσταντίνα Βλάχου, Αντώνιος Ψαρόπουλος, Μαρία Καρυστιανού, Παναγιώτης Ψαρόπουλος, Δημήτριος Πλακιάς, Μάρθα Καραλή, Νικόλαος Πλακιάς, Σοφία Ζαροπούλου, Αναστασία Πλακιά, Δημήτριος Μπέζας, Ανδρέας Νικόλαος Μπέζας, Φωτεινή Κοκκάλα, Παύλος Ασλανίδης, Ιωάννης Ασλανίδης, Ελένη Λαζαρίδου, Άλμα Λάτα,

Έντουαρτ Λάτα, Τζενίσα Λάτα, Έλβις Λάτα, Χρήστος Χούπα, Ασημένια Κοντούλη, Κωνσταντίνος Χούπας, Σεραφείμ Χούπα, Δημήτριος Μπουρνάζης, Ευάγγελος Στυλιανός Μπουρνάζης του Δημητρίου, Αθανασία Μπουρνάζη, Δημήτριος Μπουρνάζης, Δημος Μπουρνάζης, Μαρία Μπουρνάζη, Μαρίνα Σάντος, Στυλιανός Κουκαριώτης, Βασιλική Τσαβδάρου, Μαρία Ντόλκα, Γεωργία Παπαγγελή, Ουρανία Παπαγγελή, Χριστίνα Παπαγγελή, Γεώργιος Καρακώστας για τον εαυτό του ατομικά και για λογαριασμό του ανήλικου υιού του Ελευθερίου, Αθανασία Καρακώστα, Αναστάσιος Μπλέκας, Βασιλική Μπλέκα, Παναγιώτης Ρούτσι, Μιρέλα Ρούτσι, Κριστιάν Ρούτσι, Σοφία Στεφανάκη, Ευάγγελος Κωνσταντίνου Στεφανάκης, Λυσσίμαχος Παπάζογλου, Δέσποινα Γκανίδου, Χρήστος Παπάζογλου, Χριστίνα Μήτσκα, Σωτήριος Μήτσκας, Λίλιαν Βασιλίσιν, Βλαντισλάβ Βασιλίσιν, Θεόδωρος Ελευθεριάδης, Ελισάβετ Εγούτ, Ηρώ Λασκαριδάκη, Πέτρο Μάριο Βουτσινά, Αικατερίνη Τσελεπή Βουτσινά, Γεώργιος Βουτσινάς, Αντωνία Κατσαρέα, Ευαγγελία Μπαμπάρκου, Νικόλαος Ζήσης, Αθανάσιος Κατσάρα, Βασίλειο Κατσάρα, Μαρία Μπαμπάρκου, Αθανάσιος Καραθεοδώρου, Αικατερίνη Μαλιόγλου, Καλλιόπη Καραθεοδώρου, Γεώργιο Τσακλίδη, Ελένη Βασάρα, Ευάγγελο Τσιώμα, Ανδρέαδου Κανέλλα, Νικολέτα Τσιώμα, Ιουλία Φωτοπούλου, Μαργαρίτα Φωτοπούλου, Αλέξανδρο Σπουρνιά, Αντώνιο Καρασάββα, Ζαφείρω σύζυγος Αντωνίου Καρασάββα, Δημήτριο Καραγεωργίου, Μαρία Νατσιούρα, Νικόλαο Χατζηβασιλείου, Γκαμπριέλα Φοργιάν, Χρυσούλα Χλωρού, Χρήστο Κωνσταντινίδη, Σουλτάνα Κωνσταντινίδου, Άγγελος - Χριστόφορο Κωνσταντινίδη, Βασίλειο Χατζηχαράλαμπος, Ανδρέα - Φίλιππο Χατζηχαράλαμπος, Περσεφόνη Γεωργακοπούλου, Βασιλική Γκέκα για τον εαυτό της ατομικά και για λογαριασμό του ανήλικου τέκνου τους Βασιλείου Ταξιάρχη Χατζηχαράλαμπος, Λάζαρο Πορφυρίδη, Άννα Καρατζόγλου, Νικολέτα Πορφυρίδου, Στυλιανό Καριώτη, Νικόλαο Καριώτη, Βασιλική Καριώτη, Ειρήνη Ράπτη, Δημήτριο Κουτσόπουλο, Βασιλική Κούλπα, Γεώργιο Κουτσόπουλο, Βασίλειο Παυλίδη, Σωκράτη Παυλίδη, Ελλη Παυλίδου, Γεώργιο Κωττά, Δημήτριο Σέπκα για τον εαυτό του ατομικά και για λογαριασμό των δύο ανηλίκων υιών του Θωμά και Κωνσταντίνου Σέπκα, Αντώνιο Δουρμίκια, Αικατερίνη Δουρμίκια, Δημήτριο Δουρμίκια, Αικατερίνη Αθηνά Δουρμίκια, Αδάμ Αδαμάκη, Δανάη Αδαμάκη, Ελευθέριο Αδαμάκη, Μαρία Βακάλη, Πάτερ Χριστόδουλο Παπαϊωάννου, Γεωργία Παπαϊωάννου, Μαρινέλα Κρασιουνέσκου, Πετρίκα Κουλέα, Μαρία Κυριακίδου, Δημήτριο Κυριακίδη, Δέσποινα Γιοσμά, Φιόραλ Μπόζο, Ντιάνα Μπόζο, Άγγελο Μπόζο, Χρήστο Τηλκερίδη, Πέτρα Παπαπέτρου, Δημήτριο Τηλκερίδη, Λουκά Τηλκερίδη, Ξανθίππη Κεσίδου, Αλεξάνδρα Ταχμαζίδου, Γεώργιο Ταχμαζίδη, Αναστάσιο Ταχμαζίδη, Ραβσβάν Αρά Μπεκούμ, Στέλιο Χρυσοστόμου, Κατερίνα Χρυσοστόμου, Ανδρομάχη Αδαμίδη, Αδάμου Αδαμίδη, Αλβέρτο Μόλχο, Μαρία Μόλχο και Θεοδώρα Σεϊτανίδου. Απορρίπτει ως απαράδεκτη ελλείψει ενεργητικής νομιμοποίησης για όλες τις πράξεις τις κάτωθι δηλώσεις προς υποστήριξη της κατηγορίας: Στυλιανού Μπουρνάζη του Δημητρίου, Δήμου Μπουρνάζη του Δημητρίου, Μαρίας Μπουρνάζη του Δημητρίου ως θείοι του θανόντος ανιψιού τους Παναγιώτη Μπουρνάζη. Γιατί έχουν διπλή ιδιότητα. Δέχεται τις δηλώσεις υποστήριξης κατηγορίας για τις πράξεις της επικίνδυνης παρέμβασης στην συγκοινωνία μέσω σταθερής τροχιάς με ενδεχόμενο δόλο του άρθρου 291 §1 όσον αφορά τους κατηγορούμενους από 1ο έως 33η, της βαριάς σωματικής βλάβης από ενσυνείδητη αμέλεια από υπόχρεο που αφορά τους κατηγορούμενους 1 έως 35, της παράβασης καθήκοντος για το 13ο, 14ο και 36η. Απορριπτομένων ως προς τις λοιπές πράξεις ήτοι της ανθρωποκτονίας και της απλής σωματικής βλάβης τον Γεράσιμο Ιάσονα Γεωργιάδη, ο οποίος εκπροσωπείται από τους νόμιμους αντιπροσώπους του ήτοι από τους γονείς του Παναγιώτα Καλατζή και Διονύσιο Γεωργιάδη, του Δημητρίου Κατοπόδη, της Ντίνας Μαγδαλιανίδη, της Βασιλικής Γεωργίας Οικονομάκη, της Καλλιόπης Καλαϊτζίδου, της Μαρίας Λαζαρίδου για τον εαυτό της ατομικά και για λογαριασμό από κοινού με το σύζυγο της Γεώργιο Καραγιάννη της τραυματισθείσας ανήλικης θυγατέρας τους Μιχαέλας Καραγιάννη, του Αθανασίου Γεωργούση, της Μυρσίνης Πρασσά, της Ανυσίας Λιούρι, της Παπαθανασίου Αργυρή, του Ντρίστι Ρομπέρτο, της Ζωής Σιώζη, της Μαρίας Τσούτση,

- της Δάφνης Μπρέλλα, του Αριστείδη Καρατζούνη, του Ιωάννη Νικολαΐδη, του Αντωνίου Κατεχάκη, του Αριστοφάνη Ξανθόπουλου, του Θεόδωρου Κατσιούλη, της Βασιλικής Μαρίας Γιαλέλη και του Αναστασίου Αμπατζίδη. Απορρίπτει ως απαράδεκτες ελλείψει ενεργητικής νομιμοποίησης τις δηλώσεις υποστήριξης της κατηγορίας για τον τραυματία Γεράσιμο Ιάσονα Γεωργιάδη των Χριστίνα Γεωργιάδη ως πρόεδρο του εποπτικού συμβουλίου, της Όλγας Γεωργιάδη ως θεία του Γεράσιμου, της Ελένης και του Γεώργιου Γεωργιάδη ως αδέρφια του Γεράσιμου, ενώ ασκηθείσα δήλωση από τους γονείς του είναι παραδεκτή ασκουμένη μόνο με την ιδιότητα τους ως δικαστικοί συμπαραστάτες αυτού. Δέχεται τις δηλώσεις υποστήριξης κατηγορίας για τις πράξεις τις επικίνδυνης παρέμβασης και της απλής σωματικής βλάβης καθώς και της παράβασης καθήκοντος των Αθανασίας Μπάρτζου, Ιωάννας Παπαγιαννίδου, Τριανταφυλλιάς Κουτσιαλά, Άγγελου Φανουράκη, Ανθής Βάσσου, Χείζελ Λορραΐν Χάγγυς, Σταυρόπουλου Πέτκου, Στυλιανής Μαρίας Πλατσά, Ευλαμπίας Τζικοπούλου, Πολυζένης Τσικοπούλου, Χρυσάνθης Κρεϊβέικα, Ζαγρίδα Πλάσα για τον εαυτό της ατομικά και από κοινού με το σύζυγο της Σέριον Πλάσα για λογαριασμό των δύο τραυματισθέντων ανήλικων τέκνων τους Βάλετ και Βανέσα Πλάσα, Όλγας Μιχαηλίδου, Ευάγγελου Τσαλού, Παρασκευής Τσαλού, Ηλιάνας - Ειρήνης Μανίκα, Αναστασίου Κουμπούρη, Αρσλά Αρσάντ, Βασιλείου Τσαβλή, Αγγελικής Γεωργάκη, Διονυσίου Κυρίου, Εμμανουέλα Καρουτσάκη, Ευδοκίας Τσαγκλή, Κωνσταντίνου Χριστοφίδη, Γεωργίου Λαζαρίδη, Αικατερίνης Αντωνοπούλου, Θωμά Κωστίδη, Βασίλειο Νεθερίδη, Βασιλική Κόκκαλη, Δημητρίου Κωσταρέλου, Κωνσταντίνου Τοποζίδη, Βηθλεέμ Κουσίδου, Σταυρούλας Καψάλη, Κυριάκου Μπουσνάκη, Άγγελου Τσιαμούρα, Βασιλείου Βραχνή, Κωνσταντίνας Μερτίρη, Δημήτριου Κεφαλά, Ευσταθίου Καρρά, Αντωνίου Σαράπη, Αδαμαντίου Πορεστού, Ευδοκίας Τσαπάρη, Καλλιόπης Παναγιωτίδη, Καλλιόπης Ορφανού, Ζωής Ζαχαρή, Βασιλείου Μηνά, Αικατερίνης Μηνά, Αλεξάνδρας Τσακίρη, Κλεοπάτρας Σούλας, Δημοσθένη Ηλιόπουλου Βαβουλιώτη και Αγαθονίκης Βαλαβάνη. Απορρίπτει ως απαράδεκτη την δήλωση υποστήριξης της κατηγορίας της παθούσας Αγγελικής Γεωργάκη για τις πράξεις του άρθρου 306 και του άρθρου 291 ΠΚ σε βάρος 34ου και 35ου κατηγορουμένων γιατί δεν υπάρχει σχετική κατηγορία. Αποφαίνεται ότι δεν απαιτείται η καταβολή παραβόλου για την δήλωση υποστήριξης της κατηγορίας από όλα τα προαναφερόμενα στις προηγούμενες διατάξεις πρόσωπα που νομιμοποιούνται ενεργητικά στην σχετική δήλωση, πλην των Κατερίνας Βλαχοδήμου και Σοφίας Αρνή. Διατάσσει υπό την ανωτέρω διάκριση την επιστροφή των
- ήδη καταβληθέντων από τα φυσικά πρόσωπα προσώπων παραβόλου. Υπάρχει κάτι που δεν έγινε αντιληπτό;
 - Να το έχουμε και γραπτώς κυρία Πρόεδρε.
 - Αυτό σε απόσπασμα θα το πάρετε όλοι και επειδή η διαδικασία της επιστροφής του παραβόλου είναι λίγο αρκετά δύσκολη, θα δώσετε στην κυρία Γραμματέα τον απαιτούμενο χρόνο, πάντως όλοι θα το πάρετε το παράβολο δεν...
 - Κυρία Πρόεδρε, για την Κατερίνα Βλαχοδήμου έχει γίνει δεκτή η δήλωση παράστασης υποστήριξης, είναι η σύντροφος του...
 - Το Δικαστήριο ακολούθησε την άποψη ότι δεν χρειάζεται, εφόσον δεν ακολούθησε την πρόταση της κυρίας Εισαγγελέως και οι σύμβιοι και οι σύντροφοι γίνονται δεκτές οι παραστάσεις τους, το αν βέβαια έχουν υποστεί ηθική βλάβη είναι θέμα απόδειξης. Αλλά κατ' αρχήν είτε είναι αρραβωνιαστικοί είτε είναι ενωμένοι με τα ιερά δεσμά του γάμου είτε είναι σύμβιοι κατ' αρχήν το Δικαστήριο έκρινε ότι νομιμοποιούνται ενεργητικά για την παράσταση υποστήριξης κατηγορίας.
 - Πλην όμως σχετικά με την κυρία Βλαχοδήμου πρέπει να υποβληθεί και έχει υποβληθεί το παράβολο πολιτικής αγωγής.
 - Δεν έχει διπλή ιδιότητα η κυρία Βλαχοδήμου;
 - Η κυρία Βλαχοδήμου είναι η συμβία του ...Μασσαλή του αποβιώσαντος...
 - Πρέπει να καταβληθεί.
 - Έχει καταβληθεί.

- Απλώς δεν θα επιστραφεί.
- Κυρία Πρόεδρε μας είπατε ότι θα κάνατε κάποιες, αν καλά κατάλαβα, μας είπατε ότι θα κάνατε κάποιες διευκρινίσεις για τυχόν εκκρεμότητες, δεν κατάλαβα να μας είπατε όμως κάτι τέτοιο.
- Εκκρεμότητες;
- Εννοώ κατάλαβα ότι θα γνωστοποιούσατε τυχόν μικρές εκκρεμότητες ή παραλείψεις, δεν έχουμε τέτοια θέματα είναι...
- Υπάρχουν για δύο που δεν ακούστηκαν τα ονόματα τους που ελλείπουν οι ειδικές εξουσιοδοτήσεις, αλλά δεν σας αφορούν, έχουν ειδοποιηθεί οι συνήγοροι όλοι έχουν ειδοποιηθεί. Όλοι.
- Εντάξει αυτό, πολύ ωραία.
- Με πολύ κόπο όλοι, όχι δικό μου της κυρίας Γραμματέως. Και έχετε κάνει μια διευκρίνηση, ελάτε κυρία Χατζηκωνσταντίνου, δεν είναι πράγματι, κάνατε διευκρίνηση ότι είναι τα δύο τέκνα, αλλά στην δήλωση σας τα πρακτικά δεν δηλώσατε αυτό, όμως προκύπτει από τα έγγραφα που υπάρχουν στην δικογραφία ότι είναι τα δύο τέκνα.
- Ευχαριστώ.
- Τώρα είναι η ώρα 13:30 και το Δικαστήριο γνωρίζει ότι εκκρεμούν δύο αιτήματα, το ένα είναι της αυτοπρόσωπης εμφάνισης των κατηγορουμένων και το άλλο είναι των μέσων μαζικής, τις τηλεοράσεις θέλετε..
- Κυρία Πρόεδρε, πριν μπειτε στα εκκρεμή αιτήματα...
- Σας ακούμε.
- Θα ήθελα παρακαλώ το λόγο για ένα ζήτημα που εξακολουθεί να εκκρεμεί, εμείς έχουμε μια σειρά αιτημάτων διατυπώσει προκαταβολικά και ενστάσεων, θα ήθελα όμως στο σημείο αυτό με δεδομένο ότι κάνατε δεκτή την παράσταση του Ελληνικού Δημοσίου και με δεδομένο ότι μέχρι σήμερα η παράσταση αυτή έχει περιοριστεί στην δήλωση παράσταση για την υποστήριξη της κατηγορίας μόνο τεσσάρων κατηγορουμένων να υπενθυμίσω και να θέσω κάποια ζητήματα. Με την εκφώνηση της αποφάσεως σας απορρίψατε τις αντιρρήσεις που προέβαλαν οι τέσσερις κατηγορούμενοι, τρεις σταθμάρχες και ο προϊστάμενος τους, κατά της παράστασης του Ελληνικού δημοσίου. Και εμμέσως πλην σαφώς δεν υιοθετήσατε την πρόταση της κυρίας Εισαγγελέως σχετικά με τα ζητήματα τα περιουσιακά και τα ιδιοκτησιακά ως προς το τροχαίο υλικό. Θα ήθελα ωστόσο να υπενθυμίσω ότι κατά της παράστασης του Ελληνικού Δημοσίου με αυτό το περιεχόμενο, δηλαδή με τον περιορισμό της δήλωσης μόνο κατά τεσσάρων κατηγορουμένων, που κατά την δική μας θέση αποτελεί μια διαδικαστική και δικονομική λαθροχειρία, που αποσκοπεί στην αθώωση των 32 εκ των 36 κατηγορουμένων και στην χειραγώγηση της διαδικασίας. Κατά λοιπόν αυτής της παράστασης έχουμε προβάλλει αντιρρήσεις και εμείς. Και θα ήθελα, υποθέτω ότι προφανώς επιφυλάσσετε αφού δεν αποφανθήκατε, σε κάθε όμως περίπτωση θα ήθελα σε σχέση με αυτή την παράσταση και στο βαθμό που στο δικονομικό αυτό στάδιο την κάνετε δεκτή, θα ήθελα να καταγραφούν τα εξής: Πρώτον, εμείς θεωρούμε ότι υπάρχει μείζον ζήτημα διαφάνειας στην διεξαγωγή της δίκης σε σχέση με αυτή την παράσταση του Ελληνικού δημοσίου. Δεύτερον, είναι εντυπωσιακό και θα ήθελα, επιτρέψτε μου μόνο επειδή στο πρώτο κομμάτι της συνεδρίασης ήταν παρών ο κύριος Γιαννακόπουλος για λογαριασμό των οικογενειών που εκπροσωπούμε, της οικογένειας Ρούτσι, της οικογένειας Παπαγγελή- Ντόλκα και της οικογένειας Σέπκα- Δουρμικά και εκ μέρους του τραυματία επιζώντα Αθανάσιου Γεωργούση και χάσαμε τα πρώτα πέντε λεπτά της συνεδρίασης σας, αν κάτι έχει συμβεί το οποίο δεν έχουμε πληροφορηθεί θα με διορθώσετε, εξ όσων γνωρίζω το Ελληνικό δημόσιο εξακολουθεί και το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους εξακολουθεί να μην έχει προσκομίσει το αρχικό έγγραφο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους με ημερομηνία 6 Μαρτίου 2026. Είναι ακριβές αυτό κυρία Πρόεδρε ή έγινε κάτι τα πρώτα πέντε λεπτά;
- Δεν έχει προσκομιστεί τίποτα.

- Συναφώς λοιπόν με αυτό το ζήτημα θα ήθελα να, κατά την προηγούμενη δικάσιμο σας ανέγνωσα και κατέθεσα για τα πρακτικά του δικαστηρίου την απάντηση, μια απάντηση του μέχρι τότε αναπληρωτή Υπουργού Μεταφορών του κυρίου Κυρανάκη που εν τω μεταξύ προήχθη κομματικώς σε Γενικό γραμματέα της Νέας Δημοκρατίας, δηλαδή του κυβερνώντος κόμματος. Ήταν τα πρακτικά της συνεδρίασης, αν θυμάμαι καλά, της 11ης Μαΐου 2026. Στο θέμα αυτό και επειδή το Ελληνικό δημόσιο δια των παρισταμένων κυριών μέχρι στιγμής έχει αρνηθεί να προσκομίσει το συγκεκριμένο έγγραφο, στο θέμα αυτό επανήλθα με νέα επίκαιρη ερώτηση προς τον κύριο Κυρανάκη, την οποία κατέθεσα στις 8 Ιουνίου 2026 και με την οποία επεδίωξα να ενημερωθούμε διότι, όπως ήδη σας έχω πει, θα εξαντλήσουμε όλους τους τρόπους δικονομικούς, θεσμικούς, κοινοβουλευτικούς, διαδικαστικούς, όλους τους τρόπους για να αποκαλυφθεί η αλήθεια. Εδώ κατά την άποψη μας υπάρχει μια παράσταση του Ελληνικού δημοσίου που καταστρατηγεί τις υποχρεώσεις του Ελληνικού δημοσίου, τις υποχρεώσεις των εκπροσωπούντων το Ελληνικό δημόσιο, δηλαδή του Υπουργού Οικονομικών και της Κυβέρνησης. Και τις υποχρεώσεις βεβαίως των εκπροσωπούντων και των εκπροσωπουσών εν προκειμένω το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους. Έχουμε δηλαδή παρουσία η οποία με βάση την κοινή πείρα, την εμπειρία, το καθήκον και τα στοιχεία της δικογραφίας θα έπρεπε να δηλώνεται εναντίον απάντων και απασών των κατηγορουμένων, έχουμε περιορισμό της δήλωσης μόνο ως προς τους τέσσερις κατηγορούμενους. Αυτό κατά την θέση την δική μας, όπως έχει διατυπωθεί, εν εκτάσει συνιστά και δικονομική παραβίαση, διότι τελικώς ενώ παρίστανται από την εδώ πλευρά οι εκπρόσωποι του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στα αλήθεια υπερασπίζονται την εκεί πλευρά. Και επιθυμούμε και επιθυμούν οι οικογένειες που εκπροσωπώ και ο τραυματίας να διαλευκανθεί πλήρως αν αυτό έχει αποτελέσει και την εισήγηση και την θέση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ή αν το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους με άλλο σκεπτικό εισηγήθηκε την παράσταση του Ελληνικού δημοσίου στις 6 Μαρτίου 2026. Με την από 8-6-2026 επίκαιρη ερώτηση που κατέθεσα στον κύριο Κυρανάκη με τίτλο "Η θέση του Ελληνικού δημοσίου στην δίκη για το έγκλημα των Τεμπών ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων" του απηύθυνα τα εξής: Όπως πολύ καλά γνωρίζετε η δίκη για το έγκλημα των Τεμπών στο Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων Λάρισας βρίσκεται ακόμα 2.5 μήνες μετά την αρχική δικάσιμο σε εντελώς πρώιμο στάδιο, λόγω πλήρους ακαταλληλότητας και επικινδυνότητας της αίθουσας, για την οποία φέρεται ότι έχουν δαπανηθεί 1.600.000 ευρώ έως 2.300.000 ευρώ και λειτουργεί με άδεια εστιατορίου, γεγονός για το οποίο δηλώσατε αναρμόδιος. Στην δίκη αυτή το Ελληνικό δημόσιο εμφανίστηκε και δήλωσε με προσωπική ενυπόγραφη εντολή σας παράσταση για την υποστήριξη της κατηγορίας μόλις στις 27-4-2026 μόνο εναντίον τεσσάρων κατηγορουμένων από τους συνολικά 36 και ειδικότερα εναντίον των τριών σταθμαρχών και του εποπτεύοντος αυτούς προϊστάμενο τους, γεγονός που προκάλεσε την σφοδρή αντίδραση των συγγενών θυμάτων και των επιζώντων. Η δήλωση αυτή προκάλεσε και την σφοδρή αντίδραση του ενός από τους κατηγορουμένους, ο οποίος δια του συνηγόρου του διατύπωσε ευθείες κατηγορίες προς την κυβέρνηση και το κυβερνών κόμμα για εμπλοκή στο έγκλημα και για απόπειρα συγκάλυψης της αναφερόμενος σε κομματική γραμμή παρασιώπησης αιτιάσεων και καταγγελιών εργαζομένων για το σιδηρόδρομο. Κατά την δικάσιμο της 2 Ιουνίου 2026 η Εισαγγελέας της έδρας πρότεινε την απόρριψη της δήλωσης παράστασης του Ελληνικού δημοσίου για την υποστήριξη της κατηγορίας, έτσι όπως εισήχθη με εντολή και ρητή έγγραφη παραγγελία σας με την αιτιολογία, πλην άλλων, ότι δηλώθηκε απαράδεκτως παράσταση για περιουσιακή υλική ζημία που αφορούσε τροχαίο και σιδηροδρομικό υλικό το οποίο δεν ανήκει κατά κυριότητα στο Ελληνικό δημόσιο, αλλά σε άλλα νομικά πρόσωπα. Επ' αφορμή της πρότασης αυτής της Εισαγγελέως η οποία ουσιαστικά κατέδειξε την προχειρότητα και έλλειψη τεκμηρίωσης στην δήλωση του Ελληνικού δημοσίου με δική σας εντολή οι εκπρόσωποι του δημοσίου, λειτουργοί του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους σιώπησαν καθ' όλη την δικάσιμο της 2 Ιουνίου 2026, ενώ στην συνέχεια περί τις 12:30 της επομένης δικασίμου 3 Ιουνίου 2026 και αφού

προσκληθήκαν από εμένα να τοποθετηθούν δήλωσαν ότι δεν γνωρίζουν την ακριβή περιουσιακή κατάσταση του τροχαίου και άλλου σιδηροδρομικού υλικού, ότι έχουν επικοινωνήσει με το Υπουργείο και ζητήσει ενημέρωση και ζήτησαν προθεσμία μέχρι αύριο Τρίτη 9 Ιουνίου 2026 για να ενημερωθούν. Ερωτάσθε: Με ποια κριτήρια και σε ποια βάση και με ποιο σκεπτικό παραγγείλατε την συγκεκριμένη περιορισμένη και περιχαρακωμένη δήλωση για λογαριασμό του Ελληνικού δημοσίου. Υπήρχε σχετική εισήγηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους; Τι ανέφερε το έγγραφο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στο οποίο απευθύνατε ως απάντηση την σχετική παραγγελία σας; Και γιατί δεν έχει μέχρι σήμερα ούτε προσκομιστεί στην δίκη ούτε αναφερθεί και κατατεθεί από εσάς στην διάρκεια της συζήτησης της προηγούμενης επίκαιρης ερώτησης που σας απηύθυνα για το ίδιο στην Βουλή πριν από ένα μήνα. Η μετακίνηση σας σε άλλο πολιτικό πόστο του Γραμματέα της Νέας Δημοκρατίας που προαναγγέλθηκε το Σαββατοκύριακο πως συμβιβάζεται με τις δεσμεύσεις για τον τομέα των Μεταφορών που αναλάβατε μόλις πριν ένα χρόνο με μεγαλεπήβολες διακηρύξεις; Συνδέεται με την τόσο έντονη εμπλοκή σας στην υπόθεση της εκπροσώπησης του Ελληνικού δημοσίου στην δίκη του εγκλήματος των Τεμπών; Εδώ, κυρία Πρόεδρε και κύριοι Εφέτες και κυρία αναπληρώτρια Πρόεδρε, κυρία αναπληρώτρια Εφέτη, κύριε Εισαγγελέυ και κύριε αναπληρωτή Εισαγγελέυ, εδώ έχουμε ένα δεδομένο το οποίο επεσυνέβη διαρκούσης της ενώπιον σας διαδικασίας. Ποιο είναι αυτό; Ότι ο αναπληρωτής Υπουργός Μεταφορών Κυρανάκης, που είχε μόλις αναλάβει, το Μάρτιο του 2025 ανέλαβε, δεν ήταν ούτε 15 μήνες Υπουργός. Και μου απαντούσε στις επίκαιρες ερωτήσεις μου τον Μάρτιο του 2025 και τον Απρίλιο του 2025 λέγοντάς μου δεν έχω ακόμα παραλάβει, δεν γνωρίζω τι μου γίνεται, θα πρέπει να ενημερωθώ και ου το καθεξής. Με τον ίδιο τρόπο που μου απάντησε δηλαδή χθες ο νέος αναπληρωτής Υπουργός Μεταφορών, ο κύριος Κότσιρας, στον οποίο απηύθυνα ευθέως το ερώτημα εάν έχει αυτό το έγγραφο.

- Δεν κάνουμε κοινοβουλευτικό έλεγχο, δίκη κάνουμε.
- Εάν έχει αυτό το έγγραφο. Ο κύριος Ιωαννίδης να μην διακόπτει.
- Δεν κάνουμε κοινοβουλευτικό έλεγχο.
- Συνεχίζω κυρία Πρόεδρε. Και λέω τα εξής και φαίνεται και ποιοι ενοχλούνται, τα κομματικά στελέχη ενοχλούνται.
- Συντομεύετε κυρία συνήγορε.
- Ναι, κυρία Πρόεδρε. Με βάση λοιπόν αυτά τα δεδομένα κατατέθηκε αυτή η επίκαιρη ερώτηση στις 8 Ιουνίου. Στις 9 Ιουνίου που συνεδριάσαμε εδώ, την αμέσως επόμενη μέρα, όπως θυμάστε έθεσα το ζήτημα αυτό ξανά. Το Ελληνικό δημόσιο χωρίς να τοποθετηθεί επί του ζητήματος της ιδιοκτησίας κατέθεσε μια σειρά εγγράφων, ένα κατάλογο, κατάσταση το ονόμασε εγγράφων με ατάκτως ερριμένα έγγραφα συμβάσεων και εκτυπώσεων και αποτυπώσεων, χωρίς κάποια νομική τοποθέτηση. Και είπαν οι εκπρόσωποι του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους το ότι δηλώνουμε λείπει παράσταση για την υποστήριξη της κατηγορίας μόνο για τους τέσσερις δεν σημαίνει ότι λέμε κάτι για τους υπολοίπους. Αυτό είναι πρωτοφανές ως δήλωση, είναι αδιανόητο. Ποια είναι η θέση του Ελληνικού δημοσίου; Παριστάνουν την σφίγγα; Τι θα πει δεν σημαίνει ότι δεν λέμε κάτι για τους υπολοίπους; Εδώ λοιπόν, κυρία Πρόεδρε, τίθεται επιτακτικά και για αυτό ζήτησα το λόγο στο στάδιο αυτό, τίθεται επιτακτικά έχοντας εξαντλήσει και άλλες διαδικασίες και θεσμικές παρεμβάσεις, διότι εχθές συζητήθηκε στην Ολομέλεια της Βουλής αυτή η επίκαιρη ερώτηση και ο κύριος Κότσιρας ο νέος αναπληρωτής Υπουργός Μεταφορών δήλωσε ότι έχει πλήρη άγνοια, δεν γνωρίζει πως δηλώθηκε η παράσταση για την υποστήριξη της κατηγορίας, δεν έχει παραλάβει την θεσμική αλληλογραφία και ούτε του έγινε καμία ενημέρωση κατά την παράδοση και παραλαβή του Υπουργείου που έγινε την περασμένη Παρασκευή. Θα σας καταθέσω στα πρακτικά και την επίκαιρη ερώτηση και τα πρακτικά της Ολομέλειας της Βουλής της 15ης Ιουνίου 2026. Και στο στάδιο αυτό συναφώς προς την ένσταση, την οποία και εμείς έχουμε προβάλει και τις αντιρρήσεις που προβάλλουμε και θα επανέλθουμε, επανερχόμαστε και ζητάμε στο στάδιο αυτό το Ελληνικό δημόσιο, του

οποίου αποδεχθήκατε την παράσταση και μέχρι στιγμής, μάλλον από αυτή τη στιγμή παρίσταται ενώπιον του Δικαστηρίου σας, ζητάμε και αυτό αποτελεί απόλυτο δικαίωμα και ιερό θα μου επιτρέψετε να σας πω δικαίωμα των συγγενών των θυμάτων και του τραυματία και όλων των τραυματιών και επιζώντων και επιζωσών, ζητάμε το Ελληνικό δημόσιο να τοποθετηθεί επίσημα ως προς το ποια είναι η θέση του για τους υπόλοιπους 32 κατηγορουμένους και βεβαίως οι παριστάμενες ενώπιον σας εκπρόσωποι του Ελληνικού δημοσίου Πάρεδροι του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους να προσκομίσουν, διότι δεν είναι δυνατόν να υποχρεωνόμαστε σε αυτού του είδους το κυνήγι αποδείξεων, να προσκομίσουν το έγγραφο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους με ημερομηνία 6 Μαρτίου 2026, στο οποίο απαντά ο αναπληρωτής Υπουργός Μεταφορών και νυν Γραμματέας της Νέας Δημοκρατίας Κυρανάκης, απαντά παραγγέλοντας παράσταση μόνο για τέσσερα πρόσωπα. Η απόκριση του εγγράφου αυτού, πλην άλλων, συνιστά παράβαση πολύ σοβαρών καθηκόντων των εκπροσώπων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, που δεν μπορεί να παρίστανται σε μια δίκη συγκαλύπτοντας παραμέτρους των παραγόντων εκείνων που διαμόρφωσαν την βούληση και την στάση του Ελληνικού δημοσίου σε αυτή την δίκη. Κυρία Πρόεδρε, προσκομίζω τα έγγραφα αυτά και επιφυλάσσομαι αφού ακουστούν φαντάζομαι και όσοι άλλοι θελήσουν να τοποθετηθούν σε αυτό, κυρίως και κυρίαρχα πιστεύω το Ελληνικό δημόσιο.

- Κυρία Πρόεδρε θα ήθελα για λίγα λεπτά το λόγο. Αποστολίδης Λουκάς. Πραγματικά με εξέπληξε προσωπικά η απόρριψη ουσιαστικά της εισήγησης της Εισαγγελίας, που πιστεύω ότι πράγματι είχε μια πληρότητα, διότι θεμελιώνονταν τουλάχιστον για την παρουσία των Δικηγορικών Συλλόγων σε ρητή διάταξη του νόμου, το άρθρο 90 Α μιλάει για κράτος δικαίου και στο ζ μιλάει ότι μπορεί να παρέμβει το δημόσιο. Εκπλήσσομαι ειλικρινά για την κρίση του Δικαστηρίου σας ότι οι Δικηγορικοί Σύλλογοι δεν μπορούν να παραστούν. Και θα ήθελα, κυρία Πρόεδρε και σεβαστοί κύριοι Δικαστές, σήμερα είναι διάχυτος η κοινωνία για την δίκη, δεν είναι έξω από το κοινωνικό γίνεσθαι. Σήμερα στο κοινωνικό γίνεσθαι το κράτος δικαίου, για το οποίο ως συλλειτουργός και φορέας οι Δικηγορικοί Σύλλογοι είναι πραγματικοί υπερασπιστές του κράτους δικαίου και όχι παρατηρητές. Στην συγκεκριμένη περίπτωση για την συγκεκριμένη υπόθεση έχουμε παράβαση, θα ξεκινήσω από την κορυφή, στην συγκρότηση προανακριτικής επιτροπής με απώτατες ευθύνες στην πολιτική ηγεσία από την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία καταγγελίες και αναλύσεις από συνταγματολόγους και όχι από την δική μου την άποψη που δεν μπορεί το Δικαστήριο σας να μην λάβει υπόψη... ο μοναδικός εγγυητής στην ασφάλεια στο σιδηρόδρομο είναι η πολιτική ηγεσία. Οι άλλοι σε διάφορα επίπεδα διοικητικά, εκτελεστικά είναι σε δεύτερη μοίρα. Και ο έλεγχος της πολιτικής ηγεσίας είναι και από την Ευρωπαϊκή επιτροπή και από τον ERA γιατί δεν αφορά μονάχα τον ελληνικό σιδηρόδρομο η ασφάλεια. Ασφαλώς, κυρία Πρόεδρε, νομίζετε ή πιστεύετε ότι αυτά είναι έξω αν θέλουμε να δούμε την διαδρομή της ευθύνης και αν θέλουμε να δούμε τα πραγματικά γεγονότα. Στην προκειμένη λοιπόν περίπτωση πιστεύω ότι εάν το Δικαστήριο σας στην αποδεικτική διαδικασία δεν ακολουθήσει όλη την διαδικασία, αν θέλετε την διαδρομή της ευθύνης μέχρι την κορυφή, τότε πραγματικά δεν θα αποδοθεί δικαιοσύνη, κατά την προσωπική μου άποψη. Τονίζω λοιπόν ότι η αποβολή των Δικηγορικών Συλλόγων και θα δείτε τις αντιδράσεις στην κοινωνία, 1.300.000 περίπου κόσμος αντέδρασε για ποιο πράγμα; Έφερε αποτέλεσμα; 100%. Όλες οι πολιτικές παρατάξεις λένε έξω το 86 να το αλλάξουμε. Να πούμε αυτό που λέει ο Πυθαγόρας λέει δικαιοσύνη είναι τετράγωνη με ίσες όλες τις γραμμές, τις πλευρές. Έτσι λοιπόν θα πρέπει να είναι η δικαιοσύνη, κυρία Πρόεδρε. Και η αποβολή των Δικηγορικών Συλλόγων θεωρώ ότι πραγματικά επειδή πιστεύω ότι το Δικαστήριο σας αποτελεί ένα ιστορικό σταθμό και για την νομολογία, αλλά και για την απόδοση δικαιοσύνης, φτάνει να μην λησμονεί τον θεσμικό ρόλο για αποκατάσταση της εμπιστοσύνης του πολίτη με την δικαιοσύνη. Έρχομαι στο θέμα, κυρία Πρόεδρε αυτό είναι πρωτοφανές, είπα την προηγούμενη φορά, κατά την προσωπική μου άποψη, παραβιάζει θεμελιώδεις εγγυήσεις της ΕΣΔΑ άρθρο 6, εδώ δηλαδή δεν έχουμε μια ισομερή

αντιμετώπιση στους κατηγορουμένους. Έρχεται ο θύτης και παριστάνει το θύμα. Και ο θύτης εκφράζεται μέχρι την πολιτική ηγεσία, να μην κλείνουμε τα μάτια, στα Ανώτατα Δικαστικά Συμβούλια ερευνώνται ευθύνες συγκεκριμένων πολιτικών προσώπων. Οι ευθύνες των πολιτικών προσώπων που έχουν την εγγύηση στο σιδηρόδρομο λένε με email της εκτελεστικής εξουσίας που εν τέλει το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους θα κάνει τέσσερα πράγματα. Που αν τα ακολουθήσει η έδρα τότε πραγματικά δεν θα επρόκειτο περί δίκαιας δίκης. Και θα πω συγκεκριμένα, το είπα την προηγούμενη φορά, όταν έρχεται και λέει οι τέσσερις φταίνε, είναι μηχανισμός μετάθεσης της ευθύνης από την κορυφή στην βάση; Θα κάνω μια αναφορά στο συνάδελφο τον Σοφό, που αναφέρθηκε προηγούμενα και δικαίως αναφέρθηκε και να ασκηθούν οι όποιες πράξεις διαδικαστικές, νομικές για να αποδοθούν πραγματικές ευθύνες στην πολιτική ηγεσία, γιατί είπε ο κύριος Σοφός προηγούμενα από το 2021 και μετά, υπάρχουν όμως παραπομπές στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για την πολιτική ηγεσία και τον κύριο Καραμανλή και μετά το 2021. Μέχρι και την παραμονή της τραγωδίας των Τεμπών. Άρα λοιπόν ...παρέμβαση που την κάνατε αποδεκτή με μεγάλη έκπληξη θεωρώ, όχι προσωπική μονάχα, αλλά όλων των παραγόντων της δίκης, σας κατευθύνουν να ανεύρετε ευθύνες στους τέσσερις σταθμάρχες. Σας θύμισα την προηγούμενη φορά, κύριοι Δικαστές, ότι αυτή ήταν μια πρόταση του ίδιου του Πρωθυπουργού. Δεν πολιτικοποιώ, αναφέρομαι σε γεγονότα. Είπε ο κύριος Πρωθυπουργός φταίει ο σταθμάρχης και οι μηχανοδηγοί. Φύγαν οι μηχανοδηγοί, ήρθαν οι σταθμάρχες. Αυτό πήγε στην εξεταστική επιτροπή, όπως γνωρίζετε, αυτό τυφλώθηκε στην προανακριτική επιτροπή, όπως γνωρίζετε και φτάνουμε σήμερα και σας ερωτώ κυρία Πρόεδρε, πως είναι δυνατόν ο θύτης να μετατρέπεται σε θύμα; Πως είναι δυνατόν όταν διακινδυνεύεται στην συγκεκριμένη περίπτωση ποιο έννομο αγαθό; Η ασφάλεια ζωής. Δικάζεται με κυρίαρχο αίτημα της κοινωνίας και ημών το κακούργημα της ασφάλειας ζωής. Και έρχεται το δημόσιο και λέει ξέρετε κάποια παλιοσίδερα μου ανήκουν. Αυτό θεωρώ πραγματικά ότι είναι μια προσβολή απέναντι στους γονείς κυρίαρχα. Όταν ο Εφέτης Ανακριτής ξεκινάει από το σταθμάρχη και τελειώνει στην πολιτική ηγεσία στον κύριο Καραμανλή και έρχεται και μάλιστα βρίσκεται σε εξέλιξη αυτή η διαδικασία και έρχεται το δημόσιο και σας λέει ξέρετε κάτι; Αφήστε αυτά να τρέξουνε, εγώ θέλω να πάω να σώσω τις ράγες που είναι ιδιοκτησία μου. Αν μου επιτρέψετε στην κοινή λογική είναι μια προσβολή και μια κοροϊδία πέρα ως πέρα, όπως και αν την ερμηνεύσετε. Και είναι κάτι που, κατά την προσωπική μου άποψη, είναι ωμή παρέμβαση της εκτελεστικής εξουσίας. Παραμονή με ένα email λέω στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους επέλεξε τους σταθμάρχες, πήγαινε πιάσε τους σταθμάρχες και θα γλυτώσουμε. Γιατί ξέρετε τι καταλαβαίνει η κοινωνία κυρία Πρόεδρε; Και είναι κάτι που μας ενδιαφέρει η κοινωνία, γιατί έχει το θεσμικό κομμάτι της δικαιοσύνης. Εάν η κοινωνία δεν έχει εμπιστοσύνη στην κοινωνία και δει αύριο ο θύτης έγινε θύμα στην κοινή γνώμη και θα το διαπιστώσετε στην πορεία κύριοι Δικαστές θα δείτε ότι πράγματι αρχίζει αντί να βελτιώνεται η σχέση εμπιστοσύνης, να συνεχίζει να αμβλύνεται. Και το λέω με ιδιαίτερο σεβασμό απέναντι στην δικαιοσύνη την οποία υπηρετώ, σέβομαι απόλυτα, αλλά εδώ θεωρώ ότι γίνεται μια παραβίαση, όχι μονάχα τυπική, αλλά και ουσιαστική. Τυπική παραβίαση γιατί με άρθρο 90 οφείλατε, εκτός και αν το σκεπτικό σας είναι γιατί άκουσα την συζήτηση ότι υπάρχει και θέμα αντισυνταγματικότητας. Ζήτημα αντισυνταγματικότητας, αυτό γνωρίζετε καλύτερα ημών κυρία Πρόεδρε, ότι όπως το άρθρο 24, προσέξτε, ως έννομο αγαθό έχει το περιβάλλον. Και εδώ ως έννομο αγαθό έχουμε κάτι άλλο. Τι έχουμε; Έχουμε την ανθρώπινη ζωή και την Συνταγματική τάξη. Το κράτος δικαίου. Και μέσα το άρθρο 90 στην Α παράγραφο λέει: Να προασπίσετε το κράτος δικαίου. Δεν είμαι συνήγορος των Δικηγορικών Συλλόγων. Θεωρώ όμως, ως μέλος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, ότι οφείλει ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών και όλοι οι Δικηγορικοί Σύλλογοι χωρίς να δημιουργούνται ούτε να γίνονται, αυτά που άκουσα με σεβασμό στους συναδέλφους, θα γίνουν 45 Εισαγγελίες ...έχουν χρέος να υπερασπιστούν το θεσμικό κομμάτι, το οποίο είναι αν θέλετε κυρίαρχο κατά την άποψη μου στην διάκριση των εξουσιών και σήμερα εδώ έχετε άμεση παρέμβαση της

εκτελεστικής εξουσίας. Δυστυχώς πήρατε μια απόφαση που, κατά την προσωπική μου άποψη, προσβάλλει και τις διατάξεις περί δικαίας δίκης και με αυτό κλείνω κυρία Πρόεδρε. Γιατί αν, κυρία Πρόεδρε, χάσουμε την μεγάλη εικόνα και το τι σημαίνει αυτή η συγκεκριμένη δίκη και απλώς σταθούμε μονάχα στο ποινικό της κομμάτι στην αποδεικτική διαδικασία, αδιαφορώντας για την λειτουργία των θεσμών, αδιαφορώντας την παρέμβαση της εκτελεστικής εξουσίας, που παραβιάζει τις εγγυήσεις του άρθρου 6 και ειλικρινά τουλάχιστον για τους εντολείς μου θα κάνω κάθε προσπάθεια για να αποκαλύψω μια πρόταση η οποία δυστυχώς αποδέχεται την παρέμβαση της εκτελεστικής εξουσίας σε μια ιστορική, μοναδική δίκη των Τεμπών.

- Ευχαριστώ πολύ. Θα υποβάλλετε αιτήματα ή είναι τοποθετήσεις; Γιατί έχουν...
- Ένα σχόλιο ολιγόλεπτο.
- Επί αποφάσεως έχει...
- Κυρία Πρόεδρε είναι σημαντική η απόφαση του Δικαστηρίου τουλάχιστον η ταπεινότητα μου κρίνει ότι έχει βάλει ευθέως κατά του πυρήνα του 291 με βάση το κατηγορητήριο και όπως φέρεται ενώπιόν σας. Τι αμφισβητεί η νομιμοποίηση του Ελληνικού δημοσίου; Τι αμφισβητεί; Ότι όσοι κατηγορούμενοι εμπλέκονται στην , όσοι κατηγορούμενοι φέρονται ενώπιόν σας εμπλέκονται ως δια κλήρου εκλεγέντες και αποτελέσαντες μέλη των διοικητικών συμβουλίων δημοσίων οργανισμών. Αυτούς τους κατηγορούμενους, μέχρι στιγμής κατηγορούμενους, τους διόρισε η εκτελεστική εξουσία από τον φερόμενο σήμερα ως κατηγορούμενο για το ειδεχθέστερο έγκλημα, για έναν πολιτικό τον κύριο Καραμανλή ενώπιον του Ανώτατου Ειδικού Συμβουλίου. Αυτός διόρισε τους κατηγορουμένους μέσω αυτών να διασφαλίσουν το προστατευτέο δικαίωμα του Έλληνα πολίτη για την ασφάλεια των συγκοινωνιών. Αυτό λοιπόν σηματοδοτεί η αναστροφή των ρόλων. Είπε και προηγουμένως η κυρία Κωνσταντοπούλου και ο κύριος Λουκάς Αποστολίδης ο θύτης δεν μπορεί να εμφανίζεται με την παρεμπόμπουσα, πλην όμως μεγίστης και υψίστης σημασίας, απόφαση για την νομιμοποίηση του εγκληματία Ελληνικού δημοσίου και να τον κάνει κατηγορο. Άρα οποιαδήποτε, σπεύδω να πω και πρέπει να το κάνουμε μέχρι αύριο, να πάνε να δηλώσουν υποστήριξη κατηγορίας, αν τολμούν και αν τους αφήνει το εκτελεστικό τους αφεντικό, να πάνε να δηλώσουν υποστήριξη κατηγορίας και κατά του Καραμανλή και κατά του Τριαντόπουλου. Αυτά, με συγχωρείτε πάρα πολύ και για το ύφος και για την ένταση, δεν προσδίδουν κύρος στο σεβαστό Δικαστήριο σας και κατά συνέπεια και στην δικαιοσύνη.
- Σας ευχαριστώ.
- Ένα αίτημα θα ήθελα , Χατζηκωνσταντίνου Μαρία. Με δεδομένο το σεβασμό, τον απόλυτο σεβασμό στην απόφαση σας υποβάλλουμε ένα αίτημα το οποίο αφορά αποκλειστικά την παράσταση προς υποστήριξη της κατηγορίας του Ελληνικού δημοσίου, την επιλεκτική παράσταση που είναι μόνο κατά των κυρίων Σαμαρά, Νικολάου , Παυλόπουλου και Χαμηλού γιατί το αίτημα μας έχει να κάνει με το γεγονός ότι ζητούμε να διαβιβαστούν τα πρακτικά της αποφάσεως πάραυτα στον κύριο Γιαρένη τον Ανακριτή Αρεοπαγίτη που διενεργεί την έρευνα για την παράβαση καθήκοντος του κυρίου Καραμανλή και στην Βουλή. Διότι από την εξεύρεση των πραγματικών περιστατικών ο κύριος Γιαρένης μας ενημέρωσε ότι όσα νεότερα στοιχεία προκύπτουν από την διαδικασία της δίκης, της μεγάλης δίκης στο Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων είναι νεότερα στοιχεία τα οποία μπορούν να στηρίξουν την αναβάθμιση του κατηγορητηρίου. Και επειδή αυτό πρέπει να περάσει και από την διαδικασία της Βουλής αιτούμαι για τους εντολείς μου τα πρακτικά αυτά, δηλαδή της επιλεκτικής αυτής τοποθέτησης του δημοσίου και εγώ το θεωρώ απολύτως φυσιολογικό, πως θα ερχόταν λοιπόν εδώ το Ελληνικό δημόσιο να στραφεί εναντίον του εαυτού του; Αφού από την εξέλιξη της δίκης και από τις προσφυγές που κάναμε, τόσο στον Άρειο Πάγο όσο και στην αξιότιμη κυρία Πρόεδρο Εφετών την κυρία Λιάνου, η απάντηση που είχαμε λάβει είναι ότι αυτό το έργο μετατίθεται στις δικές σας πλάτες. Ούτως ώστε τα νεότερα στοιχεία που θα προκύπτουν να μπορούν να συνηγορήσουν και να βοηθήσουν στην εξεύρεση όλων των αδικημάτων που έχουν να

κάνουν και όλων των κατηγορουμένων στην δίκη αυτή την μεγάλη των Τεμπών και στα παρακλάδια αυτής που έχουν να κάνουν και με πολιτικά πρόσωπα και με Γενικούς Γραμματείς και με Υπουργούς. Εν κατακλείδι λοιπόν, θα θέλαμε τα πρακτικά της συγκεκριμένης συνεδρίασης και ότι θα προκύπτει στην πορεία, αλλά για τα συγκεκριμένα πάραυτα για να μπορέσουμε να κάνουμε τις απαραίτητες ενέργειες και εμείς, αναφορικά με την νομιμοποίηση της πολιτικής αγωγής, να αποσταλούν και να συσχετιστούν στην δικογραφία που διερευνά ο κύριος Γιαρένης, αναφορικά με την παράβαση καθήκοντος του κυρίου Καραμανλή και στην Ειδική Επιτροπή της Βουλής για να προσπαθήσουμε και από εκεί να δούμε πως θα γίνει η αναβάθμιση του κατηγορητηρίου.

- Κυρία Εισαγγελέα επιφυλάσσετε;
- Επί ποίων αιτημάτων; Του αιτήματος της κυρίας συνηγόρου;
- Ναι, δεν άκουσα άλλο αίτημα.
- Συντασσόμεθα.
- Και για το δημόσιο έχω υποβάλλει εγώ κυρία Πρόεδρε να προσκομίσουν το έγγραφο.
- Το έχουμε υποβάλλει και με την δήλωσή μας για την αποβολή με τους ισχυρισμούς, για την αποβολή του Ελληνικού δημοσίου έχουμε υποβάλλει ένα αίτημα, το οποίο ορθώς επαναφέρει κατά την γνώμη μου η κυρία συνάδελφος, για αποστολή με βάση του 39 όλων των στοιχείων στον Εισαγγελέα ποινικής δίωξης για να δούμε αν προκύπτουν ευθύνες οργάνων του Ελληνικού δημοσίου. Και μάλιστα είπαμε και το εξής: Την έχετε, υπάρχει απόφαση αμετάκλητη πλέον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, το οποίο καταλογίζει ως αποκλειστικό υπαίτιο της θανάτωσης των συγκεκριμένων του εγκλήματος των Τεμπών το Ελληνικό δημόσιο. Το Ελληνικό δημόσιο από ποιο φυσικό πρόσωπο εκπροσωπείται; Μόνο από τον Υπουργό Οικονομικών ή τον αρμόδιο Υπουργό. Και λέμε οιονεί κατηγορούμενος από την Βουλή με αυτό το πενιχρό, πλην όμως, απολύτως μεμπτό παράπτωμα του 259, δεν υπάρχει χειρότερο, εκτός από την εσχάτη προδοσία, όταν Υπουργός παραβιάζει το καθήκον του για το οποίο έχει ορκιστεί στο Σύνταγμα, δεν υπάρχει άλλος συνεργός ή αυτουργός ή συνεργός ή συναυτουργός. Δεν υπάρχει άλλος από τον κύριο Καραμανλή. Δεχθήκατε λοιπόν ότι το Ελληνικό δημόσιο μπορεί να παραστεί εναντίον των κατηγορουμένων και είναι σεβαστή η απόφασή σας. Αυτή όμως έχει και συνέπειες. Να πάει να παραστεί και για τον Καραμανλή και για τον Τριαντόπουλο. Και να μας φέρει εδώ πέρα την δήλωσή του. Όπως δεν τόλμησε να δηλώσει παράσταση για την υποστήριξη της κατηγορίας για το 259 για τον ελεγκτή. Όπως δεν τόλμησε να δηλώσει υποστήριξη για τα υπεξαχθέντα βίντεο. Όπως δεν έχει τολμήσει να δηλώσει υποστήριξη κατηγορίας για τα ηχητικά. Εν πάση περιπτώσει είστε το μόνο δικαστήριο, το μόνο στο οποίο μπορούν να αποκαλυφθούν όλες αυτές οι παρανομίες της εκτελεστικής, εγκλήματα, της εκτελεστικής εξουσίας. Η οποία μεταφέρεται, δυστυχώς, αυτές οι παραλείψεις και τα εγκλήματα και οι συνέπειες τους μεταφέρονται και στην δήθεν ανεξάρτητη δικαιοσύνη.
- Νικόλαος Γραμμένος ΑΜ 22270, επιτρέψτε μου, θα συνταχθούμε και εμείς με το αίτημα της κυρίας Χατζηκωνσταντίνου. Βέβαια για μένα η κάθαρση, διότι για αυτό το πράγμα εντέλλεσθε σήμερα εσείς να κρίνετε, είναι μια ουτοπία. Παράταυτα είναι το μοναδικό δικαστήριο που απομένει, έχει δίκαιο και ο κύριος Σκαρίπας ο συνάδελφος, είναι το μοναδικό δικαστήριο που μένει και μπορεί να πάρει μια απόφαση. Στην 717 και τους ελεγκτές αναβλήθηκε η υπόθεση με το 59. Στην άλλη υπόθεση με τα βίντεο, στην οποία δεν είμαι εγώ πολιτική αγωγή, αλλά είναι οι συνάδελφοί μου και αυτή σταμάτησε. Δεν υπάρχει κάτι άλλο που να εκκρεμεί, όλα τα άλλα είναι ακόμα στην προδικασία. Συνεπώς, η μόνη σωτηρία για να ξεκινήσει μια έρευνα είστε εσείς. Να γίνει δεκτό το αίτημα της κυρίας Χατζηκωνσταντίνου, συντασσόμαστε.
- Παρακαλώ η κυρία Εισαγγελέας.
- Σε ότι αφορά τις δηλώσεις που γίνονται κατά των δηλώσεων παράστασης προς υποστήριξη της κατηγορίας του Ελληνικού δημοσίου τις εκλαμβάνω ως δηλώσεις κατ' άρθρο 141 §2 ΚΠΔ, διότι κατ' άρθρο 85 ΚΠΔ αντιρρήσεις που εφαρμόζονται αναλυτικά στο ακροατήριο αντιρρήσεις μπορούν να κάνουν μόνο οι κατηγορούμενοι. Ως δήλωση κατ'

άρθρο 141 §2, αυτές οι διατυπώσεις γίνονται, θα προτείνω να γίνουν δεκτές και να καταχωρηθούν στα πρακτικά. Τώρα, σε ότι αφορά το αίτημα για διαβίβαση πρακτικών ή άλλων στοιχείων αυτής της δίκης στο παρόν στάδιο δεν έχει αρχίσει ακόμα η αποδεικτική διαδικασία και έτσι κατ' άρθρο 39 μόνο του μπορεί να εφαρμοστεί, εν προκειμένω, εάν το δικαστήριο κρίνει ότι υπάρχουν υπόνοιες τέλεσης αξιόποινων πράξεων και αυτεπαγγέλτως μπορεί να το πράξει κατ' άρθρο 39ΚΠΔ. Άλλο άρθρο στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ώστε κατόπιν αιτήματος, το Δικαστήριο να διαβιβάσει σε διάφορες αρχές, εν προκειμένω δικαστικές αρχές, έγγραφα της δίκης ή και πρακτικά δεν προβλέπεται. Και ως εκ τούτου προτείνω να απορριφθεί ως μη νόμιμο, γιατί δεν προβλέπεται. Υπάρχει και το άρθρο 39, αλλά εν προκειμένω δεν μπορεί να εφαρμοστεί διότι δεν είμαστε στο στάδιο της αποδεικτικής διαδικασίας και δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις. Τώρα, σε ότι αφορά το αίτημα, ήδη έχω προτείνει επί αυτού, για το έγγραφο που αναφέρεται στην δήλωση παράσταση προς υποστήριξη της κατηγορίας, μάλλον στο αίτημα του Υπουργείου προς το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους που δίνει την εντολή, που είναι το αίτημα που πρέπει να... αυτό είναι προαπαιτούμενο να υπάρχει αυτό το αίτημα, έχω ήδη προτείνει, να απορριφθεί. Διότι στο στάδιο των δηλώσεων παράστασης προς υποστήριξη της κατηγορίας προσκομίζουν οι ενδιαφερόμενοι να παραστούν τα έγγραφα που στηρίζουν από μόνοι τους κάθε φορά το αίτημα τους. Εν προκειμένω, την δήλωση παράστασης προς υποστήριξη της κατηγορίας. Εν προκειμένω, δεν προβλέπεται στο στάδιο αυτό αν εκδοθεί διάταξη με αντίστοιχη πρόταση του Εισαγγελέα της έδρας ώστε να διαταχθεί εκείνος που ενδιαφέρεται να παραστεί προς υποστήριξη της κατηγορίας να προσκομίσει έγγραφα για να στηρίξουν την δική του δήλωση. Αν θα τα προσκομίσει ή όχι εναπόκειται στην δική του κρίση και αφορά το νόμιμο ή της παράστασης του. Οπότε και αυτό το αίτημα, όπως έχω ήδη προτείνει, επαναλαμβάνω την πρόταση μου περί απόρριψης, καθότι δεν προβλέπεται.

- Χατζηκωνσταντίνου Μαρία. Κυρία Πρόεδρε επί της προτάσεως αναφορικά με το αίτημα μου. Κυρία Πρόεδρε κατ' άρθρο 39 στην παράγραφο 1 κατά την διάρκεια πολιτικής, διοικητικής ή ποινικής ανακύπτει γεγονός που μπορεί να χαρακτηριστεί έγκλημα διωκόμενο αυτεπαγγέλτως ο Δικαστής οφείλει να συντάξει έκθεση και να την διαβιβάσει. Εγώ όμως σας ενημέρωσα ότι υπάρχουν ανοιγείς δίκες και μάλιστα εφαρμόζεται και πρέπει να εφαρμοστεί η παράγραφος 2 ότι το ίδιο υποχρεούται το Δικαστήριο σας να κάνει και όταν πρόκειται για έγκλημα μη διωκόμενο αυτεπαγγέλτως αν υποβλήθηκε η απαιτούμενη έγκληση στην αρμόδια αρχή. Τουλάχιστον από τους παριστάμενους εδώ συναδέλφους άπαντες έχουμε καταθέσει εγκλήσεις, μηνύσεις και για αυτό και εκκρεμεί και έχουμε δηλώσει και παράσταση προς υποστήριξη της κατηγορίας και για αυτό και εκκρεμεί η υπόθεση αυτή στον Άρειο Πάγο, αναφορικά με τις ευθύνες του κυρίου Καραμανλή, όχι απλά για την παράβαση καθήκοντος, αλλά και για την ασφάλεια των συγκοινωνιών και για τα εγκλήματα που εδώ εσείς θα δικάσετε. Και ακριβώς επειδή αυτή η πράξη του δημοσίου, αυτή η κίνηση, αυτή η στάση του Νομικού Συμβουλίου θα βοηθήσει στην εξέλιξη της διαδικασίας που έχει ξεκινήσει στον Άρειο Πάγο και επειδή αυτή η διαδικασία για τα πολιτικά πρόσωπα, γιατί έχουμε και τους Γενικούς Γραμματείς, έχουμε και Υφυπουργούς που έπονται ακριβώς χρειάζονται και την παραμικρή λεπτομέρεια που ανακύπτει από διαφορετικές δίκες γιατί είναι νεότερα στοιχεία. Το αίτημα μας είναι πολύ σημαντικό, γιατί ακόμα και αν δεν έχει ξεκινήσει η αποδεικτική διαδικασία τα έγγραφα αυτά θα στηρίξουν την αναβάθμιση του κατηγορητηρίου και την εξέλιξη των εκκρεμών υποθέσεων που, επαναλαμβάνω, με την εφαρμογή της παραγράφου 2 αιτούμεθα το Δικαστήριο σας να διαβιβάσει στην παρούσα φάση.
- Ζωή Κωνσταντοπούλου. Κυρία Πρόεδρε, θα δώσετε σε όλους τους διαδίκους το λόγο; Εμείς οπωσδήποτε θέλουμε να τοποθετηθούμε επί της εισαγγελικής προτάσεως, αλλά θα περίμενα να δοθεί ο λόγος στο Ελληνικό δημόσιο να τοποθετηθεί.
- Θα τοποθετηθεί το Ελληνικό δημόσιο; Δεν νομίζω, δεν ζήτησε το λόγο. Το ζητάει;
- ...από εκεί και πέρα θα αποφασίσει η έδρα.

- Παπακωνσταντίνου Βαϊά λέγομαι. Να τοποθετηθώ σε ένα κλίμα το οποίο με παραξενεύει ειλικρινά, διότι αν όλοι θεωρούν ότι αυτή η δίκη είναι τόσο σημαντική, αν δεν παρίσταται το Ελληνικό δημόσιο τι εντύπωση θα προκαλούσε; Όλοι φωνάζουν ότι το Ελληνικό δημόσιο κακώς βρίσκεται σε αυτή την δίκη. Αν το δημόσιο δεν παρίστατο σε αυτή την δίκη τι εντύπωση θα προκαλούσε; Ότι κρύβεται το Ελληνικό δημόσιο; Έχει λόγο για να κρύβεται; Κατ' αρχήν να ξεκαθαρίσω ότι στην συγκεκριμένη υπόθεση δεν υπάρχει καμία εντολή Υπουργού. Υπάρχει ένα διαδικαστικό έγγραφο που προβλέπεται από τον Οργανισμό μας, το οποίο ενεργοποιεί την έκδοση ή μη εντολής του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Εγώ και οι συλλειτουργοί μου βρισκόμαστε εδώ κατόπιν εντολής της Προέδρου και όχι κατόπιν εντολής Υπουργού. Δεν αρνηθήκαμε μέχρι στιγμής να προσκομίσουμε κανένα έγγραφο το οποίο μας ζητήθηκε από το Δικαστήριο . Και η δήλωση μας έγινε στο χρόνο που έπρεπε να γίνει. Περιμέναμε να ολοκληρωθούν όλα τα ονόματα και όσοι αναφέρονταν στο κατηγορητήριο και μετά κάναμε την δήλωση μας. Δεν καθυστερήσαμε, δεν διαφημιστήκαμε ότι θα μπορούμε, δεν αιφνιδιάσαμε στο χρόνο που παρασταθήκαμε. Όλα αυτά τα οποία ακούγονται και ακούστηκαν αναφέρονται σε υποθετικά σενάρια, που δεν αφορούν την νομιμότητα ή το παραδεκτό της δικής μας δήλωσης, αλλά είναι κάποιες παραπλανητικές σκέψεις και ισχυρισμοί που αφορούν μόνο κάποιες σκοπιμότητες. Που δεν είναι αντικείμενο της παρούσας δίκης να ερευνηθούν. Η παρούσα δίκη αφορά ένα κατηγορητήριο το οποίο είναι αρκετά βαρύ, κάποιιοι άνθρωποι περιμένουν να διεξαχθεί μια δίκη, που από όλη αυτή την διαδικασία που γίνεται ενώπιον μας καθυστερεί να ξεκινήσει. Θα πρέπει λοιπόν όλοι να υποταχθούμε σε μια αναγκαιότητα να ξεκινήσει αυτή δίκη επιτέλους και όσοι είναι ένοχοι να κηρυχθούν ένοχοι στο βαθμό που αναλογεί στον καθένα, ενώ η δική μας δήλωση με αυτό το περιεχόμενο δεν εξαιρεί κάποιους, όπως είπαμε δεν λέμε, δεν αναφέρεται στην δήλωση μας ότι είναι αποκλειστικά υπεύθυνοι κάποιιοι. Και κανένας δεν μπορεί να πει τι πρέπει και τι δεν πρέπει να έχει το περιεχόμενο της δήλωσης του Ελληνικού δημοσίου.
- Κυρία Πρόεδρε επιτρέψτε μου, αλλά...
- Δεν επιτρέπω όχι. Δεν θα τελειώσουμε ποτέ κύριε συνήγορε...
- Μα δεν θα τελειώσουμε...
- Επί των αιτημάτων.
- Ο καθένας που θα αγορεύει ο άλλος θα του λέει τι σκοπιμότητες υπηρετεί; Την δικαιοσύνη υπηρετούμε καμία άλλη σκοπιμότητα. Και θα παρακαλέσω να ζητηθεί συγγνώμη από την συνάδελφο το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, διότι προσωπικά δεν προτίθεμαι να...και ούτε...
- Άμα η συνάδελφος σας θέλει να ζητήσει συγγνώμη να ζητήσει. Εγώ δεν μπορώ να την υποχρεώσω.
- Θα με υποχρεώσετε, αν δηλαδή την τάξη κυρία Πρόεδρε πως πρέπει να την θέσουμε με φωνές εμείς; Δηλαδή εγώ θα ...μέσα εδώ την σκοπιμότητα η σκοπιμότητα σημαίνει ύβρης. Η σκοπιμότητα έχει μέσα την ύβρη. Και νομίζω κάποιος που έχει σεβασμό στην αξιοπρέπεια του δεν επιτρέπει τέτοιες λέξεις απλά.
- Παπακωνσταντίνου λέγομαι. Εγώ δεν αναφέρθηκα σε σκοπιμότητες των διαδίκων ή των συνηγώνων.
- Να το διευκρινίσετε.
- Αναφέρθηκα, με συγχωρείτε λίγο δεν διακόπτω κανέναν, αναφέρθηκα σε όλα αυτά που ακούγονται και στους ισχυρισμούς ότι υπάρχει μια σκοπιμότητα του δημοσίου να μπει μέσα στην δίκη. Εγώ ξεκαθαρίζω ότι δεν υπάρχει καμία σκοπιμότητα, δεν υφίσταται καμία εντολή και ούτε συγκεκριμένες κατευθύνσεις. Εγώ και οι συνάδελφοι μου ήρθαμε εδώ και το ξεκαθαρίζω να υπηρετήσουμε την δικαιοσύνη και κανένα άλλο φορέα.
- Γιατί επιλέξατε...
- Αρκετά, δεν θα κάνουμε διάλογο. Μόνο αιτήματα.
- Να μας το διευκρινίσετε γιατί...
- Έχουμε μια συγκεκριμένο εντολή που αυτή ήρθαμε να υπακούσουμε και να ...

- Έχετε;
- Εντολή της Προέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.
- Που λέγεται πως; Πείτε το όνομα για να πάρουμε τα πρακτικά.
- Εντολή από που;
- Πείτε το να γραφτεί στα πρακτικά.
- ...το ξέρετε.
- Όχι δεν το ξέρω εγώ, δεν είμαι κουτσομπόλα.
- Γιατί πρέπει να το ξέρουμε; Ποιος είναι ο Πρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους; Ο ξάδερφος μας είναι;
- Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;
- Αν έχετε να υποβάλλετε ένα αίτημα ναι.
- Έχω να τοποθετηθώ επί της εισαγγελικής προτάσεως.
- Μάλιστα.
- Επιτρέψτε μου να πω τα εξής και δεν είναι βέβαια τυχαίο ότι το Ελληνικό δημόσιο χρειάζεται κάθε φορά ειδική πρόσκληση για να πάρει το λόγο. Εγώ χαίρομαι που πήρε το λόγο η κυρία πληρεξουσία του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.
- Συνεχίστε κυρία συνήγορε.
- Χαίρομαι που πήρε το λόγο, για την διατύπωση αυτών των ακραίων και ιταμών αιτιάσεων που δείχνουν και ποιο είναι το έλλειμμα και ήθους και ευπρέπειας και σεβασμού. Σημείωσα επί λέξει αυτά τα οποία είπε εκπροσωπώντας την κυβέρνηση είναι, λέει, υποθετικά σενάρια και παραπλανητικές σκέψεις και ισχυρισμοί που υπηρετούν σκοπιμότητες. Ποιος τις κάνει τις παραπλανητικές σκέψεις και ποιος διατυπώνει τους ισχυρισμούς;
- Κυρία συνήγορε στο Δικαστήριο απευθύνεστε.
- Πως;
- Σε μας απευθύνεστε.
- Σε σας απευθύνομαι βεβαίως, αλλά δεν έχω κανένα πρόβλημα να απευθύνομαι και σε αυτούς που προσβάλλουν καταχρώμενοι το ρόλο τους, διότι εδώ πέρα εκπροσωπούν όλους μας το Ελληνικό δημόσιο δεν είναι οι εντεταλμένοι του Υπουργού. Το Ελληνικό δημόσιο είναι ο ελληνικός λαός, η ελληνική κοινωνία, είναι τα θύματα και όταν γίνεται τέτοιου είδους κατάχρηση ρόλου και θέσης δικονομικής για να επιτευχθούν σκοπιμότητες τότε κάποιος πρέπει να λογοδοτήσουν . Κυρία Πρόεδρε και κύριοι Εφέτες και κυρία αναπληρώτρια Πρόεδρε και κυρία αναπληρώτρια Εφέτη και κυρία Εισαγγελεύ, κύριε αναπληρωτή Εισαγγελεύ, η αρχή της χρηστής διοίκησης που πρέπει να διέπει την λειτουργία της διοίκησης και συνέχεται απολύτως και με την ακεραιότητα και με την διαφάνεια θα επέβαλε το έγγραφο αυτό με το οποίο το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους ξεκίνησε την διαδικασία στις 6 Μαρτίου 2026 να έχει ήδη προσκομιστεί. Να έχει ήδη προσκομιστεί. Δεν είναι δυνατόν να αποκρύπτεται το έγγραφο αυτό και την ίδια ώρα να δηλώνει εδώ υποκριτικά και ψευδέστατα η εκπρόσωπος του Ελληνικού δημοσίου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους δεν αρνηθήκαμε, τι θα λέγαν, θα λέγαν ότι κρύβεται το Ελληνικό δημόσιο αν δεν παρίσταται. Μα λέμε και τώρα ότι κρύβεται κυρίες εκ μέρους της κυβέρνησης, κρύβεται και αποκρύπτεται το έγγραφο αυτό. Τι υποκρισία είναι αυτή; Με συγχωρείτε δεν υπάρχει εντολή Υπουργού; Και τι είναι το έγγραφο αυτό το οποίο φέρει ημερομηνία, φέρει με συγχωρείτε το λογότυπο το εθνόσημο Ελληνική Δημοκρατία Υπουργείο Υποδομών και Μεταφορών, γραφείο αναπληρωτή Υπουργού; Και έχει ηλεκτρονική υπογραφή 20 Μαρτίου 2026 ώρα...
- Κυρία συνήγορε στο δικαστήριο.
- 15.29 και υπογράφεται από τον Κωνσταντίνο Κυρανάκη; Τι είναι αυτό το έγγραφο; Είναι η εντολή του Υπουργού που απευθύνεται στο γραφείο Προέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και λέει αίτημα άσκησης παράστασης του Ελληνικού δημοσίου προς υποστήριξη της κατηγορίας στην ποινική δίκη για το σιδηροδρομικό δυστύχημα των Τεμπών της 28ης Φεβρουαρίου. Και λέει το παρόν αίτημα αφορά ειδικώς την άσκηση

παράστασης προς υποστήριξη της κατηγορίας κατά των κατηγορουμένων ένα Βασίλειος Σαμαράς του Δημητρίου και της Ευτυχίας...

- Την έχουμε αναγνώσει κυρία συνήγορε και την έχετε αναγνώσει αναλυτικά και σε προηγούμενη δικάσιμο.
- Ναι, δεν θα την αναγνώσω όλη, δύο γραμμές διαβάζω.
- Όχι κάνω μια παρατήρηση.
- Δύο, Δημήτριος Νικολάου του Παναγιώτη και της Παρασκευής, τρία, Κωνσταντίνος Παυλόπουλος του Γεωργίου και της Μαρίας σταθμάρχης, τέσσερα, Παναγιώτης Χαμηλός του Δημητρίου και της Μαρίας σταθμάρχης. Δεν είναι αυτό εντολή; Τι είναι ευχή; Είναι η εντολή που σας ήρθε κατεπειγόντως το μεσημέρι της Παρασκευής, νωρίς το απόγευμα και απάντησε το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους από το γραφείο από την κυρία Δήμητρα Κέντρου με εντολή Προέδρου απάντησε 20 Μαρτίου 16.31. Τι είναι; Δεν είναι εντολή; Αυτό λέτε; Ότι δεν είστε εντελλόμενες; Υπάρχει κατ' αρχάς εντολή άλλη Προέδρου ή υπάρχει αυτό το έγγραφο της δικαστικής πληρεξουσίας Δήμητρας Κέντρου με εντολή Προέδρου; Επιτρέψτε μου, κυρία Πρόεδρε, αυτό που συμβαίνει είναι πάρα πολύ σοβαρό, ακριβώς διότι νοθεύει και παραβιάζει τις ενώπιον παραστάσεις και επιπλέον συνιστά απόλυτη απόδειξη ότι τα εγκλήματα διαφθοράς, κομμάτι των οποίων καλείστε να δικάσετε μαίνονται και ενώπιον σας και έχουμε ενεργό απόπειρα μέσα από άκρως επιλήψιμες συμπεριφορές εξαπάτησης του δικαστηρίου, παρώθησης του δικαστηρίου σε συγκεκριμένη κατεύθυνση, αποπροσανατολισμού της αναζήτησης της αλήθειας και συγκάλυψης πολύ σοβαρού κομματιού της αλήθειας. Σε αυτό εμείς θα αντιδράσουμε, θα μου επιτρέψετε δε να πω ότι όλοι οι συνήγοροι και οι συλλειτουργοί της δικαιοσύνης και οι λειτουργοί της δικαιοσύνης καταλαμβανόμαστε και διεπόμαστε και υπαγόμαστε και υποκείμεθα στο καθήκον αληθείας. Ουδείς έχει το δικαίωμα να συμπεριφέρεται και απορώ κυρία Εισαγγελεύ που το συγχωρείτε αυτό και λέτε δεν χρειάζεται. Υπάρχει καθήκον αληθείας ενώπιον του δικαστηρίου. Από και ως που προβλέπεται ότι δεν θα δοθεί το έγγραφο το οποίο το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους εκκίνησε την διαδικασία; Ιδίως ενόψει του ότι εμείς διατυπώνουμε μια υπόνοια. Η οποία υπόνοια εάν επιβεβαιωθεί, μπορεί να μην επιβεβαιωθεί, αλλά αυτού του είδους η στάση της παρέλκυσης και της άρνησης προσκομιδής ενισχύει την υπόνοια. Η υπόνοια είναι ότι άλλο έλεγε το έγγραφο το αρχικό και άλλο παρήγγειλε ο κύριος Κυρανάκης. Το έγγραφο το αρχικό έχει αποσταλεί 6 Μαρτίου, ο κύριος Κυρανάκης απαντάει 20 Μαρτίου. Αν και το έγγραφο το αρχικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους πλέον μιλά για δήλωση παράστασης για την υποστήριξη της κατηγορίας κατά τεσσάρων εκεί έχουμε άλλης τάξεως συνθήκη διαφθοράς, θα μου επιτρέψετε να σας πω. Διότι είναι αδιανόητο νομικώς, όχι λειτουργός του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους να επιχειρηματολογήσει για την μη δήλωση παράστασης για την υποστήριξη της κατηγορίας για τα υπόλοιπα αδικήματα, για τα οποία έχει ασκηθεί η ποινική αξίωση της πολιτείας, για αδικήματα τα οποία είναι αδιαπραγμάτευτο και αδιαμφισβήτητο ότι πλήττουν την έννομη τάξη, το δημόσιο συμφέρον, το κοινό συμφέρον, το κοινωνικό συμφέρον. Εδώ λοιπόν, κυρία Πρόεδρε και κύριοι Εφέτες, εγώ αντιλαμβάνομαι ότι το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους ενώπιον σας ψεύδεται και αυτό το καταγγέλλω, όταν λέει καμία εντολή Υπουργού ψεύδεται, διότι την εντολή Υπουργού την έχουνε προσκομίσει και είναι η από 20-3-2024 και έχει διττή, διττό περιεχόμενο, δηλώστε για τους τέσσερις και μη δηλώσετε για τους υπολοίπους. Αυτή είναι η έννοια της λέξης αφορά των λέξεων ειδικώς και όχι γενικώς τους κατηγορουμένους. Σαφώς υπάρχει λοιπόν εντολή Υπουργού, σαφώς δουλέψανε με τα τηλέφωνα, διότι όταν παίρνει χρονοσφραγίδα ηλεκτρονική στις 3.30 το απόγευμα της Παρασκευής και έχει πάει στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους και έχει απαντηθεί με έγγραφο 4.30 έχουν πάρει φωτιά τα τηλέφωνα, δεν είναι αυτή η τρέχουσα εξέλιξη των δικογραφιών και σαφώς επίσης ψεύδεται το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους όταν λέει ότι εμείς δεν κρυφτήκαμε. Αλήθεια; Πότε ανακοινώθηκε;
- Κυρία συνήγορε απαντάτε, δεν απαντάτε σε αυτά που είπε η κυρία Εισαγγελέας.

- Τοποθετούμε κυρία Πρόεδρε.
- Η κυρία Εισαγγελέας είπε ότι δεν προβλέπεται στο νόμο και εσείς πρέπει να πείτε ότι προβλέπεται στο νόμο ότι αφορά το αίτημα...
- Όχι εγώ δεν πρέπει να πω αυτό που θα μου πείτε εσείς, εγώ θα πω αυτά τα οποία επιβάλλει το καθήκον μου να πω.
- Τώρα όμως είστε εκτός θέματος κυρία συνήγορε. Περιοριστείτε σας παρακαλώ.
- Κυρία Πρόεδρε εγώ θεωρώ ότι είμαι εντός θέματος.
- Σας παρακαλώ.
- Διότι τοποθετούμε, πως συγγνώμη τι είπατε;
- Παρακαλώ εντός θέματος είπα.
- Μάλιστα, εγώ επιμένω ότι τοποθετούμε επί της εισαγγελικής προτάσεως υποστηρίζοντας το αίτημα που υπέβαλα. Και αντικρούοντας την εισαγγελική πρόταση και φυσικά θα αναφερθώ σε αυτά που εκτυλίχθηκαν ενώπιον σας. Αλίμονο. Γίνανε στο ακροατήριο. Εδώ έχουμε σαφείς ενδείξεις ότι και ενώπιον σας διαπράττονται αξιόποινες πράξεις, δεν έχω άλλο τρόπο να το πω. Και για να συγκαλυφθούν οι αξιόποινες πράξεις λένε χονδροειδή ψέματα. Λένε δεν κρυφτήκαμε. Αλήθεια; Δεν βγήκε ούτε μια ανακοίνωση του Ελληνικού δημοσίου, ούτε της Ελληνικής κυβέρνησης, ούτε του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ότι πρόκειται να δηλωθεί παράσταση, που δεν είχε δηλωθεί ποτέ. Δεύτερον, στις 6 Απριλίου χρειάστηκε να ... και να ερωτηθούν από τον παριστάμενο πρώην Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου τον κύριο Βερβεσό που προφανώς γνώριζε την παρουσία τους και ζήτησε να δηλωθεί αν θα δηλώσει το Ελληνικό δημόσιο παράσταση για την υποστήριξη της κατηγορίας. Στις 6 Απριλίου. Ήταν Μεγάλη Δευτέρα, είχε φτάσει αργά, τους παρακίνησε ο κύριος Βερβεσός να το δηλώσουν τώρα, τους ρωτήσατε εσείς με ενδιαφέρον, ήταν σε μια επαμφοτερίζουσα στάση και τελικώς αποφασίσατε και εσείς και εκείνη ότι θα γίνει την επόμενη δικάσιμο. Και ήρθανε στις 27 Απριλίου πρώτη φορά. Για να ακούσουμε στις 27 Απριλίου πρώτη φορά ότι η παράσταση του Ελληνικού δημοσίου είναι μόνο κατά τεσσάρων. Αυτό είναι το δεν κρυφτήκαμε; Κρυφτήκανε μέχρι όσο δεν έπαιρνε. Ακριβώς διότι γνωρίζουν ότι είναι επιλήψιμη αυτή η παράσταση. Εμείς, κυρία Πρόεδρε, θεωρούμε ότι πρώτον η προσκομιδή αυτού του εγγράφου επιβάλλεται για λόγους διαφάνειας και της ενώπιον σας διαδικασίας και χρηστής διοίκησης, δεύτερον επιβάλλεται και για να διαφυλαχθεί το δημόσιο συμφέρον, διότι θα πρέπει να ελεγχθεί αν γνησίως εκπροσωπείται το δημόσιο συμφέρον με αυτό τον τρόπο, εμείς πιστεύουμε πως όχι. Τρίτον, επιβάλλεται για να ελέγξετε και την πραγματική παράσταση ενώπιον σας συνηγόρων. Διότι κατά τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας μέχρι τρεις είναι οι συνήγοροι που μπορεί να ορίζει κάθε κατηγορούμενος. Εδώ με λάθρο τρόπο ορίζονται επιπλέον συνήγοροι που παρίστανται με άλλο μανδύα. Και αυτό αποτελεί σοβαρότατη δικονομική παραβίαση. Σας έχω δε θέσει το ζήτημα ότι εδώ υπάρχουν και συνήγοροι, όπως είναι ο κύριος Μυλωνόπουλος που είναι μέλος του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής που κανονικά δεν θα έπρεπε να παρίσταται. Διότι έχουν σύγκρουση καθηκόντων να υπερασπίζονται εκείνους που έχουν βλάβει το Ελληνικό δημόσιο την ώρα που αμοίβονται θεσμικά από το Ελληνικό δημόσιο για την ακριβώς αντίθετη εντολή και υποχρέωση. Και αυτό είναι ένα θέμα δεοντολογίας πάρα πολύ σοβαρό. Πάρα πολύ σοβαρό. Δεν μπορεί το ίδιο το πρόσωπο να ενεργεί για την συγκάλυψη στην Βουλή ως μέλος του Επιστημονικού Συμβουλίου στην εξεταστική επιτροπή του εγκλήματος των Τεμπών και το ίδιο πρόσωπο να έρχεται εδώ συνήγορος υπεράσπισης γαλαζίου παιδιού του κυρίου Χρήστου Βίνη και, ο οποίος μετά τις δυσθεώρητες απολαβές ελέω κυβέρνησης έχει και αυτού του είδους την υπεράσπιση με λαθροπαρουσία και παράσταση. Τέλος, κυρία Πρόεδρε, οι δηλώσεις αυτές που έγιναν είναι άκρως προκλητικές, εμείς για το θέμα αυτό δεν θα σταματήσουμε σήμερα, το αντιλαμβάνεστε. Αλλά αυτό που επίσης αντιλαμβάνεστε είναι ότι κάποιοι παίζουν με την κατάσταση. Λέει, τι είπε η νομική εκπρόσωπος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ; Ότι καθυστερεί η δίκη και επιτέλους να ξεκινήσει; Δεν κατάλαβα, ποιος καθυστερεί την δίκη; Γιατί δεν προσκομίζεται το έγγραφο; Το οποίο ζητάμε εδώ και τέσσερις δικασίμους.

Ποιος το καθυστερεί ; Ποιος δεν το προσκομίζει; Ποιος είναι που παρελκύει; Ποιος δήλωση παράσταση στο απώτατο όριο στις 27 Απριλίου; Ποιος κρύβεται πίσω από το δάκτυλο του; Ποιος δεν ήξερε σε ποιον ανήκει το τροχαίο υλικό και ζήτησε προθεσμία μέχρι τις 9 Ιουνίου για να φέρει αποδείξεις για το σε ποιον ανήκει το τροχαίο υλικό; Μιλάμε για το άκρον άωτον του θράσους. Με αυτούς τους είδους τις πονηριές να προσβάλλουν οικογένειες, θύματα, συνηγόρους που είμαστε εδώ και δίνουμε την ψυχή μας. Όχι με αντιμισθίες. Όχι με αντιμισθίες εκ του ασφαλούς και αμπελοφιλοσοφώντας αρνούμενοι να προσκομίσουν έγγραφα τα οποία έπρεπε να είναι συνημμένα στην δήλωση παράστασης για την υποστήριξη της κατηγορίας. Έχουμε, κυρία Πρόεδρε και αναφέρθηκε σε αυτό στην πρώτη τοποθέτηση μου, έχουμε σοβαρές ενδείξεις και παραδικαστικής και λειτουργίας το Ελεγκτικό συνέδριο υπέρ Καραμανλή αναφέρθηκε συγκεκριμένα και στην απόφαση του Ελεγκτικού συνεδρίου που ελήφθη σε αντιδικία του Ελληνικού δημοσίου με την ΕΡΓΟΣΕ, όπου ερμηδοίκησαν και οι δύο, σε μια υπόθεση εφέσεως της ΕΡΓΟΣΕ, δεν παρέστη το Ελληνικό δημόσιο, δεν παρέστη η ΕΡΓΟΣΕ και δικαιώθηκε η ΕΡΓΟΣΕ. Και πως την έμαθα εγώ αυτή την απόφαση; Διότι την προσκόμισε ο κατηγορούμενος Καραμανλής προς υπεράσπιση του στην Ολομέλεια της Βουλής σε εκτύπωση που φαινόταν ότι ήταν από Δικαστή τυπωμένη. Όταν λοιπόν έχουμε αυτού του είδους τις ενδείξεις και μαρτυρίες ότι εκπρόσωποι της κυβέρνησης επισκέπτονταν το Ελεγκτικό συνέδριο την ώρα που εκκρεμούσε η ποινική διερεύνηση στην δίκη αυτή είναι αδιανόητο να έχουμε αυτή την θρασύτατη στάση εκ μέρους των εκπροσώπων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και του Ελληνικού δημοσίου. Κυρία Πρόεδρε, εμείς ζητάμε να κατατεθεί το έγγραφο, είναι αδιανόητο που δεν έχει ακόμα κατατεθεί, δεύτερον ως προς το αίτημα που διατύπωσε η κυρία Χατζηκωνσταντίνου το στηρίζουμε. Επιτρέψτε μου να πω σε σχέση με την παρατήρηση της κυρίας Εισαγγελέως ότι δεν προβλέπονται ενστάσεις και αυτές οι δηλώσεις που κάνουμε είναι δηλώσεις κατά το άρθρο 141 §2 ΚΠΔ, ότι δεν συμμερίζομαι αυτή την προσέγγιση, ιδίως όταν έχουμε ζητήματα τα οποία παράγουν τέτοιου τύπου ακυρότητες και τέτοιου είδους προβλήματα είναι υποχρέωση του καθενός και της καθεμιάς να θέτει τα ζητήματα και υπό τον τύπον των αντιρρήσεων και των ενστάσεων που καθόλου δεν απαγορεύονται. Δεν κάνουμε απλώς δηλώσεις. Υποβάλλουμε αιτήματα και βεβαίως προβάλλουμε αντιρρήσεις και κρούμε και τον κώδωνα της προσοχής και του κινδύνου όταν βλέπουμε αυτό το οποίο εκτυλίσσεται. Σε σχέση λοιπόν με το αίτημα που υπέβαλε η συνάδελφος η κυρία Χατζηκωνσταντίνου, δηλαδή της διαβίβασης των πρακτικών των τελευταίων διαδικασιών, των τελευταίων συνεδριάσεων οπωσδήποτε στον Ανακριτή Αρειοπαγίτη, εμείς θεωρούμε ότι αυτό το αίτημα είναι αυτονόητο. Με δεδομένο δε ότι η δικογραφία που ερευνά ο Ανακριτής Αρειοπαγίτης στην υπόθεση Καραμανλή, αλλά και στην υπόθεση Τριαντόπουλου περιέχει και άλλα πρόσωπα και περιέχει αυτούσιο τμήμα της δικογραφίας της ενώπιον σας, που όμως εξαιρέθηκε από το ενώπιον σας υλικό και από την ενώπιον σας κατηγορία. Είναι αυτονόητο ότι όλα τα πρακτικά και όλες οι συνεδριάσεις θα πρέπει να διαβιβάζονται, αν το δικαστήριο σας κρίνει ότι δεν θα το κάνει θα κινηθούμε φυσικά και εμείς με την ιδιότητα μας των παρισταμένων για την υποστήριξη της κατηγορίας και ενώπιον σας και στην άλλη δίκη. Διότι η άλλη δίκη και η άλλη διαδικασία μέχρι τις 8 Σεπτεμβρίου 2025 ήταν μια ενιαία δικογραφία. Σας ευχαριστώ.

- Κάποιος από την υποστήριξη της κατηγορίας θέλει να προβεί σε κάποια δήλωση;
- Αντώνιος Ψαρόπουλος. Παρ' όλο που έχουμε αρκετά αιτήματα να υποβάλλουμε τα οποία επιφυλασσόμαστε. Παρ' όλο που υπάρχουν αρκετά αιτήματα τα οποία θέλουμε να υποβάλλουμε προς το σεβαστό Δικαστήριο σας, θα το πράξουμε αύριο. Σήμερα όμως επί του συγκεκριμένου αιτήματος συντασσόμαστε με το αίτημα της κυρίας Χατζηκωνσταντίνου για τους λόγους που έχει αναφερθεί. Δεν θα σας κουράσω περισσότερο. Και εννοείτε και για το έγγραφο που έχει ζητηθεί από την κυρία συνήγορο, την κυρία Κωνσταντοπούλου.
- Και το αίτημα της κυρίας Κωνσταντοπούλου και εγώ για το Νομικό Συμβούλιο, με συγχωρείτε προηγουμένως επέμενα σε αυτό που υπέβαλα, Χατζηκωνσταντίνου Μαρία.

- Βαλάνη Στέλλα λέγομαι ΑΜ6180 ΔΣ Θεσσαλονίκης. Προφανώς και συντασσόμαστε και με τα δύο αιτήματα και από την πλευρά της κυρίας Κωνσταντοπούλου και από την πλευρά της κυρίας Χατζηκωνσταντίνου. Και προφανώς και θα πρέπει να αποτελέσει η απόφαση του Δικαστηρίου σας να απορριφθεί η πρόταση της κυρίας Εισαγγελέως ως προς την απόρριψη των αιτημάτων αυτών και να γίνουν δεκτά τα αιτήματα, διότι είναι πάρα πολύ σημαντικό. Εγώ απλά θέλω να προσθέσω μόνο ένα πράγμα κυρία Πρόεδρε, αξιότιμοι κύριοι Δικαστές, το γεγονός ότι όταν καταθέσαμε δήλωση παράσταση προς υποστήριξη κατηγορίας στην ανάκριση την οποία διενεργείται κατά του κυρίου Καραμανλή, ο οποίος ως Ελληνικό δημόσιο, ως εκπρόσωπος του Ελληνικού δημοσίου όπως ήταν τότε Υπουργός Υποδομών και Μεταφορών διασφάλιζε την ασφάλεια, δηλαδή το μέγιστο αγαθό της ανθρώπινης ζωής και μάλιστα διαφημιζόταν τότε και η ταχύτητα των τρένων. Όλοι θα θυμάστε πόσο πολύ διαφημιζόταν η διασφάλιση της ασφάλειας και η ταχύτητα των τρένων και όλη αυτή η τεχνολογία την οποία διαφήμιζαν η οποία οδήγησε σε αυτόν τον βίαιο θάνατο και την απανθράκωση αυτών των παιδιών. Θέλω να πω ότι σε αυτό το τρένο ήταν, είχε κλείσει εισιτήρια να είναι και ο δικός μου ο γιος και από περισσή υπευθυνότητα και ευσυνειδησία ως προς το να παρίσταται στα μαθήματα του και στο γραφείο τελικά πήρε το ΚΤΕΛ την προηγούμενη μέρα. Θα μπορούσε να είναι οποιοσδήποτε σε αυτό το τρένο. Θα μπορούσε να είναι και τα δικά μας παιδιά και τα δικά σας παιδιά και εμείς οι ίδιοι όλοι. Αυτό που θέλω μόνο να προσθέσω με πολύ μεγάλη ταπεινότητα είναι ότι όταν καταθέσαμε δήλωση για παράσταση υποστήριξης κατηγορίας στον κύριο Ανακριτή, ο οποίος διενεργεί την ανάκριση κατά του κυρίου Καραμανλή και επιφυλασσόμαστε να το προσκομίσουμε και στο σεβαστό Δικαστήριο σας και θα το δείτε και εσείς κατά την πρόοδο της δίκης ότι η γνώση του Ελληνικού δημοσίου και ιδιαιτέρως του κυρίου Καραμανλή, αλλά και του κυρίου Κυρανάκη και θα έπρεπε κανονικά και του σημερινού Υπουργού, όσον αφορά την διατάραξη της ασφάλειας των συγκοινωνιών ιδιαίτερα και την γνώση του όσον αφορά την παράβαση καθήκοντος στελεχών που το ίδιο το Ελληνικό δημόσιο διόρισε, για να μην επαναλαμβάνουμε έχουν λεχθεί από τους αξιότιμους κύριους συναδέλφους προγενέστερα, αποδεικνύεται από διάφορα έγγραφα, μεταξύ των οποίων υπάρχει ένα έγγραφο από το Υπουργείο Υποδομών και Μεταφορών το 2015 προς τον ΕΡΑ, προς τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Σιδηροδρόμων όπου για πρώτη φορά το 2015 το Υπουργείο Μεταφορών και Υποδομών, το Ελληνικό δημόσιο δηλαδή, το οποίο αυτή τη στιγμή σήμερα παραστάθηκε ενώπιόν σας και με μεγάλη λύπη και έκπληξη μας ακούσαμε την απόφαση του σεβαστού Δικαστηρίου σας, όσον αφορά την αποδοχή της παράστασης αυτής μόνο κατά των τεσσάρων πρώτων κατηγορουμένων. Γιατί επιστρέφουμε πάλι στο αφήγημα του σταθμάρχη, ο σταθμάρχης φταίει για όλα που δεν γύρισε το κλειδί. Που φταίει, αλλά το θέμα είναι ποιοι οδηγήθηκαν σαν πρόβατα στην σφαγή και από ποιον; Αυτοί λοιπόν οι τέσσερις οδηγήθηκαν και αυτοί, έχοντας και αυτοί τις δικές τους ευθύνες, αλλά οδηγήθηκαν σαν πρόβατα στην σφαγή από το Ελληνικό δημόσιο, γιατί; Το Ελληνικό δημόσιο ήξερε πάρα πολύ καλά ότι δεν υπήρχε μόνο ο Γενικός Κανονισμός Κυκλοφορίας, υπήρχαν Ευρωπαϊκοί κανονισμοί. Υπάρχει έγγραφο του Υπουργείου Υποδομών το 2015 πρώτη φορά, το οποίο προσκομίσαμε εμείς στον Ανακριτή, το οποίο ουσιαστικά απαντάει στον ΕΡΑ όσον αφορά τον επίσημο φορέα διαπίστευσης προκειμένου να διαπιστευτεί φορέας αξιολόγησης, που είναι το γνωστό σε όλους μας Ε.Σ.Υ.Δ. Από το 2015 λοιπόν η πρώτη φορά που διαπιστεύθηκε φορέας αξιολόγησης και δεν υπάρχει ούτε μια και θα το δείτε στην διάρκεια, στην πρόοδο της διαδικασίας και της δίκης κατά την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας και μετά, θα δείτε ότι ακόμα και σήμερα τα τρένα δεν έχουν εκθέσεις αξιολόγησης επικινδυνότητας. Που σημαίνει ότι εκδόθηκαν πιστοποιητικά ασφαλείας και από τον ΕΡΑ και θα τα δείτε όλα αυτά κατά την πρόοδο, επαναλαμβάνω, της διαδικασίας. Εκδόθηκαν πιστοποιητικά ασφαλείας χωρίς να έχουμε εκθέσεις αξιολόγησης επικινδυνότητας. Η πρώτη φορά που διαπιστεύτηκε φορέας και έχουν κατατεθεί όλα αυτά στον κύριο Ανακριτή που διενεργεί την ανάκριση κατά του Καραμανλή, όχι κατά του κυρίου Καραμανλή, κατά του Καραμανλή, κύριος θα ήταν αν δεν

μας κουνούσε το δάχτυλο για να διασφαλίζει την ασφάλεια της ζωής των παιδιών μας, λοιπόν η πρώτη φορά που διαπιστεύτηκε φορέας και είναι εταιρία Ευκλείδης ΑΕ είναι το 2024. Η πρώτη φορά που η ΡΑΣ έβγαλε απόφαση προκειμένου να επιβάλλει πρόστιμα και να οριοθετήσει στρατηγικές για την διαχείριση δικτύου υποβαθμισμένης λειτουργίας, όπως προέβλεπε ο Ευρωπαϊκός κανονισμός του 2013 που γνώριζε το Ελληνικό δημόσιο που σήμερα έρχεται και πάλι μας κουνάει το δάχτυλο, γιατί μάλλον αυτή είναι η προσφιλή τακτική του και αυτό ξέρει μόνο να κάνει, ο πρώτος λοιπόν Ευρωπαϊκός Κανονισμός είναι το 2013. Η ΡΑΣ, η πρόεδρος της προηγούμενης διοίκησης είναι κατηγορούμενη ενώπιον σας η κυρία Τσιαπαρίκου, η ίδια η ΡΑΣ το 2026 έβγαλε απόφαση και επέβαλε πρόστιμα κατά του ΟΣΕ και κατά όλων αυτών των φορέων που μέτοχος τους είναι το Ελληνικό δημόσιο, το οποίο εκπροσωπήθηκε ενώπιον σας από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους χωρίς καν να ξέρουμε και για αυτό υποστηρίζουμε και το αίτημα της κυρίας Κωνσταντοπούλου όσον αφορά την εντολή του Προέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και την εισήγηση, χωρίς καν να ξέρουμε αν όντως είναι επιλογή του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους η υποστήριξη κατηγορίας μόνο των τεσσάρων πρώτων ή είναι επιλογή ενός Υπουργού ο οποίος πολύ καλά κάνει και συνεπικουρεί τον κατηγορούμενο πλέον, τον υπό ανάκριση πλέον συνάδελφο του. Όπως θα είναι βέβαια και αυτός σε λίγο, αυτός που έγινε Γραμματέα Κοινοβουλευτικές ομάδας της Νέας Δημοκρατίας και αυτός οσονούπω νομίζω θα οδεύσει και αυτός προς τα εκεί. Αυτό όμως που είναι πάρα πολύ σημαντικό είναι ότι δεν μπορεί το Ελληνικό δημόσιο που γνώριζε την μη εκτέλεση της σύμβασης, που γνώριζε τους Ευρωπαϊκούς Κανονισμούς, δεν μπορεί η ανεξάρτητη αρχή η ΡΑΣ που γνώριζε και δεν ενεργούσε, ούτε καν αυτεπάγγελτα, ενώ είχε την αρμοδιότητα, δεν ενεργούσε κανείς τίποτα. Και όλοι ήταν θεατές, όπως είναι ακόμα και σήμερα. Δεν μπορεί το Ελληνικό δημόσιο που είναι μέτοχος του ΟΣΕ και ο ΟΣΕ ήξερε ότι πρέπει να μειώσει ταχύτητες και μείωσε, ένα μήνα μετά το έγκλημα μείωσε τις ταχύτητες στα 80 χιλιόμετρα, δεν μπορεί το Ελληνικό δημόσιο να έρχεται εδώ προκλητικά και να μας κουνάει το δάχτυλο ότι δεν έχει σκοπιμότητες. Η παράσταση του Ελληνικού δημοσίου θα έπρεπε να έχει μια και μοναδική σκοπιμότητα γιατί το Ελληνικό δημόσιο, όπως ειπώθηκε, είμαστε εμείς, είμαστε οι Έλληνες φορολογούμενοι πολίτες που πληρώνουμε όλοι χρήματα προκειμένου να διασφαλίζουμε τις συγκοινωνίες. Μια σκοπιμότητα θα έπρεπε να έχει το Ελληνικό δημόσιο να βοηθήσει με την παράσταση του στην ανεύρεση και στο ξεμπάζωμα της αλήθειας. Κάτι το οποίο όχι απλά δεν κάνει, αλλά κρύβεται. Και κάτι ακόμα τελευταίο, υπάρχει περίπτωση το Ελληνικό δημόσιο, θα έρθει το Ελληνικό δημόσιο και στο Ευρωπαϊκό κατηγορητήριο κατά των εθνικών μας εργολάβων για απάτη και απιστία κατά των χρημάτων των δικών μας των Ελλήνων φορολογούμενων πολιτών να κάνει παράσταση προς υποστήριξη κατηγορίας εκεί τι θα κάνει; Θα κάνει στους δύο; Στον έναν; Θα κάνει παράσταση προς υποστήριξη της κατηγορίας; Δεν έχει κάνει ξανά πουθενά. Και ήρθε εδώ προκλητικά να κάνει μόνο στον σταθμάρχη, στους επιθεωρητές που οι ίδιοι διόρισαν; Ευχαριστώ πολύ.

- Και εγώ. Υπάρχει κάποιος από τους κατηγορουμένους, συνηγόρους των κατηγορουμένων που θέλει να τοποθετηθεί; Σε όλα τα αιτήματα οι συνήγοροι των κατηγορουμένων παίρνουν τελευταίοι το λόγο. Υπάρχει κάποιος που θέλει να τοποθετηθεί;
- Σιωπή.
- Δικαίωμα σιωπής κυρία Πρόεδρε.
- Κυρία Πρόεδρε τι να πούμε αν μας άρεσε η απόφαση που βγάλατε;
- Όχι κύριε συνήγορε. Έχουν υποβάλλει κάποια αιτήματα, άμα θέλετε να τοποθετηθείτε για αυτά.
- Το Δικαστήριο διακόπτει για αύριο ώρα 9:30 π.μ., όπου θα εκφωνήσει την απόφαση του.
- ...
- Εγώ έχω μείνει με την εντύπωση ότι θα αποφανθούμε για τα επιφυλαχθέντα αιτήματα. Όμως είπαν οι συνάδελφοι σας ότι έχουν και άλλα αιτήματα, δεν τα ξέρω ποια είναι.

- Κυρία Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε επειδή το ρωτάτε, τουλάχιστον σε ότι αφορά την δική μας εκπροσώπηση, κατά την εισαγωγική τοποθέτηση μου έχω αναφερθεί σε μια σειρά από αιτήματα και ενστάσεις που θα εκθέσουμε δικονομικά. Πράγματι αυτά τα οποία αναφέρετε δηλαδή η δημοσιότητα και η παρουσία των κατηγορουμένων είναι μεταξύ αυτών που ούτως ή άλλως...
- Έχετε αρχίσει, σας έχω πει ότι θα γίνουν μετά την νομιμοποίηση για αυτό το λέω.
- Σωστά ακριβώς.
- Το Δικαστήριο διακόπτει για αύριο Τετάρτη 17 Ιουνίου 2026 και ώρα 9:30 π.μ.